

reviscola

La revista de l'Institut Jaume Huguët · Antiga Escola del Treball

VALLS

juni 2018

14

EQUIP DE REDACCIÓ

M. Antònia Dalmau Vilanova
Joan Foguet Coll
Jesús Moreno Martos
Claustre Pallarès Ramon
M. Neus Salvat Arbós
Anna Sans Solsona

FOTOS DE PORTADA

Fotos guanyadores del X Concurs de Fotografia Mediambiental de l'Institut:
Categoria A (ESO): Abella de romaní, d'Aina Domingo Vidales, de 1r ESO D
Categoria B (Batxillerat, cicles, CAS): De camí, d'Irene Torres Serafini, de 2n BAT B
Categoria de professors, pares i personal no docent: Cantàrida i estepa negra, de Joan Foguet Coll

DISSENY I IMPRESSIÓ

Gràfiques Moncunill, SL - Valls

D.L. T-343-2005

EDITA

Institut Jaume Huguet-Antiga Escola del Treball
C/ Creu de Cames s/n · 43800 Valls
Tel. 977 600 938
Fax. 977 612 565
Correu electrònic: centre@institutjaumehuguet.cat
web: www.institutjaumehuguet.cat
AMiPA 977 603 560
ANESPRO 977 600 938

Índex

EDITORIAL	3
REPORTATGE	4
Pacifisme i drets humans: la lluita continua	
ENTREVISTES	8
Benet Pluvinet	
Jordi Magrinyà	
DIÀLEG	9
Creus que dorms les hores suficients? Per què?	
Què creus que aporten els influencers/youtubers? En segueixes o en coneixes cap?	
OPINIÓ	15
L'1 d'octubre, influencers i youtubers, l'art, relacions de parella, salut i economia, discriminació de gènere, els animals de companyia, la música, els deures, els presos polítics, les xarxes socials, la lectura, els refugiats, immersions lingüístiques, cànons de bellesa, el mòbil, sous dignes...	
DES DE CASA	27
El musical RIP (descansa en pau, si pots)	
Dinamització de la biblioteca i foment de la lectura	
Primer any de treball per projectes	
Tenir humor és tenir valors	
Cascos espartans	
D'erasmus a França	
Llarga vida a la filosofia dins i fora de les aules!	
Human Age Institute	
Innova FP	
Llengües estrangeres i matemàtiques	
La llatinada. Deus ex machina	
IV premio de cortometrajes: una experiència de pel·lícula	
Le 8 mars	
CARA A CARA AMB LA JUBILACIÓ	37
Manel Revelles	
Pep Escoda	
QUADERN DE VIATGES	40
A trip to Scotland	
Viatge fi de curs 2016-2017	
L'esquiada	
RECERCA	43
ET RECOMANEM	47
Espectacles, llibres, sèries, música, estades, roba, apps, teatre, cases de colònies, viatges, la Fira de Santa Úrsula, excursions...	
PARAULES. PETIT HOMENATGE A POMPEU FABRA I POCH.....	52
LA LLIBRETA DELS DISBARATS.....	56

Enguany, la nostra *reviScola* es vol afegir al setantè aniversari de la Declaració dels Drets Humans, declaració que es va aprovar l'any 1948.

Els drets humans són el fruit d'una llarga lluita de milers d'homes i dones (encara inacabada) per aconseguir una vida digna. No hi ha uns drets més importants que d'altres. Ara bé, per gaudir d'una "vida digna", hom no pot prescindir de cap dels drets fonamentals.

Considerant que la nostra revista representa la nostra comunitat educativa, haig de destacar un dret de forma especial, el dret a l'educació. I m'agradaria fer-ho amb l'exemple de la Malala, premi Nobel de la pau i que l'any passat vàrem treballar a l'Institut des de la comissió de valors.

Per això, la lluita de la Malala es concentra especialment en el dret de les noies a anar a l'escola, ja que més de la meitat dels 60 milions d'infants sense dret a educació són nenes. En aquest sentit, Unicef recorda que, per a elles, l'educació significa també un «apoderament», perquè els permet defensar-se davant malalties esteses a l'Àfrica com el VIH o davant d'altres vulneracions dels drets com els matrimonis forçats.

Després de l'atemptat que va patir la Malala, milers de nens i nenes li van donar ànims amb el crit "**I am Malala**".

I la Malala deia: "**Tinc dret a l'educació, a jugar, a cantar, a anar al mercat, que s'escolti la meua veu**".

Finalment, voldria remarcar una vegada més, les paraules de la Malala més recordades i publicades arreu del món:

- "Els talibans es van pensar que les bales ens farien callar. Però van fracassar. I ara, enlloc del silenci, tenim milers de veus".

- "Els extremistes tenen por dels llibres i els bolígrafs. El po-

der de l'educació els atemoreix. Tenen por de les dones. El poder de la veu de les dones els causa terror".

- "Un infant, un mestre, un bolígraf i un llibre poden canviar el món. L'educació és l'única solució. L'educació per sobre de tot".

- "El meu objectiu en aquesta vida no és obtenir el Premi Nobel de la Pau. El meu objectiu és aconseguir la pau i que tots els nens i nenes tinguin accés a l'educació".

- "Hi va haver un temps en què les dones demanaven als homes que fessin activisme per la causa femenina. Però ara ho farem per nosaltres mateixes. No vull dir que els homes no ho hagin de fer, però sí que les dones hem de lluitar també per nosaltres mateixes".

- "Demano a tots els líders mundials que els acords de pau protegeixin els drets de les dones i els infants. Un acord que vagi a favor de la dignitat de les dones i els seus drets és inacceptable".

- "Qui sóc jo? La que va ser disparada pels talibans? No vull ser aquesta noia, vull ser Malala, la noia que lluita pels drets de l'educació per a tothom".

- "Vull aixecar la meua veu, no per cridar, sinó per aconseguir que els que no tenen veu siguin escoltats".

- "Cal que estiguem units. Si estic sola no puc fer res, però si esteu amb mi, ho podem aconseguir tot".

- "No espereu que ningú més ho faci, feu-ho per vosaltres mateixos".

No voldria acabar sense apel·lar a la responsabilitat individual de cadascú de nosaltres i encoratjar-nos a no tenir por, perquè, com la Malala, hem de pensar: «**No estic sola**».

JORDI TUSET VALLET

Director

On s'apliquen aquests drets bàsics?

Els drets bàsics recollits en aquesta declaració són aplicats a tota la població humana. En la majoria de països avançats, els drets humans són una base ètica i moral. Des de finals del segle XVII es comença a concretar que els Drets Humans són inalienables i inherents a la persona. No poden ser concedits, limitats, canviats, ni venuts. Aquests drets s'apliquen a tothom, independentment de quina sigui la situació legal o jurídica de la regió on habita i de factors com l'estatut, l'ètnia, la nacionalitat, la condició sexual o qualsevol altra circumstància de l'individu en qüestió, que ara especificarem amb alguns fets lluitant per buscar la igualtat.

Però, es compleixen?

És ben clar que no tots ni a tot arreu, per això, durant la història, en diversos països hi ha hagut gent que ha lluitat i lluita pacíficament per aconseguir que aquests drets es compleixin.

Els protagonistes

Hi ha hagut personatges que han suposat un abans i un després en la història dels drets humans, persones que han esdevingut herois i heroïnes de la societat, per la seva lluita en defensa dels seus drets. Tot seguit en repassarem uns quants:

La Malala, icona de la lluita pel dret a l'educació

La Malala Yousafzai és una noia pakistanesa que va obrir un blog el 2009 on narrava els horrors del règim talibà al seu país. La cadena BBC de Londres la va descobrir i van contactar amb la petita d'onze anys per donar ressò a les seves idees. Al cap d'uns mesos es va convertir en un exemple per a moltes dones, i en una heroïna per a molta gent que l'admirava pel seu esperit de lluita.

Els talibans van començar a seguir-la i a amenaçar-la fins a tal punt que li van disparar el 9 octubre del 2012, quan van atacar el transport escolar on anava. Es va recuperar perfectament i va

continuar lluitant pel dret a l'educació de les dones.

continuar lluitant pel dret a l'educació de les dones. Malala va rebre, el 2011, el Premi Nacional per la Pau que atorga el Pakistan, per la seva defensa de l'educació de les nenes. El maig del 2013, fou guardonada amb el Premi Internacional Catalunya «per la seva determinació i el seu coratge en la defensa dels drets humans» i, finalment, el 10 d'octubre de 2014 va rebre el Premi Nobel de la Pau. La Malala Yousafzai s'ha convertit en una icona global de la lluita pel dret a l'educació universal, en especial de les nenes en països on se'ls nega aquest dret.

Martin Luther King i Rosa Parks, pels drets dels negres

Martin Luther King i Rosa Parks són les dues figures més importants del segle XX en la lluita dels drets dels negres dels Estats Units i per l'abolició de la segregació racial.

L'activisme de Luther King s'inicia amb força a partir dels fets que va protagonitzar Rosa Parks. Era l'any 1955 i en aquells temps eren vigents les anomenades lleis Jim Crow, una d'aquestes normes deia que els ne-

gres no podien compartir amb els blancs determinats espais públics. Però tot va començar a canviar la tarda de l'1 de desembre d'aquell 1955 quan la Rosa Parks va pujar a un autobús que estava senyalitzat amb una línia per separar els blancs dels negres. Parks es va asseure en una fila del mig, que els negres només podien ocupar si cap blanc la reclamava. Aquell dia hi van pujar molts blancs i el xofer va exigir a quatre passatgers negres que cedissin els seus seients als blancs. Però ells s'hi va negar i el mateix conductor va avisar la policia, que la va fer arrestar. Rosa Parks va continuar la lluita contra la segregació i per la igualtat de drets, fins a la seva mort l'any 2005.

Martin Luther King va oferir la seva església com a lloc de reunió dels activistes promotors dels boicots i de tots els ciutadans que s'hi van voler sumar. Així començava la lluita de Luther King contra la segregació racial; una lluita que el va portar a guanyar el Premi Nobel de la Pau, abans del seu assassinat l'any 1968.

Drets LGBTI

El Dia Internacional de l'orgull LGBT té lloc entorn del 28 de juny, o bé el primer dissabte posterior a aquest, data en què es commemoren els aldarulls de Stonewall que van tenir lloc a Nova York (EUA) el 1969 i que es consideren l'inici de l'alliberament homosexual. Ja fa 40 anys que hi ha una lluita en

contra de l'homofòbia. Els disturbis de Stonewall produïts en el Greenwich Village en protesta per l'assetjament policial a la comunitat gai de Nova York van suposar un punt d'inflexió en la lluita a favor dels drets civils dels homosexuals de tot el món.

El 1977 encara estava vigent la Llei de Perillositat i Rehabilitació Social, aprovada el 1970 i que havia substituït la Ley de Vagos y Maleantes (que, entre d'altres coses, deia: "Serán declarados en estado peligroso, y se les aplicarán las correspondientes medidas de seguridad y rehabilitación a los que realicen actos de homosexualidad"), modificada pel règim franquista el 1954 per incloure la repressió als homosexuals. Aquesta llei, derogada completament el 1995, implicava multes i fins i tot l'internament en presons i centres psiquiàtrics, on els individus eren rehabilitats mitjançant teràpies d'aversion. La persecució va arribar a una situació límit el 1970, i Armand de Fluvià i Francesc Francino van decidir crear a Barcelona el Moviment Espanyol d'Alliberament Homosexual (MELH).

El 1979, més de 4.000 persones van desfilar per la Rambla de Barcelona; va ser la primera manifestació gai de Catalunya. Sense l'autorització del Govern, centenars de persones LGTBI+ van cridar consignes per la derogació de la llei de perillositat i per l'amnistia política. Aquella protesta va marcar un abans i un després pels drets del col·lectiu LGTBI+, que va aconseguir una de les seves fites més importants amb l'aprovació del matrimoni homosexual l'any 2005. La lluita encara continua per aconseguir implementar del tot els canvis garantits per la llei antihomofòbia aprovada al Parlament de Catalunya el 2014.

Insubmissió al servei militar obligatori

Una de les lluites més significatives per la no-violència i per aconseguir una societat desmilitaritzada ha estat la demanda de la supressió del servei militar obligatori. Des del segle XVIII, els joves espanyols tenien l'obligació de dedicar un període de la seva vida a la formació militar, ha-

vent d'interrompre una vida professional, uns estudis, l'ajuda a la família, i sovint ho havien de fer molt lluny de casa, de manera que la supressió del servei militar obligatori va suposar un canvi històric en la nostra societat que no hauria estat possible sense la pressió social i política del pacifisme.

El 1998 l'Estat va permetre que moltes entitats i institucions acollissin els objectors amb programes de prestació social que substituïen el servei militar. Però una part important del moviment objector anava més enllà de voler substituir el servei militar per un altre servei social. Estem parlant del moviment insubmís, que no acceptava ni el servei militar obligatori ni fer una prestació substitutòria.

El moviment insubmís, amb un pes notable dins el moviment per l'objecció, va patir una forta repressió, però la seva resistència, la gran mobilització social i la progressiva modernització de la societat espanyola, van acabar donant els seus fruits. El Govern, l'any 2001, va establir la fi del servei militar obligatori, i amb això la fi de la repressió contra els objectors.

l sufragi femení

La lluita per aconseguir el sufragi femení va ser un moviment reformista social, econòmic i polític que promovia l'extensió del dret a vot femení. Encara que ara ens sembli un dret bàsic i obvi, aquesta igualtat de votació i de decidir vers els homes no fa tants anys que hi és. El segle XIX va lligat als moviments sufragistes que van aparèixer a mitjans d'aquest segle als països anglosaxons, particularment a la Gran Bretanya i als Estats Units.

El sufragi femení ha estat aprovat (i revocat) diverses vegades en diferents països del món. En alguns estats com els Estats Units o Sud-àfrica, s'ha autoritzat abans que el sufragi universal. El 1776 a Nova Jersey es va autoritzar accidentalment el primer sufragi femení (es va usar la paraula «persones» en comptes d'«homes»), però es va abolir el 1807.

A Catalunya:

A partir de l'any 1917 dues dones, Carme Karr i Àngela Cardona, van començar a defensar el sufragi femení. Carme Karr va ser una de les poques dones a l'Estat espanyol que es va reconèixer en les sufragistes britàniques i americanes. La instauració de la Segona República significà, el 1933, l'ampliació del dret de vot a les dones.

Gandhi, la lluita per la independència de l'Índia

Mohandas Karamchand Gandhi, conegut com a mahatma Gandhi, va ser un advocat, polític i pensador hindú que va néixer el 2 d'octubre de 1869 i va morir assassinat el 30 de gener de 1948. Fou conegut principalment per ser un dels promotors més importants de la independència de l'Índia a través de la seva política de no-violència. Va anar a treballar a Sud-àfrica on va ser testimoni del fort rebuig que hi havia vers les persones de color. Això el va motivar a crear un partit polític a l'Índia que defensés els seus drets. Després de 22 anys de protestes no violentes Gandhi va assolir el poder i el respecte suficient per negociar amb el general de Sud-àfrica una solució per al conflicte hindú.

El 1915 va tornar a l'Índia on va continuar defensant els seus valors religiosos, filosòfics i especialment polítics. Va protagonitzar dues grans protestes socials, molt conegudes, i va ser un dels primers a manifestar-se mitjançant vagues de fam. Després de llargues lluites no violentes, es va arribar a la independència oficial de l'Índia el 1947, tot aprofitant la debilitat de la Gran Bretanya després de la Segona Guerra Mundial.

A l'edat de 78 anys, Gandhi va ser assassinat per un fanàtic d'ultra-dreta hindú, directament relacionat amb el govern. Podem dir que és un dels pares de la independència de l'Índia així com de la desaparició del Raj Britànic, sempre mitjançant l'ús de la no-

violència.

Les organitzacions pro drets humans

El compliment absolut dels drets humans encara avui en dia és un repte que no hem assolit. Per lluitar contra els casos de violacions dels drets humans i per intentar assegurar que es continuïn complint, disposem de diverses organitzacions que es dediquen a vetllar perquè tota la població gaudeixi d'aquests drets.

El paper d'Amnistia Internacional

Amnistia Internacional és un moviment mundial, democràtic i independent, amb més de 7 milions de socis, activistes i simpatitzants, que actua en gairebé tots els països del món perquè totes les persones puguin gaudir dels drets humans. El treball d'Amnistia combina la investigació d'abusos als drets humans, el diàleg i la pressió a les autoritats i altres actors, la mobilització, la comunicació pública i, per davant de tot, el suport incondicional als activistes que actuen allà on es produeixen les injustícies.

Es va fundar el 1961 per un advocat britànic anomenat Peter Benenson, inspirat en el cas d'uns estudiants portuguesos que van ser empresonats per lluitar per la llibertat del seu país. Amnistia Internacional actua amb total independència. No accepten subvencions de governs nacionals ni donacions de polítics per la seva feina, ja que d'aquesta manera s'asseguren de preservar la seva imparcialitat i llibertat d'acció. Al llarg de més de 50 anys, la feina d'Amnistia ha tingut un enorme impacte en la vida de moltes persones, víctimes de violacions dels seus drets humans.

L'ONU

L'Organització de les Nacions Unides (ONU) és una organització internacional que està formada per 192 països. Va ser creada el 1945 i ha rebut 11 vegades el Premi Nobel de la Pau, pels seus organismes, programes i mem-

bres del seu personal. Entre els principals objectius d'aquesta organització trobem mantenir la pau i la seguretat, distribuir ajuda humanitària, promoure el desenvolupament sostenible, defensar el dret internacional, i, sobretot, protegir els drets humans.

Xarxes socials i drets humans

Les xarxes socials han sigut una eina molt important per generar canvis en la humanitat. En un principi semblaven no tenir cap altra funció que la d'entretenir, però veiem que darerament tenen un paper fonamental a l'hora de visualitzar fets que altres mitjans de comunicació ens oculten. Podem afirmar que existeix una relació entre xarxes socials i drets humans, ja que ens faciliten rebre informacions i opinions, i permeten difondre-les sense límit de fronteres. Les possibilitats d'interrelació i intercomunicació tan àmplies que ofereixen les xarxes socials permeten compartir informació per treballar conjuntament, solucionar problemes, promoure la seguretat i el desenvolupament, així com assolir la promesa dels drets humans.

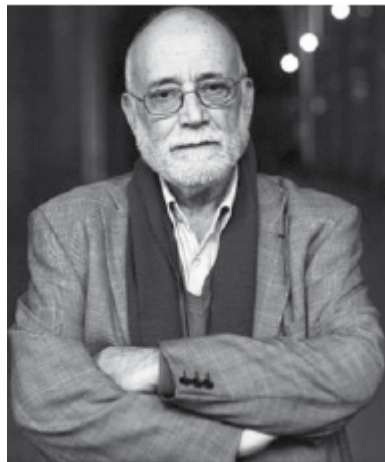
La lluita continua

El 10 de desembre d'aquest any 2018 farà 70 anys de la Declaració Universal dels Drets Humans. 70 anys després de ser promulgats, hem comprovat que encara ens queda un llarg camí al davant per assolir el nostre objectiu, una societat compromesa amb la seva població, un món en el qual tots els seus habitants disposin dels seus drets, sense importar la seva raça, el seu gènere, la seva condició sexual, les seves creences religioses o polítiques, o qualsevol altra condició. Hem de seguir lluitant, tal com van fer personatges com ara Parks, Luther King, Gandhi, Malala, entre molts d'altres de desconeguts que lluiten dia a dia en els seus països per aconseguir una vida digna per a tots els éssers humans.

ABRIL NOGUÉS ROMERO I ELISENDA PLANA ARMENGOL,

AMB LA COL·LABORACIÓ D'AINA ANGLÈS SANCHO, MARIA COLMENAR BONILLA I NEREA RODRÍGUEZ IZQUIERDO

1R BATXILLERAT-PERIODISME

Arcadi Oliveres, un lluitador de casa nostra

Arcadi Oliveres és un activista català, professor d'economia, que es dedica a defensar els drets humans, la pau i la justícia social. En la seva època d'estudiant va destacar pel seu compromís en defensa de la democràcia i les llibertats polítiques durant la dictadura franquista. El 1981 va incorporar-se a l'organització Justícia i Pau, una entitat cristiana de la diòcesi de Barcelona que té com a objectiu la promoció i la defensa dels drets hu-

mans de les persones i dels pobles, la justícia social, la pau i el desarmament, la solidaritat i la protecció del medi ambient.

Arcadi Oliveres va guanyar el premi Constructors de Pau 2017 que atorga l'Institut Català Internacional de Pau a aquelles persones o institucions que han lluitat per la pau i els drets humans universals.

BENET PLUVINET

“L’ofici de sastre està pràcticament perdut, potser només en quedem dos o tres”

Benet Pluvinet, un dels últims sastres tradicionals de Catalunya. Ens parlarà del seu ofici, que s’ha transmès de generació en generació a la seva família i que ell intenta conservar en un temps que els vestits ja no es fan a mida.

Explica’ns una mica d’on et ve l’ofici i la vocació de sastre.

El meu avi ja era sastre; el meu pare, també, i jo l’any 2000 vaig decidir tornar enrere i fer el pas cap a l’ofici més artesà, o sigui sóc la tercera generació.

Quina ha estat la teva trajectòria professional?

Amb nou anys vaig començar a cosir. Després, als dinou vaig començar amb el meu pare a practicar l’ofici, i als vint-i-nou m’hi vaig posar sol de forma totalment professional.

Com està ara aquest ofici a Catalunya? Està pràcticament perdut i els únics que quedem som molt especialitzats, potser només en quedem dos o tres.

Per què creus que s’ha perdut?

Tot va ser quan va venir el tema de la confecció, que els vestits ja estaven fets... La sastreria va començar a baixar, i els pocs que hem quedat és perquè ho hem començat a practicar de molt joves i podem anar seguint l’ofici, que ara està molt valorat.

Què fa un sastre?

Fa americanes, pantalons i armilles, totalment artesanals i emmotllades a la mida del client, amb el teixit que vol el client: els millors teixits del món, la millor forma de cosir-lo, les entretallades interiors també...

Què significa ser un dels últims sastres tradicionals?

Fa uns cinc o sis anys que es valora molt. Llavors, et criden de tot arreu: tant per conèixer-me, com per fer classes, com per fer vestits... Està molt bé.

És millor això o tenir molta competència?

Home... de competència n’hi ha una

mica, molt poca, però com que cadascú té el seu propi estil, tampoc hi ha una gran competència, que diguéssim... Si n’hi hagués potser estaria bé perquè més gent es vestiria amb sastreria a mida.

Quin és el teu perfil habitual de client?

Ara, actualment, com que el producte que es gasta i les hores valen bastants diners, són gent de classe mitjana-alta.

Hi ha gent que vulgui continuar aquest ofici?

Sí que hi ha gent, però no estan disposats a estudiar aquest ofici perquè són molts anys. Una persona de vint-i-un anys ja no pot aprendre l’ofici, ha de començar a practicar quan té uns onze anys per poder arribar a un nivell. Jo en tinc quaranta-sis i encara no he acabat d’estudiar. Acabaré, segurament, als cinquanta-tres.

Existeix algun tipus de formació per als joves que vulguin fer aquest ofici?

No, jo n’ensenyo però molt puntualment i només petites coses. I existeix, però existeix, per exemple, a Nàpols, on hi ha una escola de sastreria de la casa Keaton, on els alumnes tenen de setze a vint-i-un anys, i allà tenen unes nocions del que és l’ofici, tot i que després el que comporta arribar a tenir l’ofici és molta pràctica.

Ensenyes el teu ofici a altres persones?

Sí, en una acadèmia de Màlaga, però molt poc, perquè per ensenyar l’ofici haurien de ser moltes hores i la gent no està disposada a estar-n’hi tantes. Ensenyo només unes parts concretes.

A més has decidit anar a viure a la muntanya...

Sí.

Com es compagina aquesta vida amb la teva feina?

Ara és molt fàcil, perquè només faig quinze vestits a l’any, que són molt exclusius, i com que tinc taller a Valls i visc a dalt a la muntanya, doncs amb els clients ja quedo tant si és al domicili o al meu taller. Tinc taller a Valls i tinc taller a casa meva, a la muntanya. Les hores són hores convingudes amb el client, o sigui que és molt fàcil.

Ajuden o perjudiquen d’alguna manera les xarxes socials al teu ofici? Les utilitzes?

Ajuden i molt, moltíssim. No hagués arribat on he arribat si no fos per les xarxes socials; perquè em ve gent de Saragossa, de Madrid, d’Andalusia... I tot és gràcies a les xarxes socials: Facebook, Instagram, el web, vídeos al YouTube... Ha sigut el millor.

Consideres que la sastreria tradicional és una artesaniania?

Sí, totalment.

Quin és l’encàrrec més estrany que t’han fet mai?

Doncs, un vestit per a un home amb faldilles..., un vestit per a un nen de nou mesos... i així d’estrany cap més.

Has treballat per empreses com ara el Corte Inglés. Per què ho vas deixar?

Vaig estar dos anys al Corte Inglés, quan van muntar la sastreria, i vaig pensar que era una bona manera d’aprendre, però no m’agradava perquè pensen molt només amb els diners, molt amb el fet de captar el client, però no li tenen una dedicació exclusiva, ni fan serveis a domicili... Falta molt el contacte humà entre el client i el sastre.

ELEISDA PLANA ARMENGOL

1R BATA

CREUS QUE DORMS LES HORES SUFICIENTS? PER QUÈ?

(1r d'ESO)

Jo crec que els cinc dies d'institut a més del diumenge dormo suficients hores perquè vaig a dormir a les deu del vespre i de vegades les deu. Però els divendres i els dissabtes vaig a dormir més o menys a les dues o les tres de la nit perquè el dia següent em quedo dormint fins a la una del migdia.

MOHAMED BENLACHEHA, B 1r ESO B

Jo crec que sí que dormo les hores suficients perquè me'n vaig a dormir a les deu i m'aixeco a les set. Per tant, tinc nou hores per descansar.

SIMEON CRASIUC, 1r ESO B

Jo dormo set hores perquè em poso a jugar amb el mòbil. No dormo el que hauria de dormir. M'adormo a les 11 de la nit i em

desperto a tres quarts de set. Per tant, no rendeix bé a l'institut i per això sóc conscient que he de dormir més hores.

IAN GARCÍA RUBIO, 1r ESO B

Hi ha dies que m'estiro al sofà a veure el futbol i llavors vaig a dormir més tard, però quan no hi ha un partit vaig a dormir a les deu i llavors crec que sí

que dormo les hores suficients.

JAN MARIMON ARMENGOL, 1r ESO A

Hi ha dies que, després de sopar, m'adormo perquè el meu sofà és màgic i al cap de cinc minuts d'ajeurem'hi ja estic adormida i aleshores dormo nou hores i mitja. Però hi ha altres vegades que faig la migdiada al sofà i aleshores a la nit vaig a dormir més tard. Generalment, però, dormo les hores suficients.

JÚLIA BLANCH FONTBONA, 1r ESO A

No dormo les hores suficients, perquè normalment vaig a dormir a les deu o a les onze i, a més, perdo molt de temps preparant la motxilla per l'endemà.

Entre això i que em costa molt adormir-me, acabo anant a dormir a les dotze o a la una.

BERTA FERRÉ PINENT, 1r ESO A

Jo crec que sí que dormo suficient perquè entre les nou i les deu ja sóc al llit i dormint i m'aixeco a les set. Per això l'endemà estic descansada. Els caps de setmana me'n vaig a dormir entre les deu i les onze i em desperto entre les vuit i les nou.

AINA MORATÓ NOGUÉS, 1r ESO C

Jo crec que dormo les hores necessàries ja que sempre intento dormir entre nou i deu hores diàries, perquè si dormo menys de vuit hores no tinc les forces suficients per continuar el dia, ja que durant tot el dia faig moltes coses i necessito energia per fer-les.

NAZARET PÀMIES ARANDA, 1r ESO A

No dormo les hores suficients perquè em costa molt dormir i aleshores trec el mòbil i, si no, la tele, si no tinc set o estic amb el gos.. També m'agrada deixar-m'ho tot per al final i aleshores la motxilla de l'institut, la roba per preparar queda per fer fins a la nit. També quan sopo estic una hora i mitja o més perquè estic amb la tele, el pare, la mare, el germà i el gos.

PEP GASCON ARMENGOL, 1r ESO A

Intento anar a dormir a les deu i com que estic cansada de tot el dia amb deu minuts m'adormo. Intento no agafar mai el mòbil perquè cansa els ulls. Si algun dia em costa molt, agafo un llibre o escolto música relaxant.

RAQUEL ARMENGOL BERGADÀ, 1r ESO C

Gairebé tots els dies, entre fer deures, jugar a futbol i jugar a l'ordinador se'm fan les dotze o la una de la nit. Però, tot i així, l'endemà em sento prou descansat

per aguantar sis hores a l'institut. Alguna vegada he anat a dormir a les deu perquè no he tingut deures.

JOSE ANTONIO ORTEGA, 1r ESO A

Hi ha dies que dormo vuit o nou hores, però l'endemà no rendeixo el suficient a l'institut. Entre setmana me'n vaig a dormir a les deu i, si no miro la tele i no

tinc el mòbil, m'adormo de seguida. Jo quan tinc patinatge me'n vaig a dormir a les nou. La meva opinió és que hauríem de dormir un mínim de vuit hores perquè l'endemà a l'escola estiguem bé. A més, si t'aixeques aviat, has de dormir bastant.

JUDIT BUENAFUENTE OLIVA 1r ESO A

Estic a l'ordinador jugant fins a les deu o dos quarts d'onze i em desperto a les set i deu. Abans d'anar a dormir preparo la motxilla per anar a l'institut,

però de vegades em deixo algun quadern o llibre de la classe i per cada falta que tinc em castiguen sense mòbil durant tres dies.

VLADYSLAV VANKEVYCH, 1r ESO A

De vegades dormo les hores suficients perquè estic cansada o tinc son i de vegades no dormo les hores que hauria de dormir perquè estic amb el mòbil, amb

la tele o també puc estar llegint. Moltes vegades no dormo les hores suficients perquè no puc adormir-me o simplement estic nerviosa per alguna cosa i em costa adormir-me.

AINA ROMERO ORTEGA, 1r ESO A

Sí i no. Hi ha dies que dormo nou hores i hi ha dies que en dormo deu. Depèn del dia si tinc extraescolar o no, al matí em trobo descansada

i amb ganes de començar a treballar, però quan dormo deu hores en tinc més ganes que quan en dormo nou o vuit, que és la majoria de vegades.

MARIA MIRACLE PINEDA, 1r ESO D

Depèn. Quan un dia estic amb el mòbil no dormo tant i em desvetllo. Aleshores dormo set hores aproximadament i també si no he fet esport, però si un dia faig

molt esport encara que estigui amb el mòbil m'adormo de seguida i vuit o nou hores assegurades.

ARNAU BARRABEIG CARRERAS, 1r ESO

No. Perquè em costa molt dormir, menys alguns dies que he tingut un dia molt intens i, llavors, m'adormo de seguida. Durant les vacances em costa molt

més dormir que els dies d'escola perquè jugo amb les meves germanes a algun joc de taula o d'ordinador o lleigeixo. Per tant, algun dia dormo les vuit hores i d'altres no.

ANDREA PÉREZ MORENO, 1r ESO A

Sí, perquè me'n vaig al llit a les nou i m'estic molta estona –una hora o més– amb el mòbil, la tauleta o llegint. De vegades estudiant però la veritat és que

quan m'adormo ja no em desperto fins a les set del matí i això vol dir que dormo més de 8 hores. Tot i així em costa llevar-me perquè sóc molt dormilega.

AINHOA MORGADO NAVEROS, 1r ESO C

Jo quan no dormo suficient és perquè abans d'anar a dormir estic amb el mòbil fins a les onze. I quan dormo més és perquè els meus pares em prenen el mòbil i

no puc escoltar música.

LUNA DE LOS RÍOS VIZCARRO, 1r ESO D

INS Jaume Huguet

No. No dormo les hores suficients ja que de vegades em quedo fent els deures perquè m'oblido de fer-los abans o bé passo estona parlant pel mòbil amb

l'Eusebi o la Soraya. Miro Instagram o la televisió fins que em quedo adormida. La majoria de dies m'adormo que són quarts d'una de la nit i després m'aixeco a quarts de sis o les sis del matí.

ALEXANDRA GARCÍA RUBIO, 1r ESO A

Jo crec que dormo les hores que necessita el meu cos perquè el dia següent estigui ben descansat. Alguns dies penso que hauria de dormir més del que he

dormit i, aleshores, la nit següent me'n vaig a dormir més d'hora.

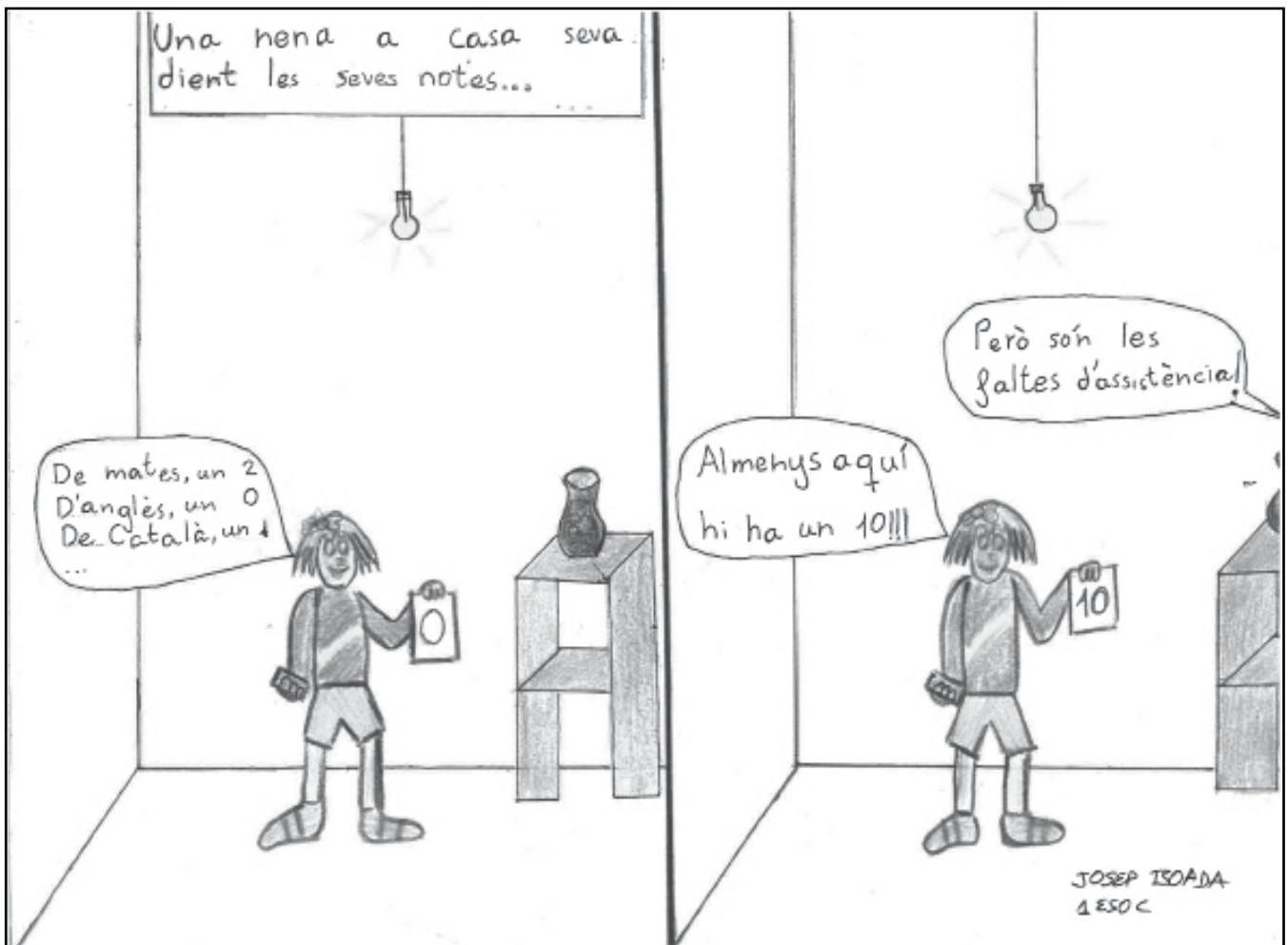
DANIEL MAGAÑA HERRERO, 1r ESO D

No, perquè sempre amb el tema d'extraescolars de la tarda arribo molt tard a casa, cap a quarts de deu. Llavors sopo i jugo a l'ordinador i me'n vaig a dormir

massa tard, cap a quarts de dotze o les dotze de la nit.

EUSEBI GISTAU VALLVERDÚ, 1r ESO C

JOSEP BOADA SOLÉ - 1r ESO C

QUÈ CREUS QUE APORTEN ELS INFLUENCERS/ YOUTUBERS? EN SEGUEIXES O EN CONEIXES CAP?

(2n d'ESO)

La majoria de *youtubers* famosos no aporten res de bo, però et fan riure i oblidar-te de tot. Crec que és bo el que fan perquè fent el que a ells els agrada ens

fan passar bons moments. En segueixo uns quants: Wismichu que és el meu preferit, 8cho que fa tops però ell ho fa divertit, Auronplay que fa bromes telefòniques, Willyrex o Vegeta777 que fan gameplays, sobretot minecraft que no m'agrada. Fan el que volen i ho fan bé.

AARON GARCÍA GINER 2n ESO A

Crec que els *influencers* fan riure els nens i nenes de la nostra edat i fan que ens enganxem a veure els seus vídeos, però la veritat és que no aporten res de bo,

serveixen per passar l'estoneta. La majoria de temes són de moda i nosaltres a vegades els imitem; en canvi, hi ha gent que fa coses perilloses com jugar al codril pro i, en comptes d'arrancar les dents, arranquen xinxetes i es fan mal a les mans. Jo segueixo l'Auronplay, Iso-sísmic i ja està, els altres *youtubers* els miro, però no els segueixo.

ANNA SAMADASHVILI 2n ESO A

No m'aporten res, però són estones que puc riure i m'ho passo bé i quan no tinc res per fer i m'entreté en els meus moments tristos o quan estic mala-

ment per coses de l'insti i m'estiro al llit i em relaxo i em poso el *youtube*.

Us en presento uns quants: *Auronplay, El Rubius, tarifa, logan g, shooter, mariners, lizi p, dalasreview, El Rincón de Giorgio, Wismichu, Nil Ojeda, Christina, Paul ferrer, neus widler, hamza zaidi, Jorge Ramon.*

HARIDIAN DE LA ROSA MONTERO 2n ESO C

Ajuden les persones que estan avorrides a riure una mica per pensar en altres coses.

Algunes noies, per exemple, donen consells de bellesa i ensenyen el

seu dia a dia, en confiança amb els seus subscriptors.

Segueixo uns nois uruguaians que tenen un canal a *YouTube* que es diu *Viral*, fan blogs diaris.

El Rubius fa vídeos de videojocs i explica coses de la seva vida. Mariale fa vídeos del seu gosset i de coses de bellesa. Caso Cerrado és un programa de Llatinoamèrica, amb casos de vegades divertits i de vegades casos molt seriosos. Tromm Tromm Room Es: són unes noies que fan Slimes i bromes entre elles. Dalas Review és un *youtuber* que fa vídeos molt graciosos.

JANNURY ESCOBAR COBEÑA 2n ESO A

Crec que t'aporten estones molt divertides i comparteixen la seva vida. També et poden aportar coses que potser no sàbies però d'una forma divertida per

aprendre més fàcilment.

En segueixo molts, però els que més m'agraden són El Rubius, Paula Gonu, Topalejo, Hamza Zaidi i Auronplay i Mo-nismurf, entre altres.

MYLLENA CARDOSO GONTIJO 2n ESO A

Crec que diver-teixen i fan riure molt a tots els que els seguim i t'ensenyen moltes coses interes-sants que no sà-bies d'una forma divertida, també

t'ensenyen roba que pots portar.

Segueixo molts *youtubers* famosos com Logan g, Auronplay, Bytarifa, Byviruzz, Hamza Zaidi, Paul Ferrer, Jorge Ramon Web, Shooter, Delantero009, Wismichu, Nil Ojeda, Neus Snow, Widler.

MARC CUNILLERA FLAVIÀ 2n ESO A

Depèn dels influencers i youtubers, molts aporten coses bones, però n'hi ha d'altres que són "inútils" –que no serveixen per a res– i fan que molts joves i adolescents

estiguin tot el dia amb el youtube o instagram. N'hi ha molts que influeixen positivament a la gent i s'han fet famosos per actes bons, però altres s'han fet famosos per fer rucades.

Jo en segueixo bastants. Per exemple, Paula Gonu, Dulceida, Mónica Morán, Lucía Bellido, Laura Escanes i molts més.

LAURA HEREDIA DALMAU 2n ESO D

Jo crec que aporten moltes coses bones, com felicitat, perquè potser un dia que no estàs bé per diverses coses o tens algun problema,

pot ser que mirant algun dels seus vídeos en trobis algun parlant del tema i et pot ajudar. Però també crec que n'hi ha alguns que no aporten coses bones, perquè puguen vídeos no gaire adequats per a nosaltres. Jo en segueixo molts i la veritat és que m'aportin coses bones.

KAUTAR EL GHALBZOURI EL AYADI 2n ESO D

Aporten coses bones i dolentes. Les bones són que aprens coses, a través de tutorials. La part negativa és que perds temps i el contingut pot ser inadequat per

a tu: violent, pornogràfic, etc. A banda del llenguatge violent i pot provocar agressivitat. Els meus youtubers preferits són: Diowbi, Imagustin51, Pol CP, Willyrex o Veggeta777.

ÈRIC PAN NAVAS 2n ESO D

Jo crec que els youtubers aporten alguna cosa. Hi ha vegades que expliquen anècdotes de la seva vida i també ajuden a continuar i potser no et coneixen,

però igualment et fan fer un somriure quan ho necessites. El fet que estiguin darrere una pantalla què importa? Potser són els nostres ídols i creixem amb ells. En segueixo molts i sempre em fan riure. Aquell "Muy buenas, criaturitas del Señor" de Rubius o el "tengo miedo" de AuronPlay sempre et fan riure o et donen consells.

PALMIRA SAS GUIRAO 2n ESO C

Suposo que un *youtuber* és una persona que entreté la gent amb jocs, moda, música, bloggs, etc. Avui dia molts usuaris de *Youtube*

están per guanyar diners amb els patrocinadors. Jo en segueixo bastants. De fet, el que més veig és El Rubius. Puja vídeos de tot tipus. Cadascun s'expressa com vol, alguns diuen paraulotes, però trobo que no passa res.

BIEL POMÉS ANFRONS 2n ESO C

Les coses que m'aportin a mi són poques. De vegades, i depèn de quin, t'ensenyen coses que no coneixes. En canvi, hi ha *youtubers* que només fan

que insultar, fer-se el xulo, riure's de la gent. I els nens petits que veuen això no els aporta res de bo. Jo no en segueixo cap, però conec AuronPlay, Wismichu, Willyrex, Veggeta777 i El Rubius i pocs més.

ADRIÀ GALLEGO BELMONTE 2n ESO C

A mi m'encanten els influencers. A mi principalment m'agraden perquè mostren la seva roba en pàgines públiques i et pots comprar

la mateixa roba, complements i accessoris que ells. Els youtubers també m'agraden, però de vegade m'avorreixo mirant els seus vídeos ja que se'm fa pesat. Segueixo molts influencers però la meva preferida és la Laura Brunet. M'agrada moltíssim la seva manera de ser, la seva roba i, sobretot, les seves fotos. Després també m'encanten el naim Darrechi, l'Arnau Marín, el Marcos White, l'Aida Martorell, la Paula Gonu i la Carla Dipinto.

ANDREA GODOY SANVIDAL 2n ESO A

Institut Jaume Huguet

Realment jo no sé ben bé què aporten els *influencers* i *youtubers*, però la veritat és que no puc dir res negatiu d'ells perquè em fan somriure molt i, si algú diu que

ells no han de fer res per guanyar els diners que guanyen, que ho intentin, perquè arribar al lloc on estan costa moltíssim. Ja sé que guanyen diners perquè veiem els seus vídeos, però penseu que ells han d'estar sempre pendents de la qualitat del vídeo, de l'àudio i si no són bons han de comprar productes de millor qualitat. Jo en segueixo bastants, però unes de les que més m'agraden són Dulceida i Paula Gonu.

ADRIELLY RIBEIRO SILVA 2n ESO D

Crec que aporten noves tendències i modes, però n'hi ha de diferents tipus. Cadascú fa el que més li agrada: videojocs, roba... En segueixo pocs, per passar l'estona.

N'hi ha alguns que els trobo inútils, però hi ha gent que li agraden. A mi la *influencer* que més m'agrada és la Laura Escanes, perquè et fa reflexionar i m'ha influït en la meua manera de pensar.

JUDIT PÉREZ MASDÉU 2n ESO A

Suposo que tot depèn del tipus de *youtubers* que miris. N'hi ha que parlen d'alimentació, de maquillatge o de moda, entre d'altres. També n'hi ha que només

es dediquen a fer riure a la gent. El que més aporten és entreteniment i que passis una bona estona. Fins i tot n'hi ha que fan reflexionar, que et fan penar.

Penso que tenen moltíssima responsabilitat perquè tenen molta influència sobre el que pensa la gent que els mira i no sé si això és bo o dolent.

Avui dia gairebé tothom en coneix o en segueix algun. Els que més m'agraden són la Paula Gonu, la Dulceida i la Laura Escanes.

IVET SEGÚ TORNÉ 2n ESO A

Influencer, per a mi, és algú que inspira, que veus com a model a seguir, una combinació d'activitats que fa que la gent vulgui imitar les seves accions. Però també

es mostra una faceta de vida perfecta que no existeix i això provoca que alguns adolescents se sentin menys que ells i, per tant, tinguin problemes d'autoestima. Jo personalment, en segueixo uns quants, ja que m'agrada com són i com vesteixen; com per exemple, la Dulceida, el Daniel Illescas i alguns més.

MARTA VALVERDE SANS 2n ESO D

Jo crec que ells aporten coses bones –depèn de quin *youtuber*– perquè fan vídeos per fer-te riure i crec que ho aconsegueixen. També aporten idees els

vídeos de manualitats, perquè et donen idees de com decorar l'habitació o com restaurar una taula.

Jo en conec bastants i la majoria són *youtubers* de comèdia. Per exemple, Wismichu, AuronPlay o Lleovlogs. Els altres són *youtubers* de manualitats i també segueixo cantants com, per exemple, Melendi o Beret.

NEREA ARROYO SÁNCHEZ 2n ESO D

Crec que els *influencers* i *youtubers* estan sobretot per entretenir i informar a la gent. Jo conec AuronPlay, Wismichu i a DJ Mario.

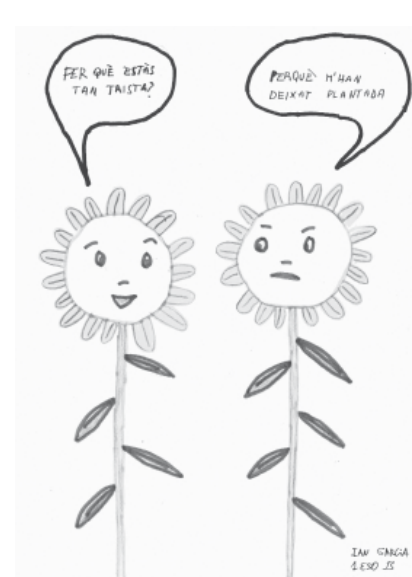
JOEL SANS HERRERA 2n ESO A

Els *influencers* i *youtubers* són gent que es dedica a l'entreteniment mitjançant Internet, però ells no són com els actors i actrius de la TV perquè ells tenen

un tracte especial amb els seus seguidors. És com si fossin un amic que se n'ha anat a viure lluny, però segueixes parlant amb ell i, a més, el seu contingut va del que els seus seguidors prefereixen; o sigui, és com si decidissis el que vols veure. Jo en segueixo un munt, perquè prefereixo buscar en les infinitats de *Youtube* que no veure una pel·lícula ja que a *Youtube* pots buscar i trobar quasi de tot i és molt més entretingut.

MARC PEREIRAS MONTORO 2n ESO A

IAN GARCIA RUBIO - 1r ESO B

LA NOSTRA IDENTITAT DIGITAL, O LA SEVA?

Cada cop més, ens agrada compartir fotografies a les xarxes social com Instagram o Facebook –de fet, jo m’hi incloc-, però què passa quan mostrem la nostra vida privada? O més ben dit, què passa quan ens mostren la nostra vida privada?

Actualment, molts pares converteixen les seves xarxes socials en un àlbum de fotografies dels seus fills: la primera paraula, el primer dia a la llar d’infants, les primeres passes, etc. Comparteixen la seva vida personal, però també la dels seus fills, amb tots els seus amics i coneguts, o això creuen. Perquè, algú sap què se’n fa, de les fotografies que pengem?

Constantment rebem vídeos i fotogra-

fies virals de nens ballant o fent alguna ganyota graciosa, però algú ha d’haver començat la cadena per acabar rebent-la nosaltres. És a dir, si els pares del nen que cantava la coneguda “Salchipapa” no haguessin penjat el vídeo a internet, probablement cap de nosaltres no en sabria l’existència. Són nombroses les ocasions en les quals els infants no decideixen si volen que els seus pares comparteixin o no certs continguts i, a mesura que creixen, el més segur és que es penedeixin de veure part de la seva vida, que no volen mostrar, a les xarxes.

Tot i això, no són només els pares els que mostren la nostra intimitat al món; nosaltres mateixos també ho fem. Quants cops algú ha esborrat les fotografies i altres publicacions de quant tenia, per exemple, dotze anys? Moltis-

sims. El problema és que, quan tenim dotze anys, ens semblen una meravella, aquests continguts. Pensem que per tenir més amics cal mostrar la millor cara de la nostra vida personal a tothom. No obstant això, amb el pas del temps ens ho repensem i ens adonem que potser no cal comunicar a tothom que avui has berenat un croissant o que l’altre dia vas estar fins a les vuit de la tarda fora de casa.

Tot plegat em fa pensar que cal vigilar molt el que volem compartir amb els amics i seleccionar cadascun dels elements de la nostra vida que volem mostrar. Tot s’hi val a Internet i hem d’anar amb compte per no trobar-nos sorpreses inesperades.

ADRIANA ROMEO BOADA
2N BAT B

INFLUENCERS I YOUTUBERS

En l’època que ens ha tocat viure, els *influencers* i els *youtubers* són persones que tenen una gran participació en la nostra vida quotidiana i personal, ja que milions de persones a tot el món, per no dir quasi tothom, segueixen regularment les seves històries i els vídeos i les imatges que comparteixen a les xarxes socials –en el cas dels *youtubers* els vídeos que mostren en la pàgina web de *YouTube*.

Curiosament, les vides dels *influencers* i dels *youtubers* les trobem més interessants que les nostres, per això els segueixen tanta gent, ja que pensen que ells tenen la millor vida que es pot tenir: diners, fama, popularitat. Això és mentir, ja que els *influencers* i els *youtubers* són persones que no poden viure tranquil·les, per exemple: no poden anar pel carrer sense que algú els demani una foto o, pitjor encara, que els espiï la seva vida privada –quan dic privada és aquella vida que no mostren a les xarxes socials, sigui familiar o personal.

Tanmateix, els *influencers* i els *youtubers*, són les persones que condicionen més als nens d’entre 8 a 18 anys, ja que és l’època de més incertesa i de més confusió entre un mateix i el que l’envolta. Ells es presenten com una escapada de la vida real, que no els agrada. Aquesta escapada, els nens la troben molt accessible, ja que només es necessita Internet, i a gairebé a totes les cases n’hi ha. Aquesta escapada és molt atractiva, ja que et fa oblidar totes les preocupacions que has tingut en tot el dia, i et fa passar una bona estona.

La solitud que experimenten alguns nens els fa caure en mans dels *influencers* i els *youtubers*. Aquests poden fer el que vulguin amb els nens: n’hi ha que demanen diners, els nens pensant-se que fan una bona obra, roben les targetes dels seus pares i els envien diners sense el permís dels pares. Això vol dir que les persones que en aquest cas són els *influencers* tenen una gran activitat en el nostre dia a dia.

Aquestes persones les tenim com a

superherois, ja que les veiem inaccessible, ja que ells estan a dalt de tot i tu et penses que no els arribes a la sola de les sabates. Estem a les seves mans, aquesta afirmació és molt forta però vertadera, ja que ells són les persones que admiren els nens i els adolescents.

Estem doncs, atrapats en la vida dels altres, i només pensem en el que els altres pensaran de nosaltres i no del que nosaltres pensem de nosaltres mateixos. Això vol dir que no som sincers amb nosaltres mateixos, depenem de les altres persones. Si no som acceptats per la societat, ens sentim malament amb nosaltres i amb els altres, arribant als extrems, fins i tot, de treure’s la vida.

ELIAS EL GHALBZOURI EL AYADI

LA NOVA MODA: ELS YOUTUBERS I ELS INFLUENCERS

Aquests últims anys s'ha popularitzat molt el fet de gravar vídeos sobre diferents temes i penjar-los a Internet. Aquests poden ser de diferent temàtica, podem trobar des de vídeos on es faci una crítica o comentari sobre qualsevol activitat, programa televisiu, vídeo musical, etc. fins a com jugar a un determinat videojoc (aquest tipus s'anomena "gameplay"). Les persones que realitzen aquesta activitat són coneguts com a *youtubers*, tenen canals a la plataforma d'Internet *Youtube* i allà pengen els seus vídeos. Alguns d'ells tenen molts seguidors, gent subscripta als seus canals, és a dir, que els segueixen i miren els seus vídeos regularment. Aquest fenomen ha arribat al punt que els *youtubers* més exitosos, els que tenen un nombre elevat de subscriptors, cobren per penjar els vídeos. Com més visites i més *likes* tingui el seu vídeo més diners cobrarà el *youtuber*.

Un fet similar passa amb els *influencers*. Són persones que també tenen molts seguidors, però normalment a les xarxes socials. Molta gent s'inspira en ells en la manera de vestir, productes de bellesa... És per això que moltes marques s'interessen en ells per tal que patrocinin els seus productes; aquest fet s'ha convertit en una estratègia de màrqueting força utilitzada últimament.

Des del meu punt de vista, està clar que aquestes activitats s'han desenvolupat a partir de la nostra societat actual, els aparells electrònics i les xarxes socials estan totalment inte-

grats a la nostra vida diària i és per això que a partir d'ells han sorgit activitats econòmiques que en poden treure un benefici i, alhora, acontenten un públic. Al principi, quan es començava a parlar d'aquestes activitats pensava que no era just que els *youtubers* cobressin pel simple fet de penjar un vídeo quan hi ha gent que està molt preparada amb carreres universitàries, graus superiors, màsters... que no troben feina. Però darrere d'aquests vídeos hi ha un treball previ i una edició; per tant, han de buscar un contingut que agradi al públic. En molts casos intenten fer gràcia i que la gent passi una bona estona i pugui desconnectar. També s'ha de considerar que abans de fer-se famosos han de penjar molts vídeos fins que es donen a conèixer i comencen a tenir seguidors. S'ha de dir que és difícil triomfar en aquest "món" ja que cada vegada hi ha més *youtubers*; per tant, també hi ha més dificultat per arribar a la fama.

Fent una recerca dels *youtubers* més famosos d'Espanya, trobem que els nou primers dediquen els seus vídeos principalment als videojocs: El *RubiusOMG*, *Willyrex*, *Vegetta777*, etc.). En posicions més baixes apareixen *youtubers* coneguts per fer vídeo crítiques sobre diferents temes, pel seu humor, per tractar polèmiques: *El Rincón de Giorgio*, *Auronplay*, *Wismichu*, etc.). També es pot observar que en el rànquing la primera *youtuber* noia que apareix la trobem a la posició vint-i-quatre i en tot el rànquing, que consta dels trenta més famosos a Espanya, només trobem dues noies. Quant a *influencers*, hi ha molta gent

que els admira i els té com a model a seguir, però fins a quin punt pot ser bo això? Crec que és normal que t'agradi l'estil de vestir d'una persona o la seva manera de pensar, però penso que cadascú ha de tenir la seva personalitat pròpia, tant en la manera de pensar com en la de vestir. També considero que els *influencers* se centren massa en les coses materials: roba, sabates, complements, joies... I inciten al consumisme ja que diàriament, o molt sovint, pengen a les xarxes socials les peces de vestir o productes que adquireixen; els seus seguidors veuen la necessitat de comprar-los i, de vegades, no perquè realment els agradi aquell producte sinó perquè l'altra gent vegi que aquella persona "va a la moda" o per augmentar la seva popularitat. Aquests casos es produeixen principalment durant l'adolescència, que és l'època on es tenen més inseguretats i a molts nois i noies els importa –de vegades massa– allò que els altres puguin pensar d'ells. Penso que, com que són tan admirats per un gran grup de persones, podrien aprofitar per transmetre valors o tractar altres temes més importants que la moda.

En conclusió, els *youtubers* i *influencers* tenen el seu paper en la societat actual i una cosa molt positiva és que es guanyen la vida passant-s'ho bé i fent el que els agrada, cosa que molta gent no pot dir. Però també han d'anar amb compte amb el que diuen, el que fan i el que promociionen ja que tenen un públic al davant que pot ser força influenciable.

CLÀUDIA SALVAT FIGUERAS

2n BAT B

VISITA LA NOSTRA WEB

WWW.INSTITUTJAUMEHUGUET.CAT

MACEDÒNIA CONTRA MITGES TARONGES

Actualment, les relacions sexuals i afectives de la nostra societat es basen majoritàriament en la monogàmia –per això les anomenem “relacions de parella”–, els rols i estereotips de gènere, els mites de l’amor romàntic i l’heterocentrisme; idees construïdes sobre la base del sistema patriarcal que, inconscientment, perpetuem dia a dia a través de la nostra manera de fer, pensar i sentir.

És evident que a poc a poc s’ha anat produint una transformació. Hem passat de les relacions tradicionals cap a models més moderns, entenent que l’amor pot no durar tota la vida o que hi ha més d’una orientació sexual, per exemple. Tot i haver canviat lleugerament de mentalitat, però, la base sobre la qual establim les nostres relacions segueix sent la mateixa: relacionem l’amor amb possessió, exclusivitat, eternitat, fidelitat i, sempre, entre dues persones que solen ser heterosexuales. Aquestes creences es coneixen com a “mites de l’amor romàntic”, ja que són establertes com una veritat absoluta i poc flexible que resisteix al canvi i al raonament.

El psicòleg Carlos Yela afirma que els mites de l’amor romàntic emmarquen la “suposada autèntica natura del veritable amor”, encara que a la vida real són absurds i ficticis, i fa un

recull dels més destacats. Un dels més antics és el mite de la mitja taronja, l’origen del qual el trobem a la Grècia clàssica amb el mite de les ànimes bessones, que ve a dir que totes les persones tenim una parella predestinada i que és l’única elecció possible. Creure això implica exigir-se més en l’àmbit de la parella o una tolerància excessiva sota algun raonament com: “és la meua mitja taronja, m’he de sacrificar més perquè al final les coses aniran bé”. Es considera que la religió cristiana va introduir mites que segueixen fortament arrelats com el de l’exclusivitat, que consisteix en pensar que no es pot estar enamorat de dues persones a la vegada o el de la fidelitat, creença que tots els desitjos afectius i sexuals s’han de satisfer únicament amb una persona que és la parella. A més, s’han anat creant altres mites com el de la gelosia, que justifica actituds violentes i possessives identificant-la com a mostra d’amor; el de l’equivalència, que equipara els termes “enamorament” i “amor” i no comprèn el pas d’un sentiment a l’altre; el de l’omnipotència, justificat sota la premissa de “l’amor ho pot tot”; o el de la passió eterna, pensar que l’enamorament dels primers mesos pot durar tota la vida.

Tots aquests mites creen una dependència emocional molt forta, sovint desigual entre dones i homes, que provoca control, por, inseguretats,

frustracions, violència, pànic a la soledat, relacions “tòxiques”... en definitiva, fets que no han d’estar associats amb l’amor. És per això que penso que totes aquestes idees que tan interioritzades tenim s’han de deixar enllera, sent conscients que és una tasca complicada pel fet que som persones amb instints naturals i sentiments que no controlem. Tot i això, considero que a través de la formació i l’anàlisi crítica es poden superar tots aquests prejudicis i trobar alternatives –que ja existeixen– que no ens facin patir i ens permetin viure relacions més lliures i diverses. Cal remarcar que si es vol fer un canvi real que transformi la manera de dur a terme les relacions sexual i afectives, aquest, ha de ser col·lectiu, ja que és molt difícil deslluirar-se individualment de la cultura de la monogàmia. En conclusió, l’amor no ens ha de fer patir ni ha de “valdre la pena”, tot al contrari; ha de ser una experiència positiva que ens ajudi a trobar el nostre benestar, fet que la monogàmia no contempla. Hem de deixar de ser mitges taronges que busquen la part que els falta i convertir les nostres relacions en una macedònia amb fruites diverses, senceres, sanes i lliures.

MARIA OLIVÉ ROSELLÓ

2n BAT B

EXPLOTACIÓ ARTÍSTICA?

L’art des de sempre ha mogut molts diners. Hi ha persones que utilitzen l’art per invertir, es tracta de diners privats i la finalitat és totalment lucrativa. No tenen interès per l’art com a tal, sinó pels beneficis que aquest pot aportar. Aquests consumidors solen ser persones amb molta capacitat econòmica, col·leccionistes que es mouen en galeries i fundacions privades.

A l’altra banda hi ha la despesa pública en art. Des d’aquest vessant els diners s’inverteixen amb finalitat cultural per enriquir la societat. Exemples d’això són les convocatòries o concursos per a la producció artística, les exposicions, les beques i els ajuts a

la producció.

Un altre punt de vista és analitzar-ne el cost –benefici que en treu l’artista. Existeixen pràctiques artístiques actuals que generen un cost molt baix en producció perquè o bé s’utilitzen materials reciclats, o de la natura, o es tracta de muntatges digitals. En aquests casos la inversió de temps de creació i preparació és molt elevada; en canvi, la despesa de producció és molt baixa. Els beneficis econòmics que l’artista pot obtenir solen estar condicionats a convocatòries que premien els costos de producció més que la inversió de temps. Aquest és un inconvenient en el món artístic actual que fa que l’art més consumit pels grans públics estigui poc valorat

i acabi sent un sector econòmic poc productiu pels artistes.

Un exemple d’aquesta situació és la mostra que va preparar fa uns dies el meu germà que és artista professional. Va presentar-se a una convocatòria per exposar el treball artístic, fruit d’una intervenció que havia fet uns dies abans. El va preparar a una sala d’art, on el va explicar al públic el dia de la inauguració. En total unes quaranta hores de feina i poca despesa de materials. El premi va ser de 250 euros, és a dir, 6,25 euros l’hora.

Aquesta breu anàlisi em fa pensar si la creació artística és compatible amb els diners.

ANIOL GIRONÈS LÓPEZ

EL PROCÉS SOBIRANISTA

L'any 2010, com a resposta a la sentència del Tribunal Constitucional d'Espanya que retallava l'Estatut d'Autonomia de Catalunya aprovat en referèndum per la ciutadania catalana, s'inicia el que s'ha anomenat: el procés sobiranista català.

Com a reacció a la retallada de l'Estatut i a la repressió exercida sistemàticament pel Govern espanyol, sobretot després que el Partit Popular guanyés les eleccions a Espanya per majoria absoluta l'any 2011, la societat civil s'ha mobilitzat durant anys amb la col·laboració d'entitats com l'ANC i Òmnium Cultural amb grans manifestacions al carrer pel dret a l'autodeterminació i altres esdeveniments com el Concert per la Llibertat al Camp Nou l'any 2013.

Per començar, he de dir que no entenc com és possible que l'Estat espanyol hagi reaccionat d'una forma tan violenta a les manifestacions pacífiques

de la gent, sobretot si tenim en compte que el Govern català s'ha ofert moltes vegades a solucionar-ho votant i respectant la decisió del poble.

Vull aclarir, que quan parlo de violència no em refereixo únicament als fets del dia 1 d'octubre, en què molts pobles i ciutats van patir les càrregues de la policia contra persones que només volien posar la seva papereta dins d'una urna per decidir si volien o no que Catalunya fos "un estat independent en forma de república"; sinó que em refereixo, també, a les paraules dels que governen Espanya contra Catalunya, als silencis d'Europa (que no diuen res, però que ens fan mal), a la detenció i empresonament dels presidents de l'ANC i de l'Òmnium Cultural, el Jordi Sánchez i el Jordi Cuixart, als comentaris humiliants dels policies que havien de traslladar l'Oriol Junqueras a la presó, i tantes altres coses que no oblidaré mai.

D'altra banda, com pot ser que cada dia parlin de diàleg els que no escolten? De democràcia els que ens amenacen amb la por i ens humilien amb l'aplicació del famós article 155? De llibertat els que empresonen i detenen persones que han expressat la seva opinió a les xarxes o s'han manifestat? Això no anava de democràcia? La resposta és NO.

Finalment, jo no vaig poder votar el dia 1 d'octubre, i tampoc podré decidir el futur del meu país el dia 21 de desembre perquè només tinc disset anys. Però estic segura que els qui decidireu per mi escollireu la millor de les opcions, vull seguir sent part d'un país pacífic, cívic, modern i democràtic.

MARIA NAVARRO PENA

2n BAT B

ALTRES TEMES

RELACIONS DE PARELLA

Actualment vivim en una societat canviant dividida,

d'una banda, per població renovadora i oberta i, d'altra banda, per població conservadora i més aviat tancada. Aquesta fractura social permet la creació de diferents tipologies i opinions pel que fa a les relacions de parella, però si analitzem tots els punts de vista ambdues parts arribarien a similars conclusions de quines són les claus per arribar a l'èxit amorós.

Principalment, per tal que la relació pugui funcionar, ha d'haver-hi *feeling* entre els individus, és a dir, atracció tant sexual com sentimental. Un cop superada aquesta fase, és important que aquells que pertanyen a la relació mantinguin un tractament correcte des d'un bon començament que deixi

fora de joc qualsevol mena de menyspreus, insults, etc.

Un altre tema preocupant és la gelosia: com bé sabeu, hi ha persones que mostren aquests sentiments més que d'altres, ja sigui per qüestions personals o culturals, i que amb el temps poden provocar les anomenades "relacions tòxiques" en les quals ambdues parts de la relació sofreixen pel fet d'estar junts. En la majoria dels casos, no s'hauria arribat a aquest extrem si la parella s'hagués basat en la sinceritat, empatia i autonomia i hagués desenvolupat una bona comunicació.

En conclusió, podem dir que encara que hi hagi molts criteris força contrastats, la majoria de relacions segueixen un mateix guió, el diàleg del qual es va reiterant conjuntament amb els seus desencerts.

EVA MAGAÑA HERRERO

2n BAT A

EL BAIX COST ECONÒMIC POT CONVIURE AMB LA SALUT?

Avui dia un dels temes més preocupants de la societat és l'alimentació. Molts dels aliments que consumim diàriament porten substàncies químiques que podrien ser perilloses per a la nostra salut. Però no tot són aliments artificials, també podem trobar els aliments més naturals i ecològics. Per una banda, podem observar que la majoria de la població consumeix aliments processats i menjar ràpid. Aquest fet és a causa de la manca de temps per cuinar o pel baix cost d'aquest productes. Però és realment important el preu econòmic?

La societat en què vivim pateix una gran mortalitat causada per càncers. Molts estudis han relacionat aquestes malalties amb aliments que contenen conservants, colorants, etc., és a dir,

aliments processats. Les empreses que els proporcionen, tot i saber les conseqüències que poden patir els consumidors, no els prohibeixen. Darrere d'aquest procés juga un paper molt important l'interès econòmic.

D'altra banda, i cada dia més, en els supermercats podem trobar apartats on tots els productes són ecològics. La població cada vegada pren més consciència de la importància de l'alimentació en la salut, però, tot i així, els productes ecològics no són dels més consumits. Bàsicament, la causa n'és l'elevat preu d'aquests aliments.

En conclusió, la societat actual encara no està del tot informada de la importància de l'alimentació i una part de la que ho està no pot accedir als productes ecològics pel seu elevat cost.

CLÀUDIA VIDAL GARRIGA
2n BATA

EL PREU DE L'ART

A quin preu estem disposats a pagar l'art? Els artistes molts cops han de suportar que els que vulguin comprar les seves obres, si és que les volen comprar, ofereixin a canvi un preu ridícul. Quants cops se li ha demanat a un fotògraf que vagi a algun esdeveniment i després se li han demanat les fotos sense pagar i a més a més sense marca d'aigua o firma? Aquest són tan sols uns pocs exemples del fet que un artista, sovint, està molt mal pagat. En la majoria de casos, es creu que perquè l'artista ja tingui el "privilegi" d'estar en un lloc on l'altra gent no podrà estar, possiblement, mai de la seva vida, com podria ser dalt d'un escenari, a primera fila en una acte important...ja està sent pagat tan sols amb l'experiència que està vivint, però el que molta gent no sap és tota la feina que hi ha darrere de cada artista: hores d'edició i formació en cas d'un fotògraf, hores d'estudi en cas d'un músic, hores de prova i error en cas d'un pintor... La majoria de cops, tota aquesta feina invisible per la per-

sona que està veient el resultat final no s'aprecia.

Es té la tendència a creure que una persona que exerceix d'artista –ja sigui músic, pintor o ballarí– no té una feina seriosa, simplement perquè aquesta persona no té una rutina diària, en què s'aixeca a les sis del matí, agafa el cotxe i se'n va a treballar fins a les deu de la nit, i així tota la setmana. Quants cops hauré sentit explicar a persones que es dediquen professionalment al món de l'art que persones estimades del seu entorn els pregunten: "encara segueixes tocant la guitarra? I et dóna diners?", "Ah, que això de la fotografia pot ser un treball seriós? I arribes a final de mes?"

L'art passa a ser una feina quan t'hi dediques professionalment, tot i que molta gent es pensi que per fer horaris diferents, que sovint es canviï d'espai de treball, ja no sigui una feina "de veritat". La gran majoria d'artistes professionals, aprecien i s'estimen molt la seva professió perquè en la majoria de casos, l'art va començar sent una forma d'entreteniment, i per a alguns quedarà en això, i per altres passarà a formar part del seu dia a dia, però per aconseguir-ho hauran de lluitar molt.

ROGER RECASENS GABRIEL
2n BATA

LES RELACIONS DE PARELLA I ELS ADOLESCENTS

Són compatibles aquestes dues paraules? Podem creure en l'amor quan som adolescents?

Les relacions de parella són un tema molt difícil de definir ja que cada parella formada, ja sigui heterosexual, homosexual o bisexual, és un món diferent.

Em refereixo al fet que cada parella, la unió de diferents persones que decideixen compartir la seva vida l'un amb l'altre no es pot definir amb una paraula ni amb un verb ni tan sols amb una frase. Simplement es viuen i cada dia que passa aquesta relació es

pot trobar en un millor moment o en un pitjor moment.

Sempre s'ha dit que per sentir-nos plens necessitem una altra persona perquè ens acabi de completar emocionalment i, per això mateix, molta gent socialment se sent desplaçada o fora de lloc quan no aconseguix encaixar amb algú emocionalment.

Des del meu punt de vista, no ens fa falta ningú per sentir-nos bé i per realitzar tot allò que volem, ni tots els objectius que volem aconseguir. No és necessari crear una dependència d'una persona per sentir-nos realitzats i menys quan som joves.

L'amor i els adolescents crec que són dues paraules que es poden complementar molt bé ja que quan som joves ho vivim tot amb molta intensitat i sobretot experimentem noves experiències que no havíem viscut mai abans. Però això de vegades pot ser perillós: el fet de deixar-nos portar per aquesta intensitat perquè a vegades no ens deixa raonar bé i podem equivocar-nos i prendre decisions que podrien afectar el nostre futur. Però tot i haver-hi aquest risc, no hem de tenir por d'enamorar-nos quan som joves, perquè totes les coses passen per alguna raó i les coses s'han de viure amb tota la intensitat possible, ja que aquests són els millors anys de la nostra vida i ningú hauria de prohibir poder enamorar-nos d'una persona o una altra.

I encara més, crec que és una cosa molt positiva per la vida de qualsevol persona, sobretot en la dels adolescents, poder trobar persona amb la qual poder compartir la teva vida i estar bé amb ella en qualsevol moment, que ens sàpiga respectar i valorar com a persona. Però, tot i això, hem de ser conscients que, si nosaltres mateixos no ens valorem, no podem esperar que arribi una persona i estiguem bé amb ella, perquè si no ens estimem a nosaltres mateixos, no podrem arribar a estimar ningú i no estarem bé ni nosaltres ni la parella. I aquesta és

la raó per la qual molts joves tenen problemes amb les seves parelles, per aquesta desconfiança en un mateix, ja no en l'altra persona, sinó en la inseguretat que sent la mateixa persona d'ella mateixa.

Per acabar, les relacions de parella entre els adolescents, però també en qualsevol persona d'edat més gran, recollint el que he dit anteriorment, no importa l'edat ni el tipus de relació que sigui, el que importa és estar bé amb aquella persona i ser un mateix i, dintre d'això, tenir una persona al costat que sàpiga respectar i valorar la seva parella davant de qualsevol circumstància sigui bona o dolenta, però sobretot, independentment si la persona és o no la nostra parella, saber-nos donar el valor que ens pertoca a cadascun de nosaltres.

LARISA OLAR OLIVIA
2n BATA

ES POT CONSIDERAR UNA FEINA?

Actualment el món dels *influencers* i *youtubers* és molt polèmic i tothom opina sobre si es pot considerar una feina digna i guanyada. Parlaré en concret dels *youtubers* però primer hauríem de definir *influencer* com aquella persona coneguda per un cert nombre de persones que pot influir en els espectadors ja sigui amb la seva manera de pensar, amb moda o amb qualsevol tema. I *youtuber* seria el mateix però en l'àmbit de la web youtube.

Personalment estic a favor de respectar el ser youtuber com una feina com qualsevol altra. Motla gent ha criticat aquests treballadors només pel fet que guanyin el seu sou per fer "simples" vídeos. El que no saben és que darrere d'aquestes petites gravacions hi ha molta feina.

En primer lloc, hem de ser conscients de tot l'esforç que han de fer per saber i expressar en els seus vídeos el que els seus seguidors volen. Han de trobar el material adient i tenir sem-

pre idees innovadores per no ser un canal monòton. Una persona que tingui èxit en aquest món ha de ser molt perfeccionista i sobretot responsable per ser regular i treballar diàriament. En segon lloc, treballar a casa no significa treballar menys o millor, sinó tot al contrari, ja que barreges el teu espai personal amb el del treball i això no és bo per a ningú, perquè no pots deixar de pensar en la feina en cap moment del dia.

També cal dir que la majoria d'ells participen en col·laboracions amb diferents marques. Això significa que els paguen per ensenyar algun dels seus productes en els seus vídeos fent publicitat. Fins aquí tot bé. El que no em sembla bé és que recomanin els productes quan, en realitat, no funcionen o sí que fan la seva funció, però simplement a ells no els ha agradat. Haurien de donar la seva més sincera opinió perquè si certes marques volen col·laborar amb ells és per tota la gent que els segueixen i els deuen un respecte.

Per concloure he de dir que em sembla un treball admirable i que no qualsevol pot aconseguir tenir èxit en aquesta plataforma. Cadascú és lliure de decidir a què es vol dedicar i trobo que és una bona manera de començar en el món laboral i que t'ajudarà a conèixer millor el món de la informàtica i això et pot obrir moltes portes, ja que és un dels aspectes més demanats avui dia a les empreses.

LAURA VILALTA ANGUELA
2n BATA

RELACIONS DE PARELLES

Abans, quan parlàvem del terme "parella" directament el teu cervell et duia a pensar en família.

Ara una persona pot parlar de parella i no pensar en família, o bé pensar en família però sense anar associat al terme parella, perquè pots formar perfectament una família sense ne-

cessitat de tenir parella. La societat ens ha proporcionat diferents opcions. També cal dir que una parella ja no està formada necessàriament per una dona i un home. Pot ser parella homosexual, parella oberta, parella tancada, etc. Establir una relació de parella pot portar a compartir habitatge, amistats, temps lliure, aficions, entre d'altres coses.

La manera de trobar una parella s'ha diversificat en els darrers anys. La podem trobar en el nostre cercle d'amics, companys de feina o de classe, a través de les xarxes socials,...

Diuen que l'aspecte més important en una parella, el vincle que han de tenir entre ells és l'amor, ja sigui en forma de respecte, honestedat, fidelitat. Però abans de poder tenir aquest vincle amb algú l'hem de tenir amb nosaltres mateixos. Tot té un procés i aquesta no és excepció.

En una parella hi ha molts conflictes: algunes els saben solucionar, d'altres acaben tallant pel seu bé i d'altres deriven en violència o, pitjor, en assassinat. En primer lloc trobem més mortalitat de dones a mans de les seves parelles o bé marits que no pas a l'inrevés. I en segon lloc, desgraciadament, moltes dones, de les quals la majoria són joves, veuen "normal" la violència de gènere.

Aquest any les dades recollides són de cinquanta dones assassinades i també cinc fills i/o filles d'aquestes dones.

Un dels últims casos que tenim va passar el 13 de novembre de 2017 i és el d'una noia de 26 anys que va ser apunyalada per la seva exparella que s'havia amagat al lavabo de casa seva. Aquest és només un cas, si comptem tots els casos que han passat serien milers i milers de mortalitat.

Per tant, si en una relació trobem violència o un control constant per part de la teva parella, això no és amor. No sóc una experta en aquest àmbit però puc dir que l'amor es basa en treure el millor de l'altre, estar a les bones i les

no tan bones, protegir-se, donar-se suport mútuament en qualsevol decisió. Molts factors influeixen per tenir una bona relació. Res no és perfecte, des del meu punt de vista la perfecció no existeix, ja sigui en la parella, en la bellesa, en la d'un mateix, etc. No intentem buscar la perfecció, perquè cadascú té una percepció de la perfecció diferent, només hem de saber trobar l'equilibri.

LINA A. SALGUERO MÉNDEZ
2n BAT B

INFLUENCERS I YOUTUBERS

Fa pocs anys que ha aparegut un nou concepte de feina entre els joves: *influencer* o *youtuber*. Aquestes persones són les que amb la seva creativitat i influència sobre els altres es guanyen la vida fent campanyes amb les marques de publicitat. L'eina que utilitzen per arribar al seu públic acostumen a ser les xarxes socials com Instagram, Twitter i Facebook.

Aquestes noves feines han sorgit arran de les noves tecnologies i les xarxes socials. En la meua opinió, és difícil dedicar-te únicament a aquest treball, excepte si tens molt potencial i aconseguixes captar l'atenció d'un gran nombre de persones. També crec que ara mateix està molt de moda ser-ho, però el més probable és que d'aquí a uns anys ningú es pugui guanyar la vida treballant com a *influencer*, perquè serà una feina innecessària a causa dels avenços que es produiran en tecnologia.

Els *influencers* es dediquen a influir i a intentar que els seus seguidors segueixin el seu estil de vida: moltes marques i agències els contracten perquè vinguin els seus productes. El màrqueting que s'utilitza és vendre al públic que aquestes persones fan servir el producte i els agrada molt. Penso que actualment hi ha molts *influencers* que fan campanyes en contra de les seves idees només per

guanyar diners.

Crec que s'ha perdut l'essència dels *youtubers*, que fa uns anys ho eren per passar-s'ho bé, per fer-ho passar bé als seus seguidors i ara, en canvi, gairebé la majoria de vídeos que pegen és per vendre un producte o bé fent alguna cosa amb la qual ells treguin algun benefici econòmic.

Molts joves es volen dedicar a aquesta nova manera de guanyar-se la vida, però opino que és una moda d'una temporada i que, d'aquí a poc temps, s'acabarà.

En conclusió, jo penso que és una manera diferent de treballar però que només durarà un temps i quan les tecnologies avancin i el màrqueting i la publicitat trobin una altra manera de vendre els seus productes l'utilitzaran i la gent que s'ha dedicat a això ja no podrà fer-ho més.

JORDINA BALAGUERÓ PONS
2n BAT B

FUTBOL FEMENÍ I DISCRIMINACIÓ DE GÈNERE

El futbol femení és una esport que viu immers en la discriminació de gènere.

Sí que el futbol masculí va sorgir molt abans i el femení fa només un parell de dècades, però, i què? Per què en parlar de futbol femení se li ha de posar la paraula "femení" darrere i, en canvi, ningú diu futbol "masculí"? Per què tothom, encara que no li agradi el futbol, ha vist un partit de futbol masculí i en canvi molta gent no n'ha vist cap de femení? Potser és per culpa que la gent no li dona la mateixa importància, però en el fons és perquè els clubs no confien ni s'atreveixen a fer grans aportacions econòmiques en el femení, per por de perdre aquestes aportacions, ja siguin per fitxatges, per material o per personal: entrenadors, metges, periodistes, locutors...

A la Lliga Espanyola hi ha molts clubs de gran importància que encara no tenen ni futbol base femení. En canvi, a Gran Bretanya o als Estats Units el futbol femení té bastanta més importància que aquí: hi ha molts més aficionats, els sous estan més igualats (encara que hi segueix havent molta diferència), també més nenes tenen ganes de practicar aquest esport, cosa que farà que hi hagi més nivell d'aquí a uns anys.

A l'estat Espanyol, per contra, a causa d'aquestes males condicions, poques noies s'apunten a futbol. Per aquest motiu, no hi ha gaires categories i els pocs equips que hi ha s'han de desplaçar lluny perquè no tenen equips amb qui enfrontar-se a la vora. A més a més, els horaris dels partits no són gaire bons i no ajuden a augmentar la importància d'aquesta categoria.

Amb els anys això anirà canviant. Esperem que al futbol femení se li doni la importància que realment té i que arribi a un nivell similar al futbol masculí.

ABRIL NOGUÉS ROMERO

1r BATA

LES RATES COM A ANIMALS DE COMPANYIA

Fa cosa d'un any i mig em vaig decidir a tenir una rata com a companya d'habitació. Vaig agafar una femella i li vaig posar de nom Rasta. Mig any després, va tenir cries i una d'elles també me la vaig quedar: la Chizpa.

Durant aquest temps, he descobert que són uns animals increïbles i molt intel·ligents, capaces de seguir normes i aprendre ordres. Per exemple, els he ensenyat a no escapar-se del meu costat quan les trec a passejar, o a entrar a la gàbia soles sense que jo hagi de ficar-les-hi.

D'altra banda, són molt afectuoses, tant amb mi com en-

tre elles dues. En el seu comportament es pot veure que cadascuna té una personalitat diferent, però tot i així totes dues se senten a gust amb mi.

Per últim, les rates són uns animals amb una jerarquia social molt forta, i saben perfectament quin és el paper que ocupen. Això es pot veure quan, per exemple, la mare (és a dir, la dominant) sempre és la primera que menja o és la primera que entra i surt de la gàbia.

Simplement em queda dir que mai em penediré d'haver-les tingut perquè cada dia que passa els tinc mes afecte.

ANNA BATET GÜELL

1r BATB

ELS DEURES: EN LA JUSTA MESURA

Com a alumna, porto fent tot tipus de deures des que estic al col·le. Quan era més petita, eren fixxes, que inclús m'agradaven fer; després, a finals de primària i ESO, la cosa ja es va començar a ser "poc agradable", ja que no estava acostumada a fer-ne, i, finalment, a 1r de batxillerat, ja hi ha de tot.

Primer hauríem de parlar dels tipus de deures: n'hi ha que són pràctics i necessaris perquè una cosa se't quedi, com per exemple matemàtiques, i n'hi ha de més teòrics, que són per repassar definicions i conceptes que hem explicat a classe, com per exemple biologia.

El "conflicte" està en la quantitat, la desorganització i la petita obligació de manar deures. Jo trobo bé, i entenc que si hem treballat un tema a classe, i s'han manat deures, els haguem d'acabar a casa; que per anar segurs als exàmens alguns necessitem practicar més... Però a vegades pots arribar a la sensació que hi ha una "obligació" exagerada a manar deures, i ets a casa fent-los pensant que no són necessaris, que no t'ajuden ni a entendre **més el que ja has fet a classe ni a practicar.**

Així que, amb aquesta opinió, crec que no tots els deures són dolents, però **sí quan en tens massa, no t'aporten res i et fan** restar temps per a d'altres activitats.

ARIADNA DOMÈNECH SEGÚ

1r BATA

NO ÉS NOMÉS MÚSICA...

«La música és el so dels sentiments» *Georgia Cates*

La música que escoltem està totalment relacionada amb la nostra personalitat, la nostra manera de pensar, la nostra manera de ser, de viure... D'alguna manera, penso que ens defineix.

Tots nosaltres estem en contacte constant amb la música, des que ens llevem fins que anem a dormir. Normalment en som conscients; ens posem els auriculars i obrim Spotify una vegada més per escoltar les nostres cançons preferides. Però, per què ens agrada el que ens agrada?

Què fa que cada dia decidim escoltar els mateixos grups o el mateix estil musical? Són preguntes molt subjectives, d'entrada. Però, en realitat, moltes vegades coincidim que la majoria de nosaltres escoltem els mateixos grups, les mateixes cançons. A les discoteques, als bars, a la ràdio... sempre acostuma a sonar el mateix. Una vegada més, la música globalitza la societat. Així com quan està de moda una peça de roba, o una manera concreta de tallar-se el cabell, també hi ha «modes» dins el món de la música.

Però, realment ens agrada el mateix a tots? La pressió social és més forta del que sembla a l'hora d'influir sobre la música que escoltem. És un moment incòmode aquell en el qual tots canten a l'uníson una cançó que tu no et saps o no has escoltat mai. Aquest i d'altres factors socials (els amics, per exemple) influeixen directament en els nostres gustos musicals. I és aquí on hi ha un petit problema: acabem escoltant la música que agrada a la majoria, i no a nosaltres mateixos. Acabem formant part del ramat, ja que no volem ser exclosos del grup. És gràcies a això que cançons com «Despacito» han estat les més escoltades de l'any, amb una barbaritat de reproduccions arreu del món. Realment li agrada a tanta gent? Segurament, molts han escoltat aquesta cançó simplement perquè tothom l'escoltava, o tothom se la sabia. No crec que tanta gent tingui uns gustos tan iguals. Si tothom escoltés el que realment li agrada, hi hauria un munt de cançons molt diferents en aquestes llistes de «cançons més escoltades de l'any»

Estic totalment a favor d'escoltar una i mil vegades les cançons que ens agraden, ens emocionen, ens fan feliços. Però també cal explorar nous estils musicals, així com cal conèixer noves idees de pensar i noves persones. I animo tothom a fer-ho, així com a mostrar-se realment com és i a escoltar la música que més li agradi.

CRISTINA ESPAÑOL PALLARÈS

1r BATA

PRESOS POLÍTICS

Durant els passats mesos d'octubre i novembre, l'estat Espanyol ha empresonat més de deu polítics catalans. Alguns han estat a la presó més temps que d'altres, però malgrat que alguns ja estiguin en llibertat, encara en queden dins la presó.

Van empresonar persones honestes, pacífiques, bona gent. No són lladres ni han pres la vida a ningú. Són persones amb famílies les quals fa molt temps que no poden veure. Han sigut empresonats per un estat que mai ha acceptat el diàleg ni ha volgut veure la realitat del poble de Catalunya. No es pot empresonar un govern elegit democràticament pels catalans i catalanes pel simple fet de complir amb allò que prometeren.

Una persona democràtica no pot acceptar aquesta situació. És injust i immoral que hi hagi presos polítics. Els que

segueixen empresonats haurien de ser lliures i tornar a casa amb les seves famílies.
Llibertat presos polítics!

ANNA ANGUOLA FARRIOL

1r BAT B

LES XARXES SOCIALS

Moltes persones diuen que, avui dia, les xarxes socials són necessàries i imprescindibles ja sigui per informar-se, comunicar-se o bé entretenir-se. Altres les consideren perilloses i creuen que poden fer que la persona canviï el seu comportament. La veritat és que des que han aparegut, el món ha canviat i, a vegades, els canvis són difícils d'acceptar.

Des del meu punt de vista, si les utilitzes de manera responsable són una molt bona manera d'expressar els teus sentiments i poder compartir les teves imatges, documents i aficions amb tothom, sense avergonyir-te'n; però també crec que estan fent que molta gent prefereixi dedicar-hi temps abans que fer esport a l'aire lliure o bé quedar una tarda amb un amic o una amiga.

Òbviament, cadascú pot tenir la seva opinió sobre aquest tema, però crec que tots estem d'acord que les xarxes socials poden arribar a influir molt en la vida d'una persona, ja que indirectament s'imposen uns certs canons sobre com vestir, menjar, viure, etc.

Albert Einstein, un cop va dir: «La tecnologia acabarà sobrepasant la nostra humanitat». Crec que, actualment, ja està passant.

LAURA CARO FONSECA

1r BAT B

UNA BONA FORMA DE DESCONNECTAR

Des que la literatura va començar a ser escrita i popularitzada les persones hem llegit llibres. Com més temps passa, més llibres surten a la llum i la quantitat de lectors pot augmentar.

El simple fet de llegir pot fer endinsar-te en nous mons o en diferents èpoques, i fins i tot en les vides d'altres persones reals o fictícies.

Tot lector pot entendre que no és necessari moure's de casa per poder viatjar, ja que amb la simple acció d'agafar un llibre, obrir-lo i començar a llegir ja és una forma de viatjar.

Depèn del llibre, pot ser que et trobis dins de la vida d'un escriptor que vol ajudar un amic a demostrar que no va matar una noia; en un altre descobriràs un món màgic, on tot comença amb dos mags esperant un gegant que porta un nadó que s'acaba de quedar sense pares i que deu anys després li arriba una carta per anar a una escola de màgia... Cada persona, preferirà un gènere o un altre. Hi ha lectors a qui els agraden més les històries realistes i quotidianes; o

es poden decantar per històries romàntiques amb un final tràgic, com en el llibre en el qual sorgeix l'amor entre dos adolescents amb càncer, o llibres on el noi amb un passat fosc acaba, finalment, amb la noia bona. Encara que hagi triat aquests exemples, hi ha molts més tipus d'històries d'amor.

Per a mi, la lectura és una bona forma de desconnectar de tot, de no pensar massa en coses que encara que no tinguin gaire importància no et pots treure del cap i no penses de donar-hi voltes.

I a dir veritat crec que la famosa escriptora J.K. Rowling té tota la raó en aquesta frase: "Si no t'agrada llegir, és perquè encara no has trobat el llibre indicat".

RAQUEL CERRATO GARCÍA

1r BAT B

ELS REFUGIATS

Aquelles persones que s'apropen al nostre continent en una flota, en una barca que conté centenars

de vides, dies i nits plens i llargs tant de por com de fred, de patiment, aquelles persones que deixen el territori on han nascut, on els seus avantpassats també hi van viure, deixen el gust de la seva terra per conflictes entre uns polítics. Embarquen en aquell petit transport que els durà a una nova vida o cap a una mort, posen les seves vides damunt l'aigua i deixen la sort en el destí. Milers de persones s'allunyen del seu origen a causa de la impossibilitat de vida, navegant creuen en l'esperança de trobar un nou món, amb felicitat, tranquil·litat, pau, llibertat i un millor futur per als seus fills innocents.

Infants i dones, homes i persones grans, malalties i patiments, no saben quin error van cometre per haver de deixar el seu territori i marxar d'aquesta manera. En aquest viatge tan llarg s'hi troben milions de records, ja sigui pèrdua de parents, traumes, pors, ensurts... tot això que se'ls amagarà eternament en el seu pensament. S'acosten i veuen terra, ja han començat a apropar-se i pensen "som al paradís", aquella terra que per ells és or, plata i un nou planeta.

La Creu Roja els espera, els donen la mà i baixen de la flota, ja han posat peu al seu somni fet realitat, nens petits somriuen, serem feliços, anirem a l'escola i tindrem una casa, aquestes paraules esgarrifoses fan que els ulls deixin caure llàgrimes, són nens petits, nens innocents, quina culpa han tingut?

Són persones innocents, persones que fa molts anys que no viuen la felicitat ni en saben la definició, aquell país que recollia tantes persones però que per un conflicte inútil

han llençat vides de persones al mar, les han fet inundar i les han posat en perill. No deixem tota la feina només a la Creu Roja, ni a l'ACNUR, ni a l'ONU, ni a Open Arms... Siguem generosos, no oblidem que de petits ens van ensenyar a compartir les joguines, a parlar educadament, a no ser dolents amb els altres... És hora de posar tot aquest aprenentatge en pràctica, anem a saludar aquells nens petits que només somriuen i miren angoixats, anem a fer-los sentir acompanyats i a donar-los la mà perquè tots plegats siguem feliços.

Els refugiats no són només immigrants en una flota, són immigrants innocents, innocents que busquen una vida millor per sobreviure ells i la seva família.

ICHRAK EL HASNAOUI

1r BATA

LES IMMERSIONS LINGÜÍSTIQUES

La millor manera d'aprendre o perfeccionar un idioma és viatjant a l'estranger i convivint així amb una família nativa. El fet d'estar en un altre país lluny de casa, en el qual es parla un altre idioma i on la cultura és molt diferent, pot semblar complicat i fins i tot aterrador al principi, però un cop arribis al teu destí i coneguis la teva família, el temps passarà volant i voldràs quedar-te molt més temps.

El més preocupant a l'hora de fer un viatge d'aquest estil és com serà la família amfitriona ja que al cap i a la fi, seran les persones amb les quals es passaran les vint-i-quatre hores del dia. Generalment, les famílies són seleccionades prèviament seguint un rigorós procés i acostumen a haver acollit a altres estudiants anteriorment. Tot i això és essencial informar-se'n, en especial sobre si reben una remuneració considerable pel fet d'hostatjar estudiants a casa seva. Això pot portar les famílies a participar-hi només per diners i no per l'interès de l'intercanvi cultural.

La possibilitat de conèixer en primera persona la cultura, els costums i la forma de ser del país al qual viatges permet conèixer noves maneres de pensar i, d'aquesta manera, ser més tolerant. Aquesta experiència ajuda a madurar i a augmentar la confiança en un mateix.

L'aprenentatge és continu ja que s'està envoltat de la llengua tot el dia, però, això sí, l'alumne s'ha d'implicar perquè hi hagi un diàleg constant amb la família i per ser un membre més d'ella.

A més, l'estudiant també pot aportar coneixements, compartint la seva cultura, les seves tradicions, cuinant el menjar típic del país propi, etc. Això permetrà l'intercanvi cultural que es pretén amb les immersions.

I, finalment, el que pot resultar més reconfortant del viatge és el fet del vincle que es crea amb la família. La relació anirà més enllà de l'estada amb ells i és important mantenir-se en contacte un cop acabat el curs.

ELISENDA PLANA ARMENGOL

1r BATA

XOCOLATA O VAINILLA?

El meu gelat preferit és el de xocolata, però si a tot arreu només venguessin xocolata, al final acabaria avorrint-lo. Sí que tinc una millor amiga, però si només sortís sempre amb ella, al final no seria divertit. Per mi, la variació és bona i no entenc que miris on miris sempre trobis el mateix model de bellesa: maniquins d'aparadors, actrius i actors de cinema, protagonistes d'anuncis...

De fet, al llarg de la història han existit molts cànons de bellesa diferents, però el que domina actualment no deixa espai a cap altre. Personalment penso que no hauríem de tenir cànons de bellesa, sinó acceptar la diversitat sense jerarquies de valoració.

Els cànons poden arribar a generar infelicitat, ja que la gent busca assemblar-se a models físics molt llunyans al seu. Al veure que no poden arribar-hi, la gent se sent inferior. Aquest sentiment d'inferioritat pot comportar problemes psicològics (trastorns alimentaris, depressions...). Qui no ha conegut algú que mirat objectivament és bastant atractiu i tot i així no s'agrada i es pensa que mai podrà arribar a aquests models predeterminats?

A més a més, tots sabem que trobem més atractiu algú que afegeix simpatia, intel·ligència, sentit de l'humor, etc, a les seves qualitats físiques que no pas aquell que s'acosta més als cànons de bellesa però que no té aquestes altres qualitats.

Tot i això, no veig que les coses hagin de canviar. Primer de tot, perquè aquests cànons de bellesa tenen una gran presència en el món audiovisual. Per exemple, només encens la televisió i en tots els anuncis surt gent atractiva estèticament parlant. I pareu-vos a pensar en la majoria d'*influencers* que coneixeu. Tot això acaba comportant molta pressió social. En segon lloc, darrere d'aquests cànons s'hi ha format un negoci: hi ha gent que s'aprofita de totes aquestes persones que volen arribar a assemblar-se a aquest model físic i que aleshores consumeixen productes per aprimar-se, van al gimnàs...

RITA ANDREU SANS

1r Bat A

EL MÒBIL: MENYS BENEFICIS QUE INCONVENIENTS

Els mòbils, l'aparell de l'actualitat. Quasi tothom que coneixem en té un. Sigui car o

barat, és una de les eines més utilitzades del dia a dia, però no amb l'objectiu de treballar o fer alguna cosa més aviat productiva, sinó per entretenir-se i comunicar-se a llargues distàncies i amb multitud de gent.

Al principi n'hi havia pocs, però ara és un aparell tecnològic accessible i molt útil, si s'usa amb moderació i criteri. A cau-

sa de la gran varietat d'aplicacions i diverses funcions ens acompanya sempre.

Des de ben petits ja entrem en contacte amb aquest tipus de dispositius: tauletes electròniques, mòbils, videojocs... El problema és l'ús excessiu que tenen. Durant un dinar familiar sempre hi ha algun parent que està tota l'estona consultant el mòbil, xatejant o fins i tot jugant, sense adonar-se que la gent se'n fa dependent. Només que tinguin un instant lliure, els reflexes els indueixen a treure'l de la butxaca i consultar-lo. Tot això fa que les relacions interpersonals cada cop estiguin més informatitzades i siguin menys «físiques», és a dir, a través d'una pantalla i d'un teclat.

Un dels sectors socials més afectat és el dels joves. És tot un tòpic dir que els adolescents estan enganxats als mòbils, i el pitjor és que és cert. Les estadístiques diuen que de mitjana el desbloquegen de vuitanta a cent vint vegades al dia. Això vol dir que quasi cada deu minuts miren el mòbil. També és un problema als instituts: capten l'atenció dels alumnes, l'utilitzen a les hores de classe i també influeix a l'hora de fer deures o estudiar. Un dels grans centres d'atenció són les xarxes socials que, bàsicament, compleixen la funció de comunicar-se a distància i conèixer gent, o més aviat que la gent et conegui. Com mes seguidors o amics al Facebook, més popular ets. Un sentiment que a la gent li encanta tenir, gairebé és una necessitat.

En conclusió, cada cop els mòbils aporten menys beneficis i més inconvenients a la vida d'una persona, però sembla que d'això molt poca gent se'n adona.

MARTÍ CANTOS MARTÍ

1r BAT A

UN SOU DIGNE

Un sou o salari és la quantitat de diners que rep un treballador per realitzar

durant un temps determinat una feina per compte d'un altre.

Cada treballador o treballadora té dret a rebre un sou digne. El sou ha de ser suficient perquè un treballador o una treballadora pugui pagar les seves despeses, incloses les dels seus fills, que permeti fer front a les despeses indispensables com són el menjar, l'habitatge, la roba, el transport, l'atenció mèdica... i també poder destinar una part del sou a l'estalvi.

Malauradament, en el nostre país va creixent el nombre de treballadors pobres, és a dir que sovint tenir un treball no garanteix un salari digne i suficient.

Les persones que governen hauran de modificar la política dels salaris, i que per llei s'estableixi un salari digne d'una determinada quantitat mínima que garanteixi als treballadors i treballadores fer front a les seves necessitats i a les de la seva família, evitant així l'empobriment de la població.

La falta d'un sou digne té conseqüències en el present i en el futur. Hem de pensar que ens pot afectar a tots. En el present, per no cobrir les necessitats bàsiques, i en el futur, implica no poder disposar d'una pensió digna.

No tenir un salari digne també afecta els joves, que molts opten per marxar a altres països en busca de millors oportunitats.

Però hi ha països en què la situació és encara més preocupant. Nens que han de treballar per sobreviure, persones explotades, amb salaris miserables, amb feines dures, treballant moltes hores, en molt males condicions, sense dies de descans, sense assegurança...

Ja sabem que les empreses sempre busquen obtenir el màxim benefici. Pel bé de l'economia del nostre país i de tot el món, crec que és imprescindible la implicació dels governs per defensar el treball digne, que és un dret de les persones. A fi d'evitar la pobresa dels treballadors, es fa necessari buscar un equilibri entre el treball, el sou i el benefici de les empreses.

AINA ARIAS MARCH

1r BAT B

INFLUENCERS I YOUTUBERS

El món dels *influencers* i els *youtubers* és pràcticament nou, ja que és una moda de l'actualitat.

Les persones que es troben dins d'aquest món estan exposades a les xarxes socials, cosa que implica acceptar tot el que comporta aquesta professió, i estem parlant de crítiques, ja que molta gent no accepta que dedicar-s'hi pugui ser una feina, simplement pel fet que no s'estan vuit hores al dia treballant en una oficina o fent treballs físics.

Els *influencers* i els *youtubers* han estat molt criticats només per aquest fet, ja que hi ha moltíssimes persones que es queixen que viuen com uns reis, només fan viatges i que guanyen diners per assegurar-se davant d'una càmera i dir quatre ximpleries o per emprovar-se quatre peces de roba i penjar fotos a les xarxes socials.

La societat està dividida en dos grups, per una banda els *influencers* i *youtubers*, i per l'altra la gent que té un treball normal i corrent. Sincerament, veig que ser *influencer* o *youtuber* és un treball igual que un altre, ja que tot tipus de feina requereix el seu esforç. En el cas dels vídeos, hi ha una preparació prèvia abans de gravar-lo, moltes hores de pensar en el contingut i, sobretot, moltes hores d'edició perquè el públic pugui gaudir-ne durant uns minuts. En el cas dels *influencers* hi ha moltíssimes hores de rodages i de preparació. Fins i tot, molts han tret la seva pròpia marca de roba, cosa que requereix molt d'esforç. D'altres, però, que sense tenir estudis porten una vida de luxe, cosa que considero molt injusta.

ANNA ÀVILA ALCAINA

1r BAT B

IV PREMIO DE CORTOMETRAJES: UNA EXPERIENCIA DE PELÍCULA

El departamento de castellano ha promovido de nuevo el concurso de producciones audiovisuales que se había celebrado en cursos anteriores. Está presentado como un trabajo por proyectos donde se estudia de manera práctica y teórica y se acaba elaborando un producto que puede mostrarse al público. Finalmente, existe el premio para las mejores películas. En ediciones anteriores, el concurso se añadió a los premios literarios de Sant Jordi. Este año, por motivos logísticos, la entrega de premios se demora hasta la fiesta de final de curso.

El objetivo de cortometraje es la creación en equipo de un producto audiovisual con la vivencia de todas sus fases: el equipo, la idea, la organización, el guion, los ensayos, los rodajes, la edición y la publicidad. Desde la teoría, se introducen conocimientos relativos al lenguaje audiovisual y a la narratología y se aplican directamente. Se hace en todos los niveles de la ESO y cada uno asume su propia capacidad de adquirir conceptos y de desarrollar competencias. El premio va dirigido a todo el alumnado del instituto, pero es en algunas clases de castellano que se realiza de manera sistemática. El proceso es largo y se puede decir que dura todo el curso. Se van dedicando días alternos para la elaboración de los documentos y la discusión en equipo, proceso que se realiza con la supervisión del profesorado. Antes de la creación de los equipos y del inicio de su dinámica, existe una fase muy importante de preparación. Progresivamente, se van viendo en clase cortometrajes, tanto profesionales como los realizados en cursos anteriores en el Instituto. Así, el alumnado tiene una idea de qué se le está pidiendo, empieza a desarrollar el gusto por estos productos y genera modelos para imitar. A la larga, los productos creados en clase se han convertido en ejemplo para las nuevas promociones, que muchas veces reconocen amistades y familia.

Tras el parón involuntario del curso pasado, la reactivación de este curso ha significado que todo el alumnado que hace esta actividad la esté haciendo por primera vez. El proceso está siendo emocionante, aunque habrá que esperar a final de curso para conocer los resultados, cuando *reviscola* ya estará impresa. Deseamos que de nuevo se haga realidad nuestro sueño cinematográfico y hayamos puesto de nuevo a nuestro alumnado en la parte creativa de la pantalla.

Hemos preguntado en una de las clases de 2n d'ESO sobre la experiencia del cortometraje y esto es lo que nos han contado:

"Este trabajo que estamos haciendo, aparte de ser para aprender también puede ser para disfrutar con los ami-

gos". Pol Vericat.

"El corto es alucinante hacerlo, o sea, ¡estamos haciendo una película! Además, depende de quién esta actividad ayuda a saber qué queremos ser de mayores". Marc Pereiras.

"Grabar el corto me gusta y a la vez no porque me entra mucho la risa y además me da mucha vergüenza que la gente lo vea". Marta Ollé.

"Me está gustando muchísimo hacer el corto porque estoy aprendiendo muchas cosas sobre el cine. También me gusta porque es en grupo y me lo paso bien con mis compañeras. Espero que nos quede bien". Andrea Cobo.

"El corto me emociona mucho. Creo que podemos ganar si nos esforzamos". AdriellyRibeiro.

"Me gusta hacer el cortometraje porque aprendes a editar, grabar, y actuar haciendo algo no muy típico. Es más distraído y aprendes a hacer el guion y demás. Y me he dado cuenta que hacer una película no es nada fácil". Berta Fort.

"Lo de hacer el corto es bastante interesante. Nos puede enseñar lecciones que más adelante podremos usar, como hablar o expresarnos delante de una cámara". Saray Queralt.

"A mí el tema del corto no me ha apasionado, pero al final me ha acabado gustando de alguna manera". Julen Tiscar.

"El proyecto del corto está siendo bastante interesante, aunque al principio era más fácil que ahora al final". Marta Valverde.

¿Cómo comen los superhéroes?

719,683 views

11K 3.1K SHARE ...

Fotograma de *Cómo comen los superhéroes*, un cortometraje producido hace dos cursos en el Institut i que en YouTube supera ya las 700.000 visitas

**Departament de Llengua Castellana
i alumnes de 2n d'ESO**

DINAMITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA I FOMENT DE LA LECTURA

La proposta de la Biblioteca busca sempre el foment de la lectura i la dinamització de l'espai de lectura. En aquest article per a la revista del centre, la comissió de Biblioteca vol destacar una de les actuacions d'aquest curs: la posada en valor del còmic i del text il·lustrat. Per mirar d'acostar-nos a aquests objectius, hem comprat llibres, els hem exposat i n'hem fet esment especial entre l'alumnat.

Donar importància al còmic significa contribuir a donar-li la dignitat que mereix com a producte artístic i literari. Les imatges són atractives i els nostres ulls hi estan acostumats. En el còmic, les imatges van acompanyades

de text i per mitjà dels dos llenguatges, s'explica una història. El poder de les imatges facilita la connexió amb el plaer de la lectura. Els dibuixos del còmic el converteixen en un gènere narratiu entre el cinema i la literatura; la vinyeta equival al pla cinematogràfic i, com la pintura, comunica sense paraules. Més enllà del còmic com a gènere dibuixat, hem volgut aprofitar per destacar també obres narratives i poètiques publicades amb il·lustracions. Aquestes sempre han agradat a grans i petits i són bones companyes pel viatge de la lectura.

Per cridar l'atenció sobre aquestes obres el primer que vam haver de fer fou comprar un expositor donada la manca d'espai a la Biblioteca. Es va decidir crear tres exposicions durant el curs en correspondència amb les estacions i els trimestres. Les tres exposicions que es van acordar van ser: còmic al voltant del terror i el misteri, per la tardor; clàssics il·lustrats, per l'hivern, i poesia il·lustrada, per la primavera.

La primera de les exposicions, la dedicada al còmic, va permetre adquirir algunes novetats editorials i fer créixer així la col·lecció de què disposa la Biblioteca del centre. En els dies de tardor la por i el misteri es fan protagonistes i aquesta va ser la temàtica

escollida. Es muntà l'aparador amb els nous exemplars de còmic i amb la resta seleccionats del mateix fons de la Biblioteca. L'exposició es completava amb uns rètols explicatius que també donaven vistositat. Per cridar l'atenció a l'alumnat sobre els llibres, es va coordinar amb les matèries de llengua perquè els grups hi passessin i rebessin una petita explicació.

A l'hivern vam renovar l'exposició amb obres seleccionades que complissin amb el requisit de ser clàssics de la literatura il·lustrada. De manera freqüent les editorials fan aquesta mena d'edicions perquè són també més atractives per al públic juvenil. Renovada la cartellera i l'expositor, es presentà aquesta segona proposta.

I just quan acabem aquestes ratlles estem amb els detalls de la mostra de primavera, la qual està dedicada a la poesia. De nou, aprofitarem llibres que ja tenim i sobre els quals cridem l'atenció i farem adquisició d'alguns de nous molt interessants que hem trobat. Acabat de publicar aquest número de *reviscola* de ben segur que encara la podreu veure a la Biblioteca de l'Institut. Us hi esperem per gaudir dels llibres.

**LLUÍS SANTIAGO FERNÁNDEZ
ALCÁNTARA**

Comissió de Biblioteca

CASCOS ESPARTANS

Els alumnes de segon de soldadura, dins del mòdul 6, de muntatge, i la unitat formativa 2, hem dut a terme el projecte de construcció i desenvolupament d'uns cascos i escuts espartans. La pràctica ha sigut tot un èxit, ja que per a la seva realització hem aplicat els coneixements apresos a l'aula taller, al mateix temps que una part del disseny, tant dels cascos com dels escuts, ha estat feta pel mateix alumne.

XAVIER LORA BARAJAS
Taller de soldadura

“D'ERASMUS A FRANÇA” Erasmus+

Aquest curs 2017-2018, tenim la novetat que anirem d'Erasmus a França, concretament a Saint Étienne. Dos alumnes del CFGM de Sistemes Microinformàtics i Xarxes aniran durant el mes de juny a fer pràctiques a una empresa d'informàtica.

També repetirem a Gal·les, a Werham, en una empresa del grup de la Kellogg's. Dos alumnes del CFGM de Mecanització marxaran el 28 de maig fins al 28 de juny.

I com a segell del nostre institut, tornarem un curs més a Sicília, a Valguarnera. Aquest curs hem augmentat el nombre d'alumnes, que marxaran en dos tornos. En total són 11 alumnes: 10 dels següents cicles de grau mitjà, com d'Activitats Comercials, de Cures Auxiliars d'Infermeria, de Gestió Administrativa, de Sistemes Microinformàtics i Xarxes, de Soldadura i Caldereria i d'Instal·lacions Elèctriques i

Automàtiques; i 1 alumne de CFGS de Disseny en Fabricació Mecànica. El diumenge dia 20 de maig marxarà el 1r torn de 6 alumnes. Els nostres alumnes a través dels professors d'idiomes de l'institut, estan rebent dues hores de classes a la setmana per poder refrescar la llengua estrangera (anglès, francès i italià) i poder incorporar-se a les pràctiques amb més fluïdesa a l'hora de parlar.

A tots els quinze alumnes els desitgem una bona estada i els felicitem per la seva trajectòria que ha fet possible la seva participació en l'Erasmus+. Per ètica professional, tant per les empreses com pels alumnes, als viatges d'anada i tornada, l'alumnat va acompanyats per professors del nostre cen-

tre, els quals vetllen que el programa Erasmus+ tingui un bon desenvolupament per a tots. Des d'aquestes ratlles, s'agraeix la feina que comporta als companys i companyes.

MONTSERRAT VELASCO VILALTA
Cap d'Estudis d'FP

INNOVA FP

Innova FP és un programa promogut pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat que promou la col·laboració entre els centres de formació professional i les empreses per treballar en projectes d'innovació i transferència del coneixement. Des del nostre institut fa anys que treballen en diferents projectes per a tot tipus d'empreses per tal que el nostre

alumnat tingui una visió més pròxima al que es demanda al món empresarial i fomenti el seu esperit emprenedor.

Aquest curs la família d'informàtica ha endegat dos projectes d'innovació: la creació d'una pàgina web per a l'empresa Casa Masas de Terol i la implementació d'una app mòbil per a l'obrador de Tarragona Crusteau. Al primer projecte hi han participat alumnes de 2n de Sistemes Microinformàtics i Xarxes: Adrià Arce, Eduard Vericat, Joan de la Huerta i Èric Portals, conduïts pel professor Ferran Urgell i que han hagut de dissenyar i modificar plantilles web per adaptar-les a la demanda de la pàgina del client. En el segon projecte, dirigit per la professora Laura López, els alumnes de grau superior Jaume Balaña i José Manuel Fernández han dissenyat una aplicació mòbil on es mostra el catàleg de

productes que venen a l'obrador i la ubicació de la botiga.

Tots aquests petits projectes suposen un repte per als nostres alumnes, professorat implicat i també per a l'equip d'Innova FP format pel Xavier Abillà i l'Anna Gené i encapçalat per la Irene Teruel. Així mateix, serveixen per establir llaços amb altres famílies del centre com la de dibuix, on l'estudiant de pràctiques Anna Roca s'ha encarregat de fotografiar els productes de l'obrador, o la d'administració, on l'alumna Gemma Aguayo, amb la supervisió de la professora Àngels Armengol, ha corregit el redactat dels manuals escrits pels alumnes d'informàtica. Tot això es tradueix en un benefici per als nostres alumnes, el nostre centre i les empreses de l'entorn.

EQUIP DOCENT D'INNOVA FP

LE 8 MARS

Afin de rendre visible le rôle des femmes dans notre société, le 8 mars, journée internationale des droits des femmes, nous avons demandé à nos élèves de baccalauréat de faire un bref exposé sur la femme que nous devrions tous connaître.

Voici quelques exemples :

Recommandée par : Gemma Gómez

Joséphine Baker (1906-75): elle est devenue une icône musicale et politique internationale. Première femme afro-américaine à jouer dans un film important, Zouzou (1934) et l'une de rares femmes à recevoir la croix de guerre pour sa participation dans la résistance à l'occupant pendant la Seconde Guerre Mondiale. Elle va lutter aussi contre le racisme et va soutenir le Mouvement des Droits Civiques de Martin Luther King.

Recommandée par : Jordina Balagueró

VOSOTRAS ESTÁIS BIEN

Rocío Salazar: est une écrivain et illustratrice qui écrit sur la vie des femmes, la menstruation, les complexes, la beauté ...

Recommandée par : Maria Olivé

ES EL MUNDO EL QUE ESTÁ MAL

Itxasne illustration: elle est née en Valence et elle a 27 ans. Le thème de ses illustrations est le féminisme et elle aime dessiner depuis s'enfance.

Recommandée par : Ibt En Nadi

Nawal Al Soufi : L'ange gardien des migrants syriens.

Elle devient mondialement connue en 2013 après avoir sauvé un canot de sauvetage perdu avec des centaines de syriens menacés de la noyade. Elle fait de secou-

risme des migrants clandestins son combat quotidien, elle a sauvé 2 millions 7 de migrants perdus en mer à ce jour. Connue pour son intégrité et son dévouement, elle a gagné plusieurs prix de reconnaissance dont le prix «Donna di frontiera» ou «Femme de frontière» des jurés du Festival International du cinéma de frontière de Marzamemi, pour les documentaires qu'elle a réalisés en Syrie.

Recommandée par : Aina Arias

Coco Chanel : symbole de l'élégance française.

Après la mort de sa mère a été abandonnée par son père dans un orphelinat, mais il a réussi à faire son chemin dans la vie. Elle a révolutionné l'industrie de la mode. Elle a créé un style qui était une libération pour les femmes. «La simplicité est la clé de la véritable élégance», disait la créatrice.

Recommandée par : Fàtima Chikar

Shakira Isabel Mebarak Ripoll : est née à Barranquilla, Colombia. Elle est chanteuse, productrice de disques, danseuse, femme d'affaires, actrice, ambassadrice de bonne volonté de l'UNICEF et philanthrope colombienne.

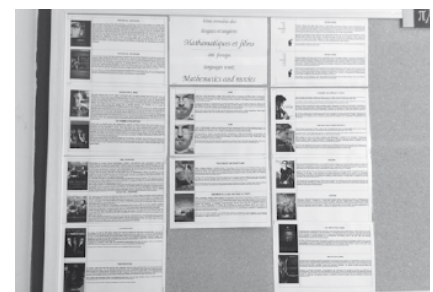
ÉTUDIANTS FRANÇAIS
de 1er et 2ème baccalauréat

LLENGÜES ESTRANGERES I MATEMÀTIQUES

Aquest any, amb motiu de les Jornades de Llengües estrangeres, on el leitmotiv era el cinema, el Departament de Matemàtiques va voler afegir-s'hi fent una petita crònica de pel·lícules relacionades amb les matemàtiques o les ciències en general. Aquesta crònica es va fer en els dos idiomes estrangers que s'imparteixen

al centre (francès i anglès) i va estar acompanyada del cartell corresponent, que segons el país on es projectava, en ocasions era diferent. Cal agrair la col·laboració de les professores Ada Lahoz i Montserrat Montalà en la correcció de la redacció dels textos explicatius.

DEPARTAMENT DE MATEMÀTIQUES

LLARGA VIDA A LA FILOSOFIA DINS I FORA DE LES AULES!

Un any més, i aquest és el tercer, l'alumnat de 1r de Batxillerat del centre ha participat en la **Mostra de Fotofilosofia 2017**. Aquesta iniciativa, impulsada per diferents institucions catalanes vinculades a l'ensenyament de la filosofia (la Societat Catalana de Filosofia, el festival Barcelona Pensa i el Centre de Recursos per l'Ensenyament, l'Aprenentatge i Innovació de la Filosofia), té el propòsit de fer participar activament la ciutadania en la celebració de la **Jornada Mundial de la Filosofia**, que té lloc el tercer dijous del mes de novembre des del 2005.

Després de fer una primera aproximació a les diferents disciplines que aplega la filosofia i de familiaritzar-se amb el tipus de qüestions que investiguen els professionals de la filosofia, els i les alumnes van haver de formular les seves pròpies preguntes filosòfiques i acompanyar-les d'una fotografia elaborada per ells mateixos.

Un cop publicades en el corresponent bloc (<http://blocs.xtec.cat/filoinsjaume-huguet/>), l'alumnat de 1r i 2n de Batxi-

llerat, per una banda, i el professorat, per l'altra, van seleccionar les millors fotofilosofies del centre:

• 1r lloc:

Si et diuen que has de dubtar de tot, també has de dubtar de qui t'ho diu?

De Rita Andreu Sans, 1r Bat. A

• 2n lloc:

Som realment el reflex del que veiem en mirar-nos al mirall?

D'Abril Nogués, 1r Bat. A

• 3r lloc:

¿Existe el destino o nosotros lo escribimos?

D'Elena Olteanu, 1r Bat. A

• 4t lloc (empat):

Qui determina què és normal?

D'Elisenda Plana Armengol, 1r Batx. A.

• 4t lloc (empat):

Ens faran feliços sempre les mateixes coses?

De Raquel Gómez Ruiz, 1r Bat. B

Llarga vida al pensament dins i fora de les aules!

MARTA INGLÈS FIGUEROA

LA LLATINADA. DEUS EX MACHINA

Els grecs van inventar el teatre, ja ho sabeu (de fet, ho van inventar pràcticament tot!). També l'escenografia. I les tramoies, és clar. Les tramoies són tots aquells enginys mecànics que emprem en el teatre per a efectuar canvis de decorat. Doncs, bé, els grecs, fa 2.500 anys, ja disposaven d'una mena de grua per fer aparèixer, des de les altures, un actor (que normalment representava una deïtat) en el moment culminant de la tragèdia. Us podeu imaginar que l'espectacularitat del moment responia a la idea de fer aparèixer un ésser superior que solucionés la trama de l'obra. És allò que els grecs anomenaren θεὸς ἀπὸ τῆς μηχανῆς (theós apó tês mēchanēs) i

els romans deus ex machina, és a dir, "un déu a partir de l'enginy mecànic". Actualment, aquesta expressió llatina s'utilitza per designar una inesperada resolució d'un conflicte, allò que en català en diem també un desllorigador. Fixeu-vos en aquest exemple que us proposem: "La situació econòmica de la ciutat era francament greu (índex altíssim d'atur juvenil, deslocalització d'empreses...) Cap polític semblava capaç de trobar el desllorigador que permetés sortir de la crisi. Finalment, com per art de màgia, va aparèixer un empresari americà disposat a invertir mil milions d'euros en una nova fàbrica de cotxes. Sí, realment va ser un autèntic deus ex machina".

En el capítol Thank God it's Doomsday ("Gràcies a Déu que ha arribat el dia del Judici Final") de la popular sèrie d'animació The Simpsons, Déu accedeix a la petició de Homer de desfer la fi del món (Now, listen, if you could just see your way clear to... "Ara, escolta'm, a veure si poguessis fer alguna cosa per solucionar-ho") tot dient amb veu poderosa: Very well. Deus ex machina! (imatge extreta de Wikipedia)

DEPARTAMENT D'HUMANITATS

Àrea de Llatí i Grec

EL MUSICAL *RIP* (DESCANSA EN PAU, SI POTS)

Després de l'experiència del curs passat, aquest any ens intrigava quina seria l'obra que posarien en escena els alumnes aquest curs. Haurien triat la *Claustre* i el *Miquel* un altre clàssic?, potser una obra no tan coneguda però amb «ganxo»? , fariem un popurri de cançons amb un tema comú? Totes les incògnites es van resoldre quan ens van convocar per coordinar assaigs i repartir temes: el musical seria una obra inèdita, *RIP (descansa en pau si pots)*, creada pel Miquel Simon i el seu germà.

Apa, ja hi som! Aprendre noves lletres i noves músiques. En quin emboïc ens hem deixat enredar; el curs passat encara ens sonaven les peces, però aquest any tot era nou. Mama, por!

I vam tornar als assaigs, primer un dia a l'hora del pati, després un parell, fins acabar assajant quasi cada dia, i alguns cops també a la tarda. Assajant les cançons sense saber en cap moment quin era el fil argumental fins gairebé abans

de l'estrena: una sèrie de reflexions amb un toc més o menys humorístic sobre la mort i tot el que comporta.

També va canviar la nostra ubicació com a coral, aquest any estaríem al costat de l'orquestra, no a dalt de l'escenari, i amb el llibret de cançons. Una forma totalment diferent respecte al curs passat, encara que hem acabat de la mateixa forma, cantant les cançons i rient de situacions còmiques.

He gaudit assajant, cantant i finalment acompanyant els fantàstics alumnes protagonistes de l'obra, i crec que parlo en nom de tots els companys i companyes «profes» cantaires, que participar et dona una sensació molt especial, ets part d'un projecte engrescador i divertit. Personalment ha estat una bona teràpia i espero poder tornar-ho a fer el proper curs.

ROSA MARIA MANCHOBAS CARREÑO

El dia 20 d'abril va tenir lloc l'estrena del musical *RIP, Descansa en pau (si pots)*, escrita pel professor J. Miquel Simón conjuntament amb el seu germà Tomàs Simón. Una reflexió des de l'humor i la ironia, d'un tema tan humà com la mort.

La interpretació va anar a càrrec dels alumnes de l'optativa de Teatre i Música de 3r d'ESO, que enguany van comptar amb la col·laboració d'alguns alumnes de 4t. Amb música en directe, a l'orquestra, hi van participar set músics, dels quals sis eren alumnes també de l'institut i el professor del centre, Felip Brunet. A més, va completar el repartiment de l'obra, una petita coral formada, sobretot, per professors del centre.

L'obra, a nivell escènic, va estar dirigida per la professora de Llengua Catalana i Literatura, *Claustre Pallarès* i, pel que fa a la direcció musical, va estar en mans dels professors de Música, *Joan Miquel Simón* i *Felip Brunet*. A més, la professora d'Educació Física, *Rosa Ba-*

talla, es va fer càrrec del vestuari, maquillatge, perruqueria i atrezzo.

En la preparació de l'atrezzo també s'hi van implicar altres departaments del centre: els de Fabricació Mecànica, de Tecnologia i d'Informàtica.

EXPERIÈNCIES

M'ha agradat molt compartir tots aquests mesos de gran treball i esforç dur al costat de tots els meus companys. Pujar dalt de l'escenari m'encanta, amb els companys de classe. Va ser una de les experiències més boniques de la meua vida, em vaig sentir molt còmoda amb tots els meus companys. Estic orgullosa de tots aquests mesos de treball, memoritzar cançons, text, etc. Em va agradar moltíssim estar totes aquelles tardes amb tota la coral, rient, les bronques... La veritat és que després d'aquesta experiència crec que he pogut confiar molt més amb mi mateixa i amb el meu entorn, sento que he perdut una mica de vergonya fent

aquesta optativa i, no ho sé, em sento bé amb mi mateixa.

Thayanny D. Rodrigues Cunha

Per què ens ha agradat l'optativa de Teatre? Per tot, segurament: els companys, els professors...no hi ha cap raó per no pensar que ha sigut una molt bona experiència.

Buf, l'obra potser no tenia el millor títol o no anava del millor tema, però és la millor representació que podíem fer, no faltava res.

I, tot i els nervis del primer dia –amb els errors que vaig cometre inclosos– va estar molt bé, poder veure com la família de teatre creixia a l'escenari i poder observar com els meus companys donaven el màxim d'ells mateixos.

Finalment, l'únic que puc incloure és la satisfacció que vaig sentir en acabar la funció de divendres, tot i que representés que tot havia finalitzat, tenia dins el sentiment de que aquell dia ens vam lluir.

Thais Serra Roig

Jo vaig decidir fer l'optativa de Teatre quan vaig veure com els altres cursos feien les obres, em semblava fantàstic com ho feien i semblava tan fàcil. Quan va arribar el principi de curs d'aquest any i em va arribar el paper d'optatives, el primer que vaig buscar va ser Teatre.

M'ha encantat fer teatre, al principi ho vaig trobar una mica absurd, però em va acabar agradant moltíssim. Quan vaig pujar per primer cop a l'escenari em vaig sentir com si fos a casa meva. Els dos dies que vam fer l'obra va ser tot nervis però a l'acabar sentia una gran satisfacció d'haver-ho fet. L'experiència ha estat única fins i tot en sortir en una escena. M'ha encantat. M'agradaria repetir l'experiència.

Vese. Gyovcheva

Aquest any l'obra de teatre ha estat diferent pel tema que s'ha escollit. Però va quedar bé, tot i que quan ens van dir de què tractaria l'obra vaig pensar que no era el millor tema per fer una obra. Va ser una experiència molt especial. Tot i que amb la gent que tenia com a companys abans no hi tingues relació, els vaig anar coneixent i vam acabar coneixent-nos entre tots. En resum, ha estat una experiència molt maca i especial.

Laia Magrinyà Millàs

Aquest any he viscut l'obra de l'institut des d'un altre punt de vista, ja que no era el meu any. Tot i així, estic molt agraït als professors, als quals estimo molt, que m'hagin deixat formar part d'aquesta experiència tant bonica i enriquidora. M'emporto molts bons records i companys que no oblidaré.

Ferran Amill

Aquest any he tingut el plaer de participar en el musical RIP encara que no em pertoqués perquè curso 4t d'ESO. Per a mi va ser una experiència única, però també viscuda des d'un punt de vista diferent, gràcies a aquest musical he descobert amb més detall la importància de la feina que hi ha darrere d'un espectacle i com sense ella res no seria possible, a part, he gaudit

molt tornant a pujar a l'escenari ja que feia un any des de l'últim cop. Simplement gràcies, ha estat una experiència més per a mi en el món del teatre.

Eva Baudés Ferré

Va ser una experiència molt enriquidora per a tots. Al principi ens feia cosa, però quan vam començar a fer assajos ens vam començar a deixar anar i hores abans de començar l'obra estàvem molt nerviosos. Al final tot ha sortit molt bé i tal com vam voler.

Nereo Ramírez Madico

Quan em vaig apuntar a Teatre va ser sincerament perquè em van dir que no havíem d'escriure ni fer feina, però realment penso que sort que vaig triar teatre perquè és una experiència com poques hi ha. Ara que ja hem fet l'obra, em sap greu i m'agradaria –com a molts de nosaltres– tornar a representar aquesta obra a la qual al principi no li trobàvem massa el sentit, però ara no podríem estar més contents. També cal destacar que la majoria vam treballar dur les últimes setmanes per acabar algunes coses i que aquest esforç ha valgut la pena.

Helena Salvat Figueras

A mi m'ha agradat molt fer l'obra de teatre. Ha estat molt emocionant i divertit perquè és una sensació sortir davant de la gent i fer del teu personatge: les interpretacions, els gestos, el text... Ho vam passar molt bé tots. Tot i així, les últimes setmanes ens hem posat molt nerviosos. Va ser un experiència molt divertida, que m'agradaria repetir.

Ian Caballero González

Jo m'ho he passat molt bé encara que s'ha hagut de treballar molt.

Nil Giné Pedrocchi

El record que em queda d'aquesta experiència és molt positiu. Vaig xalar molt amb la representació, sobretot amb el paper de Marilyn. El que destaca són els moments preescènics en els quals necessitàvem relaxació i concentració, i com en posar els peus a l'escenari deixàvem de ser nosaltres

i érem el personatge. Una experiència molt emocionant.

Lídia Aguilera Obradó

El que més em va agradar a part de l'obra –encara que al principi el tema em semblava molt estrany– va ser el sentiment després d'acabar i saber que ho has fet bé, que tota la por i els nervis se'n van quan estàs a l'escenari.

Alexandra Szallai

Quan ens van dir el tema de l'obra ens va semblar estrany parlar de la mort en un musical per adolescents. De seguida vam formar tots una gran família, fins i tot amb els professors i això va fer que la complicitat es reflectís a l'escenari. Va acabar sent una experiència única i difícil d'igualar.

Núria Fonts Anglès

Personalment em va agradar moltíssim poder participar en aquesta obra de teatre juntament amb les meves companyes de curs. Ha estat una experiència molt bonica ja que ens portàvem totes molt bé i estàvem molt unides. Em va semblar molt interessant la manera amb la qual ens van ensenyar a relaxar-nos abans de sortir a l'escenari, realment era molt útil i necessària. Gran experiència per recordar!

Paula Olivé Roselló

M'ha agradat molt fer aquesta obra de teatre i em sento molt feliç i orgullós d'haver-la acabat. Trobo que ens va sortir molt bé i és satisfactori que professors i alumnes et feliciten dient que l'obra els va agradar. Jo repetiria.

Biel Secall Vilalta

Em va agradar molt participar en el teatre d'aquest any ja que ens portàvem tots molt bé i estàvem molt units. Destacaria les sessions de relaxació que fèiem abans d'actuar, encara que semblava una bestiesa servien per treure una mica els nervis i per estar tots junts. També ajudaven els comentaris que ens fèiem entre nosaltres abans de començar. Una gran experiència!

Ariadna Montalà Sanahuja

HUMAN AGE INSTITUTE

Jornades per al propi coneixement d'objectius, habilitats i competències adreçades a l'alumnat de 4t d'ESO, 2n de batxillerat i cicles formatius

El dijous dia 8 de març 32 alumnes de 4t d'ESO van participar a les Jornades "PowerYouXperience Junior" organitzades pel Consell Català de Formació Professional.

L'horari de la Jornada va ser de les 9.00 a les 14:00 hores a l'Hotel Class de Valls i el programa que van treballar els nois i noies:

- Comença l'experiència
- Com seran les feines del futur?
- *Be talent*. Desenvolupa la teva empatia, les teves habilitats comunicatives i el teu lideratge. A través de tres tallers:

- Un món hiperconnectat

- Troba la teva passió

- Despertar les competències STEM

Una representació de l'alumnat assistent a les Jornades ha opinat el següent:

Eva Baudés: "Ha estat una bona experiència per endinsar-nos al món

laboral. Vam realitzar tres tallers molt interessants. De tots ells el que més em va agradar va ser on vam practicar la meditació, l'anomenat "Troba la teva passió". A més a més vam conèixer molta gent d'altres instituts i això va ser molt enriquidor. També ha estat important perquè ens ha ajudat a decidir el nostre futur. La veritat és que ha estat molt recomanable".

Ferran Amill: "Molt positiu per guiar-nos en el nostre futur immediat. Valoro també molt positiu el contacte amb companys d'altres instituts."

Eloi Singla: "L'aspecte més negatiu va ser que les Jornades van ser en castellà. A més a més a mi no em van aportar res de nou, el que deien jo ja ho sabia. El fet positiu va ser la conferència del Pablo, jove emprenedor, i també trobar gent nova i el bon ambient amb els companys."

Rosa Invernón: "Em va agradar força tot, sobretot el taller de "Troba la teva passió" perquè mai n'havia sentit a parlar".

Aimée da Silva: "Penso que vam tenir poc temps per fer les activitats, no

s'explicaven gaire bé. D'altra banda crec que em va servir pel meu futur proper i cada vegada em queda més clar que la formació acadèmica serveix i molt".

Maria Ruíz: "Dels tres tallers, el del món hiperconnectat no em va agradar gaire, perquè no el vaig entendre; per mi va ser massa difícil amb el poc temps que ens van donar. La resta de formacions van ser molt interessants i entretingudes, valoro molt positivament el taller de despertar les competències STEM."

Albert Duran: "En general tot bé, em va agradar molt el taller de meditació perquè no ho havia fet mai abans, suposo que tot el que vaig fer i el que em van dir em servirà pel futur."

Chus Romero: "Penso que el premi que ens van donar els que vam guanyar va ser pobre, jo esperava un detall individual per a cadascú. A part d'aquest fet, em va agradar molt l'organització i el taller de STEM".

ELISENDA ARMENGOL VIVES,
Coordinació de 4t d'ESO

TENIR HUMOR ÉS TENIR VALORS

Enguany des de la Comissió de valors hem volgut promoure el **valor del bon humor** entre tota la comunitat educativa del centre.

Pel periodista i pedagog Carles Capdevila, tristament desaparegut l'1 de juny del 2017, el de l'humor és el més important dels cinc sentits que qualsevol de nosaltres hauria de desenvolupar per esdevenir persona, juntament amb el sentit comú, el sentit del ridícul, el sentit de la responsabilitat i el sentit moral. En paraules del propi Carles: «Quan parlo en algunes xerrades de "viure amb humor", no vull dir que riguem tot el dia. Ni es pot ni cal. Tenir humor vol dir tenir moral, i tenir moral vol dir tenir valors. Estar d'humor vol dir tenir una bona dispo-

sició, ser positiu».

Mitjançant una sèrie d'activitats que s'han dut a terme a cada curs de l'ESO, el Batxillerat i els Cicles Formatius, l'alumnat, primer, ha llegit algun dels articles que configuren el llibre *La vida que aprenc* per aproximar-se directament a la personalitat de Capdevila; després, mitjançant l'observació dels murals repartits per les plantes de l'edifici central de l'institut en què hi apareixien les definicions i les vinjetes corresponents a cada un dels cinc sentits esmentats, els alumnes els han identificat, i, finalment, han pres consciència de la conveniència de desenvolupar per ells mateixos cada un dels sentits per fomentar la bona convivència.

Aquest projecte ha estat la nostra manera de retre un modest però sentit homenatge a un dels divulgadors en l'àmbit de l'educació que ha aconseguit contagiar el seu bon humor a nombroses generacions de pares, mares i educadors. Com deia en Carles: «El millor que li puc desitjar a algú que estimo és salut, sort i bon humor». Que el bon humor no ens abandoni mai!

MARTA INGLÈS FIGUEROA
Comissió de valors

PRIMER ANY DE TREBALL PER PROJECTES

Enguany hem començat el treball per projectes a l'institut, sobretot a 1r d'ESO. Hem realitzat tres projectes al llarg del curs. El primer va ser el "Posem fil a l'agulla" l'objectiu del qual és donar una bona benvinguda i acollida a l'alumnat de 1r d'ESO els primers dies de setembre. El segon que vam fer va ser el del "Sistema Solar", un projecte transversal que passa per totes les matèries. I el tercer, ja n'heu sentit a parlar, el "Centenari de la Biblioteca Popular de Valls".

A continuació us presentem algunes de les valoracions i opinions que ens ha fet arribar l'alumnat de 1r d'ESO. Podreu comprovar que treballar per projectes té aspectes molt bons però no treu que també s'hagi de treballar amb coses que no agraden tant.

Aina Domingo Vidales 1r ESO D

A mi m'ha agradat molt la representació de la Inauguració de la Biblioteca perquè era divertit. Quan fèiem classes era una mica complicat perquè no se sabia segur on havíem d'anar. L'excursió va ser avorrida, allò de la biblioteca, perquè ens vam haver d'esperar molt fins que féssim la gimcana, però la gimcana era molt divertida.

Aina Morató Nogués 1r ESO C

La primera setmana va ser la més rotllo i la segona va ser més "guai". El primer dia em va semblar una mica rotllo perquè escriure l'entrevista va ser molt pesat i no vaig poder fer les biografies ni els discursos. El segon dia va ser una mica més "guai", sobretot la maqueta. I el tercer dia va ser el

més "guai", a part del dia que vam gravar el vídeo. El dia del vídeo m'ho vaig passar bastant bé.

Aleix Ladera García 1r ESO D

A mi m'ha semblat una mica avorrit el tema de la biblioteca, perquè fer un treball sobre biblioteques és avorrit. Com està fet el treball m'ha agradat, perquè no ha sigut tan avorrit com m'esperava. El que més m'ha agradat és fer la maqueta, encara que no hi havia molts materials, per exemple: no hi havia guants per pintar i t'embrutaves les mans de pintura que no se n'anava. A mi m'agrada més la forma d'estudiar aquesta, perquè és més entretinguda que estudiar i fer exàmens. Jo faria més temps així i més treballs, que no siguin tan avorrits.

algunes coses no estaven ben ordenades i ens complicàvem una mica, o com a mínim jo penso això. Jo em vaig sentir normal perquè no va ser ni molt xulo ni molt avorrit.

Andrea Pérez Moreno 1r ESO A

A mi em va agradar molt aquest projecte; ja que va ser interessant, divertit i emocionant. La part que més em va agradar va ser la de fer una setmana teoria i l'altra pràctica. Això va estar molt bé. El vídeo va quedar molt bé i va ser molt divertit i molt ben elaborat. Jo em vaig disfressar de casteller de la colla joves; amb aquesta disfressa em vaig sentir molt important i contenta, ja que amb això vaig viure la mateixa experiència que un casteller de veritat. Moltes gràcies per aquest projecte tan divertit!

Àlex Neff Vilarrubí 1r ESO D

A mi em va agradar molt perquè ens trèiem una mica del cap estudiar, deures, etc. Jo em vaig disfressar com un home normal, amb uns pantalons negres i una camisa blanca. Trobo que

Arnau Niubó García 1r ESO C

Jo el vaig trobar un projecte molt interessant, perquè podies aprendre moltes coses, molt interessants i de molts àmbits diferents: per exemple, vam observar les mides de la biblioteca, en vam fer una maqueta, vam aprendre de la grip espanyola... Jo en el curtmetratge vaig fer d'un dels regidors, jo havia d'aguantar la bandera de Valls, em vaig disfressar amb una americana, una corbata i uns panta-

lons de pinça. Va ser una gran experiència.

Daniel González Ribera 1r ESO C

A mi, personalment, el projecte em va agradar molt ja que va ser original i al disfressar-me em vaig posar en el personatge. Sincerament, no volia disfressar-me, llavors vaig pensar que si ho feia sense ganes sortiria malament, així que vaig posar-me seriós i tot em va semblar interessant i això em va motivar.

Eric Medina Risquez 1r ESO C

A mi em va agradar bastant perquè vam fer coses bastant entretingudes. L'activitat que més em va agradar va ser quan vam pintar i fer la maqueta de la Biblioteca Popular de Valls, i quan vam disfressar-nos de l'any

1918, del segle XX. El que em va avorir més va ser quan havíem de buscar informació de cada personatge i fer punts de llibres, perquè estàvem tota l'estona dins de la classe i m'atabalava molt.

Ian García Rubió 1r ESO B

El projecte de la biblioteca popular va ser interessant, i el que més em va agradar van ser els jocs d'educació física, perquè m'ho vaig passar molt bé; la representació de la Inauguració de la Biblioteca Popular, perquè anàvem tots disfressats; els llibres i els punts de llibre, perquè va ser distret fer una cosa de manualitats.

Laia Soriano Cañellas 1r ESO C

A mi em va agradar molt fer les gimcanes i l'excursió, em va agradar molt l'àmbit artístic perquè va ser molt divertit, en canvi l'àmbit humanístic no em va agradar gaire perquè era d'escriure i etc. I el matemàtic i científic no va estar malament: em va agradar fer els càlculs i mirar pel telescopi. M'hagués agradat poder-ho fer tot perquè hi ha activitats que no em va donar temps d'acabar-les. La representació de fa 100 anys va estar molt bé, però els diàlegs dels alcal-

des eren massa extensos.

Simeon Crasiuc 1r ESO B

El projecte de la biblioteca em va agradar molt, va ser divertit, però també seriós perquè teníem poc temps. Però per sort el vam acabar a temps. Em va agradar molt perquè vam anar a la biblioteca Arús a Barcelona i era molt gran. Tot estava ple de llibres per tots els racons. També em va agradar perquè canviàvem de classe i els grups no erem sempre els mateixos de la classe.

Raquel Armengol Berguedà 1r ESO C

Va ser molt divertit, trobo que va estar bé que hi hagués una setmana més teòrica i una més practica, encara que m'hauria agradat que ho hagués pogut fer tot, per exemple: l'entrevista només la va fer mig grup i les biografies igual. Tampoc em va agradar que les noies el divendres no vam fer cap paper important. Les dues noies que sortien més no parlaven!

Mohamed Benlachehab 1r ESO B

El projecte de la biblioteca era guapo... M'ho he passat molt bé perquè vam treballar en grup, vaig fer nous amics i companys..., m'ha agradat l'excursió a Barcelona. Bé, ha sigut fantàstic, ha sigut una bona experiència, m'agradaria fer més treballs en grup. HA SIGUT FANTÀSTIC!!!

ALUMNES DE PRIMER D'ESO

LAIA SORIANO CAÑELLAS - 1r ESO C

MANEL REVELLES

Quan era petit...

Vaig néixer a San Clemente, pedania de Huéscar, província de Granada. Els meus pares van venir a Catalunya, terra d'acollida per a tothom, quan tenia nou anys, cap a l'any 1966. El que més em va impressionar va ser escoltar la llengua catalana: dolça com la mel, i a la vegada intensa com la seva cultura. Durant tres anys tinguérem la residència a Alió, on vaig aprendre el català. Posteriorment, vaig ser veí de Valls fins a l'any 1982, que, al contrari del matrimoni amb la meua estimada Rosa Maria, vilabellenca de soca-rel, ens vam instal·lar a la localitat de Vilabella del Camp, fins avui dia. Allí es van fer grans l'Àlex i el Josep, els meus fills.

Durant els anys que vaig viure a Valls, de l'any 1969 al 1982, a la ciutat s'hi van produir molts canvis urbanístics. Recordo anar des de la Plaça del Pati fins al camp de futbol, pel camí de la Torratxa, sense cap habitatge. Ho podia fer en línia recta, sorties del nucli urbà, estava als afores i per la nit es feia difícil de travessar-la. A mi m'agrada molt fer esport, principalment futbol, i cada dimarts i dijous entrenàvem a les instal·lacions del Vilar, amb el CF Torpedo, equip juvenil, i posteriorment amb el Quatre Barres i el Biafra, tots ells equips amateurs.

A la meua localitat natal vaig ser molt feliç. No puc oblidar-me del riu Guardal que passava per San Clemente, on vaig aprendre a nedar i també a gaudir de la natura. Tinc un cúmul d'experiències. D'Alió i Valls em venen a la memòria els partits de futbol -com ja he dit era un apassionat d'aquest esport- que es portaven a terme als carrers al voltant de la Plaça del Pati, on els nens i nenes eclipsaven els cotxes. M'agradava també anar a la Biblioteca Popular, d'on n'era soci, i gaudia de la lectura i del préstec de llibres.

Podria explicar mil anècdotes, però

la que sobresurt i té un denominador comú és que la meua infància i adolescència va ser alegre i tranquil·la. Els meus pares sempre em deien que a aquest món es ve per ser feliç. Això sí, felicitat responsable, en dèiem, que les desgràcies venen soles.

Durant els estudis...

Era molt responsable amb els estudis, potser massa, i això em produïa un excés de responsabilitat donat que era perfeccionista i sempre tenia un gran respecte pels mestres i pel professorat de l'escola i de l'institut.

Els estudis de secundària van ser a l'Institut Jaume Huguet, on havia cursat l'FPi i l'PFil de la branca Administrativa i Comercial, especialitat administrativa. Recordo l'Elvi García, la Rosa Giró, la Lluïsa Barberà, de les quals tinc un grat record com alumne i després com a company de Claustre. Els estudis de secundària van ser a l'Institut Jaume Huguet, on havia cursat l'FPi i l'PFil de la branca Administrativa i Comercial, especialitat administrativa. Recordo l'Elvi García, la Rosa Giró, la Lluïsa Barberà, de les quals tinc un grat record com alumne i després com a company de Claustre. Em ve a la memòria una etiqueta a la solapa de l'Elvi que deia: PNN que volia dir professors no numeraris. Em sonava molt malament, ja que deien que eren "penenes". I no puc oblidar el professor Xavier Cabré, personalment el millor que he tingut mai. Tots ells et feien sentir part del centre. Vaig cursar estudis universitaris de Graduat

Social, llicenciatura en Ciències del Treball i, posteriorment, els màsters de Tributació i assessoria fiscal i el de Prevenció de riscos laborals, que van ser molt positius.

Com a professor destacaria...

Per mi ha estat una sort dedicar-me a la docència. No hi ha res negatiu que valgui la pena destacar, tot ha estat molt positiu.

Quan vaig crear la primera web del centre, entre altres coses hi figuraven expressions com: "Educant des del 1924... Una aposta segura pel futur dels vostres fills..." i significava que des de fa temps el centre educa pensant en el futur dels fills i filles, amb gratitud per a aquelles famílies que dipositaven la seva confiança en el claustre de professors i professores del nostre centre. Recordo una frase de John Ruskin: "Educar un jove no és fer-li aprendre allò que no sabia, és fer d'ell algú que no existia". Senzillament, resumeix molt i bé la tasca docent.

També sempre recordaré les Jornades Joves i Empresa, la seva organització i la col·laboració de les companyes del centre, la Margarida i

la Sara. La importància per al nostre institut de poder gaudir d'aquestes jornades d'emprenedoria, perquè per mi el Jaume Huguet ha sigut el meu institut, primer com a alumne i després vaig tenir la sort de ser-ne professor.

He viscut una docència amb sistemes educatius on s'han produït molts canvis. Els claustres de professors ha afrontat vuit grans reformes des de l'inici de la democràcia, algunes amb més canvis i d'altres amb modificacions més lleus. I no m'ho invento: **LGE** (1970), **LOECE** (1980), **LODE** (1985), **LOGSE** (1992), **LOPEG** (1995), **LOCE** (2002), **LOE** (2006) i l'última: **LOMCE** (2013). Són massa per a un sistema educatiu, tot i que cal

veure'n les coses positives.

Ara bé, un aspecte molt positiu és haver tingut aquesta gran sort d'impartir la docència, conèixer tants i tants alumnes i poder veure la seva transformació que es va produint des que van arribant a l'institut fins que finalitzen els seus estudis. És una sort que aquests no finalitzin amb l'ESO, Batxillerat o Cicles Formatius.

I ara què...?

Aquesta pregunta me l'han formulat moltes vegades i sempre la mateixa resposta: **viure!** A més sóc una persona que m'adapto molt ràpidament als canvis, per sobtats que siguin. I viatjar amb la Rosa Maria, la meva esposa de tota la vida i, si Déu vol ajudar

als meus fills en tot allò que calgui.

Per acabar...:

Un llibre: *Últimas tardes con Teresa* de l'escriptor Juan Marsé, publicat l'any 1966 per l'editorial Seix Barral.

Una pel·lícula:

Ben Hur (1959) del gènere dramàtic èpic bíblic, que va dirigir en *William Wyler*, i *La llista de Schindler* (1993) dirigida per *Steven Spielberg*.

Una cançó: *Ara que tinc vint anys*, de Joan Manuel Serrat.

Un paisatge: El centre històric de Roma.

Un somni: Una Catalunya independent, tenir passaport català i construir, entre tots, la República Catalana.

PEP ESCODA

Quan era petit...

Vaig néixer a Reus i vaig arribar a Valls quan encara no tenia set anys i vàrem anar a viure a un pis del carrer de l'església. Sincerament, d'aquella època no recordo gaire cosa més, només que estudiava a «Les escoles» (el que avui seria «La Candela»), l'únic centre d'educació de titularitat pública que hi havia a Valls, i que feia més de mitja vida al carrer jugant amb els nens (no hi havia nenes) a la «placeta» (avui «Plaça dels Escolans») i recorrent tot el poble. Gairebé no hi havia cotxes. Per tant, podíem jugar a futbol al mig del carrer.

Ja una mica més gran, la família vàrem anar a viure al carrer Abat Llorc. Carrer que, a principis dels 70 del segle passat, estava en construcció, sense asfaltar (t'enfangaves fins als genolls el dia que plovia ja que els nens portàvem pantalons curts gairebé tot l'any). Aquest canvi, va coincidir amb un canvi de centre educatiu. Ja no era tan nen, havia crescut i tocava anar a l'«institut» (en el meu cas, al Narcís Oller)..., però continuava jugant com

abans al mig del carrer, en qualsevol punt del poble, i és el moment en què vaig forjar les amistats que m'estan acompanyant tota la meua vida.

Són uns anys que conservo gravats a la memòria i en destacaria la llibertat amb què em movia per tot arreu amb els amics.

Durant els estudis...

Els primers cursos, no es pot dir que jo fos un gran estudiant. Sí que captava bé les explicacions que em feien els meus mestres, però no em matava gaire estudiant.

Alguns professors reconec que m'han marcat molt: la professora d'història

(Senyora Josepa Cardó) i professora de català en horari extraescolar (no hi havia català als estudis que vaig fer), el professor de llengua (castellana) Bruno Ferrer (qui em va fer estimar la lectura), el Senyor Aguadé... i tants d'altres.

Els últims cursos de batxillerat sí que em vaig haver d'esforçar i, sacrificant hores de son, m'hi vaig haver de posar «en serio» per treure'm els cursos i tirar endavant (si suspenia, perdia la beca econòmica i havia de deixar els estudis). L'esforç considero que va donar el seu fruit i m'ha ajudat a ser el que sóc avui.

Amb posterioritat, salt de Valls a Tarragona. Estudis de Magisteri i, treballant ja de mestre, la llicenciatura anant a classe les tardes-vespres.

Com a professor destacaria...

Per una banda, un aspecte molt positiu: la sort que he tingut de poder viure en primera persona la gran quantitat de canvis que s'han donat en la societat en què vivim. Alguns d'aquests canvis han penetrat a les aules provocant una transformació del dia a dia. Cal tenir present, però, que els canvis no són provocats pels propis elements introduïts (casset, TV,

video, ordinador, tauleta,...) sinó per l'ús que se'ls dona a l'aula. Són nous elements per fer la classe que, per si sols, són neutres i tot depèn de com es treballen.

Per l'altra, permeteu-me fer una crítica, la inutilitat dels polítics que són incapaçs (òbviament per interessos espuris) d'elaborar actualitzacions consensuades a les lleis d'educació que generin estabilitat i les facin vàlides per molt de temps. És simplement indecent que cada legislatura es vulguin modificar els programes i les normes educatives simplement buscant un millor adoctrinament de les noves generacions de ciutadans en comptes de procurar unes noves generacions de ciutadans preparats, formats i lliures quant a les decisions que prendran.

I ara què...?

Sempre m'ha agradat viatjar. Encara recordo quan, a finals dels anys 80 del segle passat, amb alguns amics i amigues vàrem fer un viatge al que, en aquells moments, era la República de Iugoslàvia (abans de la guerra civil que l'acabaria esmicolant). L'experiència em va encantar. Després vindrien Guatemala, Mèxic, l'Iran... i

tants d'altres.

Hi ha una part de la Terra a la qual no he pogut anar (bàsicament per qüestions climàtiques), l'extrem sud... Doncs bé, aquest és un projecte que tinc ben viu. Anar-me'n a la Patagònia a conèixer la zona.

Aprofitant que tindrè una mica de temps lliure, tinc la intenció de tornar a la programació. Tinc algunes idees per fer un parell d'apps per a mòbils i miraré de portar-ho a la pràctica.

Per acabar...

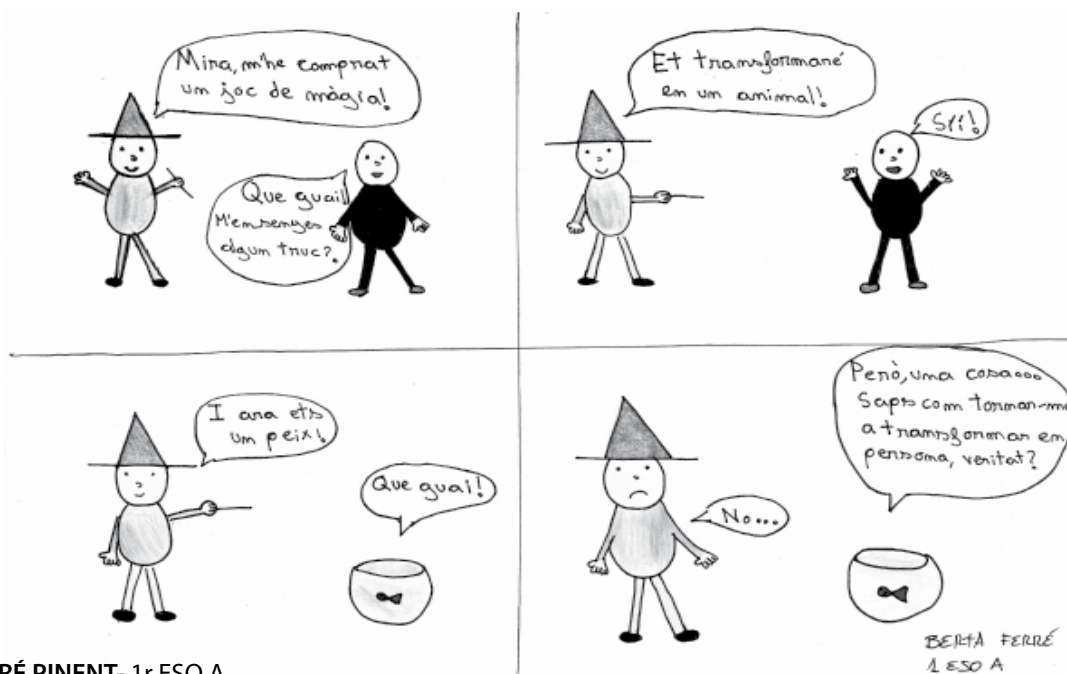
Un llibre: *Cien años de soledad* de Gabriel García Márquez. *Samarcanda* d'Amin Maalouf

Una pel·lícula: *2001: una odissea de l'espai* de Stanley Kubrick. Una mica més nova: *Parc Juràssic* de Steven Spielberg. I l'última que m'ha agradat força *Three Billboards Outside Ebbing, Missouri* (*Tres anuncis en las afueras*) de Martin McDonagh.

Una cançó: *Qualsevol nit pot sortir el sol* de Jaume Sisa. Gairebé tot el que van fer Genesis amb Peter Gabriel. *Take Me to the River* de Talking Heads (i també gairebé tota la seva música)...

Un paisatge: La badia de Ha-Long.

Un somni: La independència de Catalunya.

VIATGE FI DE CURS 2016-2017

“Algun voluntari per fer quatre línies? Bé..., ja ho faré jo”.

Ja feia uns quants dies que estàvem nerviosos pensant què posaríem a la maleta perquè per fi arribaria el dia desitjat de fer el viatge de fi d'etapa amb els companys de 4t d'ESO. El dia 10 de juny sortíem de ben matí cap a Barcelona amb el minibús. Semblàvem una gran família! Ho hem posat tot dins la maleta? Donant voltes i més voltes mentre intentàvem dormir aquella curta nit i revisant de matinada que no ens deixéssim coses que després les haguéssim de necessitar. Però per l'autopista ja no hi pensàvem, doncs entre el mòbil i les converses interminables amb els nostres companys ens feien oblidar què dimonis faltaria dins la maleta.

A punt d'arribar veiem el vaixell atracat a port i esclatem d'alegria, per fi ha arribat l'hora de pujar i ini-

ciar una aventura de set dies. Però encara no, ens hem d'esperar una llarguíssima estona: tràmits i més tràmits per embarcar... i, per fi, pugem, ah!!!, quina passada de vaixell, tot emmoquetat, ben vistós, molt net, quina amabilitat, quins ascensors, quins passadissos, quina cabina...! Però... i les maletes? On són? Ail, les han perdut, no són a la cabina! Què farem sense roba, raspall de dents, assecador, vestit de gala, vestit tropical, vestit blanc,

pintallavis, tallaungles, colònia, sabates...? Ah!!!, ara me'n recordo que ens van dir que les portarien més tard... Uf, ja em veia tot el dia amb banyador prenent el sol al solàrium, remullant-me al jacuzzi, nedant a la piscina i prenent “nojitos” a dojo! És clar com que

n'han de col·locar centenars ja em puc esperar, tinc tota la tarda per descobrir el vaixell i tota una setmana per anar descobrint nous llocs i encara arribaré al final del viatge i hi haurà llocs que no els hauré vist.

Arriba el vespre i, tal com ens han dit, ben arreglats i a sopar. Quina passada de restaurant i quin servei, ens tracten com a prínceps i princeses i quines ganes tenim de deixar el mòbil i parlar amb els companys les mil i una coses que ens han passat aquesta tarda i les que hem vist. Ens treuen el tovalló de la taula, ens donen la carta per triar, ens diuen què volem beure, ens porten el menjar i fins i tot ens treuen les engrunes que han caigut damunt les tovalles. Una hora i mitja que ha passat com si res.

I què farem després de sopar? Ens han dit que hi ha un gran teatre que fan espectacles en directe, doncs anem a veure què tal. Cada dia un de diferent, que vistós, que elegant, que còmode, que impactant, quasi una hora que passa aviat, en viu i en directe.

I després? La discoteca i fins a les tantes. Avui podem aprofitar perquè demà és dia de navegació i no baixarem del vaixell, i és clar, ens podem aixecar tard, ben tard, i no cal que patim pel menjar perquè sempre hi ha el bufet, bars o restaurants que

estan oberts i de menjar no en falta i podem repetir tant com vulguem. De gana no en passarem i de set, tampoc, doncs també podem repetir les vegades que vulguem...

Sembla que ens engreixarem uns quants quilos...; però no, perquè els dies que vindran toca visitar poblacions. Nàpols, quin caos però quin ambientàs, quins carrerons, quins pessebres, quina gent més amable... i per a no perdre's, mòbil sempre a la mà. Per anar a Roma, agafem transport públic. Carai, quina gimcana, només ens falta entrar dins de *Ben Hur*, *Quo Vadis* o el Renaixement, però encara que tot això ho haguem vist al cinema o a la tele ara podem passejar in situ pels seus carrers i transportar-nos a l'antic imperi romà o al ric Renaixement... Quines pizzes més bones, però sobretot quins gelats!, i per a no perdre's, sempre mòbil a la mà. Anem al vaixell a agafar forces per a demà perquè ens tocarà treballar de valent: haurem d'aguantar una bona estona la torre de Pisa perquè no s'inclini més. És obligat per als turistes que la visiten, però entre tots ho aconseguim, dia rere dia, any rere any i sempre la podem veure inclinada, mai caiguda gràcies a tots plegats... i per a no perdre's, sempre mòbil a la mà. Per fi ens arriben dos dies que podem descansar estirats a la sorra de les platges cristal·lines de Villefranche i Toulon i prenent una mica, una miqueta el sol, que va bé per la vitamina D... Encara que ja fa dies que l'agafem: al solàrium, a la piscina i al jacuzzi del vaixell... Quin descans, quin relax després de tres dies de marxa i cinc nits de no dormir... i per a no perdre's, sempre mòbil a la mà. Però com tot en aquesta vida sempre arriba el final i el 17 de juny tornem cap a casa. Ho he posat tot dins la maleta? Tant se val!, amb la satisfacció del viatge ja en tinc prou per emportar-me un record inesborrable. Poso la maleta al passadís abans o després de sopar? Tant se val!, haig d'explicar mil i una aventures als companys. Quina nit més curta que ens espera... Veiem la sortida del sol a coberta?, aguantarem?, total quan arribem ja podem dormir uns quants dies seguits. On és el sol? Ah, això és Barcelona, ja s'ha acabat, que curt s'ha fet el viatge. Mirem amb melangia el vaixell mentre ens dirigim amb el minibús cap a Valls. Serà la meva, la maleta que he agafat? Segurament que sí.. Tant se val!, amb els records ja en tinc prou i suficient. Mira, allí hi ha els nostres estimats pares, segur que ens deuen haver enyorat després de tant de temps de no tenir-nos a casa. Els haig d'explicar un munt de coses, però primer toca dormir, ja tindrà tot l'estiu per fer-ho i també per retrobar-me amb els companys i recordar les mil i una aventures.

EL COORDINADOR DEL VIATGE

ESQUIADA PORT DEL COMTE

VAM ARRIBAR I
ENS VAM
ALLOTJAR A
L'HOTEL.
SEGUIDAMENT
VAM ANAR CAP A
LES PISTES.

AQUELLS DIES VAM
APRENDRE MOLT AMB
EL NOSTRE GRUP
D'ESQUÍ VA SER
MOLT DIVERSIU!

EL MENJAR ESTAVA MOLT BO,
PERÒ LES HAMBURGESSES VAN
TRIOMFAR!!

AQUESTA ESQUIADA
HA ESTAT
INOBLIDABLE!!

Andrea Cobo, Berta Fort i Andrea Godoy
2n ESO

A TRIP TO SCOTLAND

On 12th May 2018 a group of 41 students and 4 teachers started a trip to Scotland. We were excited about it, a different country, a different culture, a different language... What was our main objective? improving our communication skills in English, learning about some Scottish features and, of course, having a great time all together.

On our flight to Edinburgh many doubts arose: about the activities, the hostel, the people... a lot of questions that the students were anxious to know... We arrived in Glasgow. Let's get familiar with the city and the Glaswegians, let's do a Treasure Hunt in small groups. It is quite hard to speak to people, their accent is

difficult to understand... "we feel a bit embarrassed", but finally everybody achieved their goal. So we deserved a delicious fish and chips dish. Then a short walk towards the youth hostel.

What a busy day! Our journey continued with a trip to the beautiful green landscape of Glencoe and the Highlands. An unexpected incident stopped us to get to Loch Ness and we couldn't see Nessy... Then a visit to Edinburgh,

the capital city, we were walking along the Mile, with its lively atmosphere full of shops and buskers...

We all wondered: "What are the students like in Scotland?" We had the opportunity to share our experiences with some Scottish teenagers from Govan High School. The school looked a bit different from ours, but we quickly started talking about our everyday lives and worries. Such a wonderful time! Now we feel more confident about speaking in English and we are looking forward to their visit next autumn.

A rewarding trip which brought us all some unforgettable moments.

A GROUP OF STUDENTS

ANESPRO

FUNDACIÓ
ANTIGA ESCOLA
PROFSSIONAL
DE VALLS

TREBALLS DE RECERCA DE 2N DE BATXILLERAT

Els resums que segueixen pertanyen als treballs de recerca lliurats durant els mesos de gener i d'abril d'aquest any 2018 per l'alumnat de 2n de batxillerat. Els treballs es troben disponibles al moodle del centre. Fent un cop d'ull als resums, podreu observar la diversitat temàtica i originalitat de la totalitat de treballs realitzats, presentats i exposats.

L'ALZHEIMER, UNA MALALTIA QUE AVANÇA

Ferran Martí Ibarra

Aquest treball tracta sobre la malaltia neurodegenerativa de l'Alzheimer. Hi trobaràs informació sobre la malaltia, teràpies, dades del camp de Tarragona, fundacions, el sistema més recent per ajudar els malalts a tenir una mica de llibertat i entrevistes a especialistes de la malaltia.

HO PORTES A LA SANG. ELS GRUPS SANGUINIS I ELS SISTEMES D'HERETATGE

Martina de Haro Oliva

En aquest treball de recerca es du a terme una anàlisi dels grups sanguinis majoritaris i s'exposen conceptes sobre el funcionament dels sistemes sanguinis i del tipus d'heretatge. En el marc pràctic hi trobem investigacions diverses, com un arbre genealògic familiar i un estudi d'una població.

HIGIENE POSTURAL

Joan Gils Anguela

L'anatomia del nostre cos, de la columna vertebral i les seves funcions, exercicis per reforçar la columna vertebral i evitar així les patologies més freqüents són l'eix del treball, que té com a objectiu conscienciar tothom de la importància d'una correcta higiene postural.

COM ÉS EL GENET EN DOMA CLÀSSICA?

Nerea González Jiménez

La doma clàssica és una disciplina olímpica basada en l'harmonia entre el genet i el cavall. Els objectius d'aquest treball han estat analitzar l'opinió dels genets sobre l'esport, les ajudes externes que sovint s'apliquen

en competició i el sacrifici que comporta pel genet practicar-lo.

FABRICACIÓ D'UN LONGBOARD ELÈCTRIC

Julián Aceña Morey

Els *longboards* elèctrics poden resultar una alternativa a la mobilitat personal en ciutats que volen reduir el nombre de cotxes i millorar el medi ambient. Aquest document descriu el procés de disseny, selecció de configuració, de components i la fabricació d'un *longboard* elèctric.

EL POPULISME A L'AJUNTAMENT DE MONTBLANC

Ferran Beltran Torrellas

Entenem per populisme l'aprofitament demagògic de les aspiracions del poble per obtenir un benefici, en aquest cas, aconseguir vots. Aquest treball analitza si els partits polítics que s'han presentat a les eleccions municipals democràtiques a Montblanc són populistes.

PROCÉS D'ELABORACIÓ D'UNA COVER

Roger Recasens Gabriel

El procés d'elaboració d'una *cover* és un procediment ben complex: des de la tria de la cançó que volem versionar (*Creep*, del grup anglès Radiohead) fins al procés de compartir-la per les xarxes socials, els arranjaments, la preparació dels músics o l'enregistrament i edició de l'àudio i el vídeo.

COMPARACIÓ DELS MODELS EDUCATIUS DEL CAMP DE TARRAGONA

Eva Magaña Herrero

En aquest treball sanalitzen les tipologies de coneixement que ofereixen

les escoles del Camp de Tarragona. La part pràctica recull entrevistes d'alumnes i mestres d'escoles concertades i públiques. Es comparen resultats, es formulen conclusions i es proposa un model educatiu idoni.

MAR I CEL: UN MUSICAL CONTEMPORANI. ANÀLISI I COMPARACIÓ DEL TEXT LITERARI I EL MUSICAL

Pierina Aguadé Dalmau

En aquest treball de recerca es realitza una anàlisi del musical *Mar i cel* i una comparació d'aquest amb l'obra literària. S'ha cercat la història del musical a Broadway, al West End i a Catalunya. Finalment, es comparen els diferents muntatges de *Mar i cel*.

L'ALIMENTACIÓ EN L'ESPORT

Sara Tous Valls

L'alimentació i els suplementes esportius en l'atletisme, el culturisme i el triatló són l'eix del meu treball. Segueix amb els perills, les mentides, les falses creences, els mites i la realitat de l'alimentació esportiva, juntament amb els bons i els mals hàbits alimentaris i entrevistes a nutricionistes i esportistes.

ANÀLISI DE LA SITUACIÓ DE LA DONA EN EL FUTBOL

Clàudia Salvat Figueras

En el present treball s'ha fet una anàlisi de la situació de la dona en el futbol. Les conclusions són que les jugadores pateixen una discriminació important respecte els jugadors i que el futbol femení encara no està completament acceptat per la societat.

ESTUDI DE LA PART FINAL DE LA CURSA D'IMPULS EN EL SALT DE LLARGADA

Enric París Domingo

L'estudi es basa en la hipòtesi que a més distància de cursa, més velocitat té el saltador per afrontar el salt, i com més velocitat té el saltador més llarg és el salt. Les dades s'obtenen de vídeos de dos esportistes prenent diferents distàncies de cursa.

EL SABER DE LES PLANTES MEDICINALS: COMPARACIÓ ALT CAMP I ALT URGELL

Irene Torres Serafini

El meu treball es basa en la comparació de les plantes medicinals entre la comarca de l'Alt Camp i l'Alt Urgell. S'observa si els factors geogràfics i meteorològics influeixen en els tipus de plantes que hi podem trobar i en els costums de cada comarca vers l'ús de les plantes medicinals.

D'UNA BICI PETITA A BARRACA TRAILS. EL BMX, MÉS QUE UN ESPORT D'ACCIÓ

Aniol Gironès López

El treball parteix d'una descripció teòrica sobre el BMX. L'autor exposa la seva experiència personal i explica el projecte de construcció d'un espai d'entrenament de BMX. A més d'omplir el temps lliure, les conclusions indiquen que el BMX aporta satisfacció, alegria i felicitat,.

PSIQUIATRIA INFANTIL I JUVENIL

Júlia Vallvé Gomez

Quines emocions es poden convertir en pors o en fòbies? L'aprenentatge, com s'estructura la personalitat segons Hans Jurgen Eysenck, el desenvolupament de la infantesa i de l'adolescència, la influència del nostre grup d'amistats i els trastorns mentals que pot patir un adolescent configuren el treball.

L'APRENENTATGE AUTÒNOM A L'ETAPA DE L'EDUCACIÓ INFANTIL. ESCOLA TRADICIONAL VERSUS ESCOLA LLIURE

Maria Navarro Pena

Per què m'avorria tant a l'escola? Sempre m'he preguntat si és possible aprendre d'una altra manera. Vull investigar sobre les diferents metodologies d'ensenyament-aprenentatge i comparar els dos models situats a l'extrem: l'escola tradicional i l'escola lliure.

DISSENY D'UN PROCÉS DE PRODUCCIÓ: CERVESA

Manuel Lascuevas Laguna

Es comença amb un estudi de mercat per avaluar la viabilitat d'un projecte d'implantació d'una fàbrica cervesera a Espanya. Després es fa una descripció del producte que es vol obtenir i es descriu el procés de producció des del gra d'ordi inicial fins a la cervesa llesta per comercialitzar.

ESTRATÈGIA O SORT. ANÀLISI ESTRATÈGICA DE LA BATALLA DE MARATÓ

Alexis Ballesté Gómez

En aquest treball s'estudia i analitza la batalla de Marató, el conflicte més important de la Primera Guerra Mèdica, a partir de fonts antigues (especialment Heròdot) i modernes. El resultat d'aquesta anàlisi evidencia una certa superioritat grega enfront dels perses, encara que no aclareix del tot el dubte.

ESTUDI DE L'AIGUA DE CONSUM HUMÀ DEL PLA DE SANTA MARIA

Gerard Bartra Celdran

La finalitat de l'estudi és saber si l'aigua de consum del Pla de Santa Maria compleix els paràmetres de la llei i si té alguna anomalia. A partir de l'anàlisi de les mostres, els resultats són uns nivells de clor, valors d'olor i sabor elevats, motiu que justifica les queixes del veïns.

LESIONS ESPORTIVES. ESTUDI DE LES LESIONS MÉS FREQUENTS I ELS SEUS TRACTAMENTS

Pau rebollar Campanera

Aquest treball investiga les lesions més freqüents a l'handbol, en el tennis i en la natació. Es demostra, així, la relació entre la intensitat de l'esport i la gravetat de les lesions. Finalment, es conclou que en la natació es provoquen menys lesions greus, després en el tennis i, per acabar, en l'handbol.

ANÀLISI DE LA FIGURA DEL FISIOTERAPEUTA I EL PREPARADOR FÍSIC EN UN CLUB DE FUTBOL

Marcos González Fernández

El treball és una anàlisi del fisioterapeuta i del preparador físic i intenta respondre què són, què fan, com treballen i si aquesta manera de treballar genera uns millors resultats. Per fer aquest treball he analitzat dues categories del Nàstic de Tarragona.

BOT EN TEMPS DE GUERRA (VIVÈNCIES D'UN POBLE PETIT A LA BATALLA DE L'EBRE)

Andrea Vicente Peris

Després de fer un repàs a la Guerra Civil començant per la situació política espanyola durant la segona república, l'esclat de la guerra i la seva evolució, l'objectiu del treball és aprofundir en la batalla de l'Ebre i en com es va viure la guerra a Bot basant-me en testimonis, records i vivències de la gent gran del poble.

LA MUSICOTERÀPIA I EL PROJECTE BASKET BEAT

Jordina Balagueró Pons

Amb l'objectiu d'analitzar la influència de la música en la qualitat de vida de les persones, en aquest treball es fa un estudi sobre la musicoteràpia i el projecte Basket Beat: metodologia que utilitza la creació musical en grup i amb pilotes de bàsquet per acompanyar col·lectius en risc d'exclusió.

L'ARBITRATGE: UN MÓN VIOLENT?

Alex Solé Tosas

La meua intenció en aquest treball és demostrar que la figura de l'àrbitre és indispensable en un partit de futbol, descobrir si la tecnologia pot acabar eliminant aquesta figura en un futur i aportar alguna solució a la gran quantitat de violència que envolta el món arbitral.

L'ESCALADA CATALANA DES DE LA PERSPECTIVA DEL GÈNERE

Maria Olivé Roselló

En aquest treball es realitza una anàlisi de l'escalada catalana amb l'objectiu de veure de quina manera l'afecten les desigualtats de gènere. La dimensió qualitativa l'aporten les entrevistes a quatre escaladores en actiu, a través de l'experiència i de les seves opinions.

LES CINC LLIGUES EUROPEES DE FUTBOL MÉS CONEGUDES RELACIONADES AMB LA SEVA ECONOMIA

Joan Boronat Artacho

En aquest treball es realitza una investigació econòmica sobre les cinc millors lligues de futbol europees juntament amb cinc equips. Quants diners es gasten, els endeutaments, els fitxatges més cars de la història, què és el *fair play* financer, les cases d'apostes, d'on surten aquests diners, els drets televisius...

LA CONSTRUCCIÓ D'UN DRIFT TRIKE

Jaume Rubió Jordana

Ja feia temps que tenia ganes de construir-me un *drift trike* i el treball de recerca ha estat l'excusa per tirar endavant aquest projecte. A la part teòrica, he investigat la història de la bicicleta i dels tricicles, i a la pràctica, he construït un *drift trike*. Amb ganes i treball ho he aconseguit.

ASMA EN L'ESPORT

Pere Jordana Jaumejoan

L'objectiu d'aquest treball és conèixer la malaltia de l'asma i saber com

afecta en la practica esportiva. A la part teòrica, es defineix l'asma (característiques, com es manifesta, tractaments...); a la part pràctica, mitjançant enquestes i entrevistes, he fet una comparativa a partir de la mostra de població per extreure'n conclusions.

HOMBRES DESNUDOS

Elisabet Martínez

Aquest treball és un estudi sobre la novel·la *Hombres desnudos*, d'Alicia Giménez Bartlett. L'anàlisi s'ha centrat en tres parts: l'argument, els personatges i els temes, i altres aspectes com el llenguatge. La investigació acaba amb una crítica personal que es podrà comparar amb d'altres d'importants crítics literaris.

SEMBRANT SOMRIURES. ESTUDI DELS FACTORS QUE INFLUEIXEN EN L'APARICIÓ DE LES CÀRIES

Clàudia Vidal Garriga

Avui en dia, la salut bucodental ha pres un paper molt important en la vida personal i social de la comunitat. Els propòsits d'aquest treball de recerca són estudiar els factors que influeixen en l'aparició de les càries, així com els hàbits i la conscienciació de la població en front de la prevenció de les malalties dentals.

LA MALALTIA DE CROHN, LA GRAN DESCONEGUDA!

Clàudia Martín Cebrián

Des de fa uns quants anys, moltes persones conviuen amb la malaltia inflamatòria intestinal. En els últims anys, s'observa un augment important en el diagnòstic d'aquesta malaltia en nens/es i adolescents, que viuen amb moltes pors produïdes per desconeixement. Aquest treball explica la malaltia de Crohn i el que comporta conviure i lluitar cada dia amb ella.

APARELL LOCOMOTOR: EL GENOLL. PER QUÈ EL CARTÍLAG D'UNA ARTICULACIÓ ES DESGASTA?

Mireia Vallvey Albareda

Per què una articulació, en aquest cas el genoll, es pot arribar a desgastar tant que impossibiliti caminar? La recerca analitza també tractaments substitutius, en aquest cas una pròtesi, i la seva funcionalitat.

L'ESCOLTISME.

La força per moure el món.

Josep Ramos Ferré

Aquest treball és un estudi sobre l'escoltisme arreu del món i a Catalunya, concretament, sobre el mètode i la pedagogia escoltes basat en el projecte educatiu de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya.

ELABORACIÓN DE UN GUIÓN Y PROCESO DE PRODUCCIÓN DE UNA PELÍCULA

Leonardo Nicolás Barros Álvarez

Aquest treball investiga el camí que hauria hagut de fer per dur a terme la preproducció d'una pel·lícula amateur: pressupost, procés de creació dels personatges, guió, recursos naturals i divulgació.

PROGRAMMING INSIDE ANDROID

Pau del Rey Cando

El meu treball de recerca consta del desenvolupament d'una aplicació per a Android amb Android Studio. L'aplicació, bàsica i entenedora i destinada per a l'ús dels clients d'un gimnàs té el nom de "MyGym".

LA MODA ALS PEUS

Miquel Ugaz Suárez

La creació de mitjons és una tasca complexa, però si es troba fabricant és econòmicament viable. Aquest treball presenta el procés de creació d'uns mitjons, des del disseny fins que els pots portar posats. S'hi afegeix la creació d'una marca, un estudi econòmic i la promoció per les xarxes socials.

COMPARACIÓ DE NOTÍCIES

Laura Barranco González

Amb l'objectiu de veure quins mitjans de comunicació són els més objectius i quins afavoreixen els diferents partits polítics o clubs esportius, el meu treball de recerca compara diversos diaris, ràdios i televisions.

ELS FONGS LISOTRÒFICS

Institut Jaume Huguet

Said el Hamdaoui

Aquest treball se centra en els fongs lisotròfics. A partir del seu estudi, he creat i desenvolupat uns fongs variant en cada un d'ells dos factors ambientals: la humitat i la temperatura, amb l'objectiu de comprovar si els resultats finals pertanyen al mateix regne o no.

NI UNA MÉS NI UNA MENYS. LA VIOLÈNCIA MASCLISTA AL CAMP DE TARRAGONA

Andrea Cadahía Pérez

Ara hi ha menys por que abans o es maltracta més? Aquest últim any (2.017) ha augmentat el nombre de denúncies i víctimes respecte els altres anys. En aquest treball s'estudia la violència masclista al Camp de Tarragona.

L'ALABASTRE

Eduard Molné Pulido

El treball tracta el procés de l'alabastre, des que s'extreu del jaciment fins que es posa a la venda. L'alabastre a Sarrià, els seus usos, un escultor important (Damià Forment), l'alabastre a arreu del món...S'explica, també, el Retaule Major del Monestir de Poblet, una de les obres escultòriques més importants d'alabastre de Catalunya.

EN QUÈ ES BASA UN ESTIL DE VIDA SALUDABLE?

Marina Magrinyà i Millàs

Què és realment un estil de vida saludable? En aquest treball he buscat informació de diferents dietes per comprendre si hi ha una dieta ideal o

no. També he buscat quina relació hi ha entre les emocions, l'alimentació i l'activitat física. Finalment, juntament amb la meva família, he portat a terme el que jo entenc com a "estil de vida saludable".

BORSA DE VALORS: ÉS UNA BONA FORMA D'INVERTIR ELS ESTALVIS?

Elias El Ghalbzouri El Ayadi

La borsa de valors és la part més important del mercat de valors, un mercat on es compren i venen valors mobiliaris com ara accions, obligacions i derivats sota la llei de l'oferta i la demanda. Invertir petites quantitats de diners és beneficiós per a la butxaca? La figura del broker és tan important? Els resultats m'han permès respondre que sí ambdues qüestions.

TRASTORN DISSOCIATIU DE LA PERSONALITAT (TDP)

Gemma María Gómez Núñez

L'existència d'aquest trastorn ha causat dubtes o desconfiança a alguns experts en l'àmbit mèdic, tot i que és present en els dos llibres/guies (l'DSM i el CIE) on es classifiquen, se'n descriuen característiques i s'ensenyen a diagnosticar i tractar els trastorns mentals. El treball demostra l'existència d'aquest trastorn, encara poc estudiat i diagnosticat.

COMPARACIÓ DE DIETES: MEDITERRÀNIA VS BOLIVIANA

Lina Alejandra Salguero Méndez

Aquest treball presenta una investigació de la cuina boliviana i una comparació entre l'alimentació mediterrània i la boliviana, per veure si hi ha molta diferència entre aliments i Amb l'objectiu, també, que la gent s'adoni que ha de portar una vida saludable.

EL SOMNAMBULISME

Laura Vilalta Anguela

Segur que tothom ha sentit a parlar sobre el somnambulisme, però a la majoria de la població mai no se'ls

ha explicat en què consisteix. Aquest treball investiga aquesta parasòmia i vol desmentir certes afirmacions sobre el somnambulisme, com la de caminar amb els ulls tancats i amb els braços aixecats, entre d'altres.

PSICOLOGIA DE L'ESPORT

Gerard Montes Roselló

En aquest treball s'estudia l'evolució de la història de la psicologia esportiva, què és un psicòleg esportiu, quines són les seves funcions dins d'un equip i quines tècniques utilitza. Entre d'altres objectius, em plantejo veure l'efecte d'aquestes tècniques, la importància dins d'un equip i la seva intervenció.

EVOLUCIÓ ESPORTS

Julen Matas Redondo

En aquest treball m'he proposat demostrar que hi ha hagut un clar creixement en l'àmbit dels eSports. Tant en visualitzacions a Youtube, com també en la seva qualitat.

PREPARACIÓ PER FER ELS PICS MÉS ALTS DE CATALUNYA

Eloi Esteve Sentís

La preparació per fer els pics més alts de Catalunya, de més de 3.000 metres, consisteix en un entrenament adequat treballant la resistència, la flexibilitat, la hidratació, l'alimentació i unes previsions meteorològiques favorables.

CONSUM DE DROGUES EN UN GRUP DE JOVES D'UN MATEIX ENTORN SOCIAL

Larisa Olar

L'adolescent decideix consumir per ell mateix o hi ha factors que el condicionen? A partir de diverses entrevistes s'estudia si el consum de drogues afecta l'entorn familiar i social d'adolescents d'un mateix entorn, així com les influències que els han conduït al consum.

ESPECTACLES

EL BALLET DE LES OMBRES

Si vols quedar-te meravellat i busques l'emoció o sorpresa infinita... el "Ballet de les ombres" és l'opció perfecta! Es tracta d'un espectacle audiovisual que es realitza a la famosa i immensa catedral d'Estrasburg (França) durant els mesos de juliol, agost i setembre en unes hores determinades de la nit, on la llum, la imatge, la música i el so són els protagonistes. Cada any, la ciutat d'Estrasburg ofereix un espectacle amb una temàtica diferent, i enguany, l'equip de disseny i il·luminació es va inspirar en el "Teatre de l'ombra". Podràs descobrir que les ombres no sempre són esgarrifoses... Aquest espectacle et convida durant quinze minuts a seguir el recorregut d'una ombra travessant paisatges muntanyencs, nedant entre les estrelles o, fins i tot, travessant un bosc d'ombres... També hi haurà alguns moments en què el personatge jugarà amb l'arquitectura de la façana, s'amagarà, pujarà, baixarà... Bé, no vull explicar res més, ja que l'essència de l'espectacle és viure'l en directe! A mi em va impressionar com en només quinze minuts pots viatjar en un món ple d'ombres mitjançant un espectacle com aquest! Somiava desperta! Milers de turistes ja han viscut l'experiència! No t'ho pots perdre!

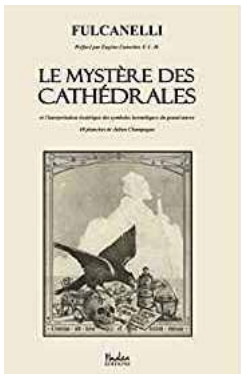
MARINA VIDAL GARRIGA, 4T ESO D

LLIBRES

EL MISTERI DE LES CATEDRALS, de Fulcanelli

El misteri de les catedrals és un llibre molt interessant sobre l'alquímia i l'hermetisme. El va escriure el mestre alquimista Fulcanelli, el nom real del qual no es va arribar a saber mai, ja que Fulcanelli era un pseudònim. Oficialment va morir l'any 1932, però fonts esotèriques creuen que en realitat va trobar la pedra filosofal, l'objectiu absolut de l'alquímia, la qual pot donar la vida eterna al posseïdor. El llibre analitza símbols esotèrics a les parets de tres catedrals i a la creu cíclica d'Hendaia. Alhora parla d'història i revela de manera oculta informació sobre alquímia.

ELOI SINGLA MILIAN, 4t ESO C

ESTADES

UNA ESTADA EN UN PAÍS ESTRANGER

Una estada és anar una setmana, dues, un mes... en una escola estrangera (Anglaterra, Irlanda, els Estats Units...). A les classes, pots incorporar-te als alumnes d'aquell país o bé anar amb gent de diverses procedències i fer classes més específiques. A l'hora d'allotjar-te, pots triar entre una residència d'estudiants o anar amb una família que hagi decidit acollir-te on, a la casa, pots estar sol o amb més estudiants. En el preu, hi acostumen a entrar les classes, els àpats (a l'escola i amb la família) i diferents activitats, relacionades, normalment amb la ciutat on et trobes. Ho recomano perquè és una molt bona experiència, molt divertida, i, si estàs aprenent un idioma t'ofereix moltes possibilitats de millorar la pronunciació, i a més, pots conèixer gent d'altres països.

ESTER FARRÉ GONZÁLEZ, 4t ESO D

la manreana

LA MANREANA

La Manreana és una granja escola situada a Juneda (Lleida). És un lloc molt bonic on hi ha animals, com per exemple, cavalls, burros, porcs, ovelles, tot tipus de gallines... També hi ha un centre, que es diu Vimferri, per acollir animals ferits o en perill d'extinció. La Manreana consta també d'una fundació on fan zooteràpia. A la Manreana s'hi pot anar de colònies, sobretot a l'estiu. Fan colònies d'anglès, amb professors estrangers, en què els nens i nenes aprenen a parlar anglès mentre s'ho passen bé. I també fan les típiques colònies d'estiu, que són espectaculars, on t'ho passes molt bé. També s'hi fan tota mena de celebracions: dinars, sopars, etcètera. La Manreana és un lloc que val la pena visitar.

CASES DE COLÒNIES

PAU GIMÉNEZ GATELL, 4t ESO

OBJECTES

EL PAL DE SELFIE

Us recomano utilitzar aquest invent: el pal de *selfie*. És un simple pal amb un botonet a la punta de baix, per on s'agafa, que se sincronitza amb un cable elèctric que va connectat a la part de dalt del mòbil. Està tot recobert amb una silicona, que pot ser de diferents colors, que facilita l'agafament del bastó. A la part de dalt té una estructura per aguantar el telèfon, la qual s'adapta a qualsevol mida. Permet que et puguis fer autofotos amb tots els teus amics o familiars de manera que hi càpiga tothom. Sin només ho fas amb el braç, sense el bastó, algú pot sortir tallat o bé d'altres, directament, no cabre a la imatge.

Amb aquest invent pots ampliar l'angle de visió del mòbil a la teva conveniència, tant com vulguis, només estirant-lo. Espero que aquest producte us agradi!

LÍDIA AGUILERA OBRADÓ, 3r ESO E

UNA JAQUETA

Jo vull recomanar una jaqueta que està triomfant bastant entre els joves. La marca es diu Napapijri. És una marca italiana d'alta qualitat, per tant en pagues el preu. Aquest hivern ha estat un èxit total. La jaqueta està dissenyada per aguantar baixes temperatures, com ara ala neu, però també per als ambients més urbans. Ja no cal posar-se tres jerseis a sota, amb poc no passes gens de fred! N'hi ha en molts colors diferents i estèticament queda molt bé. És una mica diferent del que entenem per convencional en una jaqueta, ja que no té cremallera central, sinó que és al costat i al coll. Al centre hi ha una butxaca bastant gran on ficar-hi, per exemple, el mòbil. En general, l'úna cosa dolenta que li trobo és que el fet de tenir la cremallera lateral fa que no sigui tan pràctica, però és única. La recomano.

ROBA

JÚLIA PIÉ DÍAZ, 3r ESO C

APPS

WATTPAD

Si t'agrada llegir et recomano l'aplicació Wattpad. És una app amb una quantitat de llibres impressionant. N'hi ha de tot tipus: misteri, por, intriga... El millor és que és gratuïta; lam part dolenta és que no són llibres corregits per una editorial. Els "escriptors" són gent amb molta imaginació i amb moltes ganes d'escriure. Personalment m'he llegit més de dos-cents llibres. Realment, els llibres d'aquesta fantàstica i increïble aplicació t'enganxen. Si t'agrada escriure també hom pots fer perfectament. També tenen una app secundària que t'ajuda a editar els teus llibres. És 100% recomanable!

PATRICIA FERNÁNDEZ MOLINA, 4t ESO B

EXCURSIONS

LES VIES VERDES

Les vies verdes segueixen antigues vies de tren en desús adaptades com a recorreguts naturals per poder fer excursions a peu o, sobretot, amb bicicleta. Aquests recorreguts són perfectes per passar una tarda en un poblet, fer esport i gaudir de la natura. Es poden fer, també, corrent o fins i tot a cavall. Són molt segurs, perquè els vehicles motoritzats no hi estan permesos, i els camins són prou amples. Aquestes rutes poden arribar a ser molt llargues, però tenen l'avantatge que pots parar, apartar-te del camí i fer el recorregut com vulguis. A més, no hi ha possibilitat de perdre's perquè estan molt ben indicats. Particularment, us recomano la via verda d'Olot-Girona, on podreu veure els camps de blat, molts poblets, masies i petits ponts. Us animo a fer un tros de recorregut si passeu per Olot!

CRISTINA ROSET PRATS, 4t ESO A

VIATGES

VIATGE AL MARROC

M'agradaria recomanar-vos el viatge que vaig fer a diverses ciutats del Marroc, entre les quals, la que em va agradar més va ser Marràqueix. És un indret molt exòtic i val moltíssim la pena. Aquesta ciutat és molt gran i està plena de minarets, des d'on cinc cops al dia es crida la gent per fer les oracions de cara a la meca. La plaça principal, anomenada "Djemà el-Fna", de dia és una plaça corrent, amb

un mercat enorme, plena de gent i de botigues. Ara bé, quan es comença a fer fosc, s'abarrota de firaires que fan exhibicions amb serps, foc o màgia. Més cap al tard, a l'hora de sopar torna a canviar radicalment: s'omple de restaurants amb taules llarguíssimes per als turistes i et serveixen tot tipus de plats fins que quedes del tot tip. Els cambriers són molt amables i enrotllats, i a vegades, fins i tot saben cançons típiques del teu país. És una gran cultura i la gent és molt amable i festera.

ARIADNA MONTALÀ SANAHUJA, 3r ESO E

LA FIRA DE SANTA ÚRSULA

La Fira de Santa Úrsula de Valls se celebra als voltants del 21 d'octubre, depenent dels anys, dia de la seva festivitat. Els castells, com a Patrimoni Immaterial de la Humanitat en són els protagonistes. El cim de la Fira és la diada castellera del diumenge al migdia amb les dues colles dels Xiquets de Valls. També es fan una sèrie de concursos gastronòmics, de fotografia, etc... Trobem estands i activitats familiars. A mi m'agrada molt Santa Úrsula perquè sóc castellera si significa un dia importat per a mi.

AIMEE DA SILVA, 4t ESO D

TEATRE

LES DONES SÀVIES, DE MOLIÈRE. Una adaptació

Molière fa una sàtira sobre l'educació femenina de l'època i critica la societat del seu temps. Aquesta adaptació, de Iluís Hansen, és una versió molt més esbojarrada, ambientada a la nostra època, però que manté el to i la forma originària del llenguatge. Dos actors, Enric Cambray i Ricard Farré –aquest darrer de Valls- interpreten un total de vuit personatges en el transcurs de la funció. Ajudats de perruques, faldilles reversibles, mocadors que es transformen en còpies, la postura corporal, el to de veu... aconsegueixen que el públic gaudeixi d'aquesta transformació dels actors en tants personatges diferents.

FERRAN AMILL GUILLÉN, 4t ESO C

PACIFIC RIM

Et recomano veure una de les pel·lícules que més m'han agradat fins ara: Pacific Rim. És una pel·lícula de ciència-ficció que tracta d'uns monstres, els "kaijus", que venen de l'oceà Pacífic i ataquen la Terra. Els humans no poden lluitar contra ells i construeixen uns robots monstruosos, alts com els "kaijus" controlats per dues persones que van dins del robot. Aquests robots estan connectats amb la immensa càrrega neuronal que comporta controlar-los. Aquest pilot que controla el robot s'anomena "jaguer". És una pel·lícula de l'any 2013, molt entretinguda i interessant. Properament s'estrenarà la segona pel·lícula, que es diu Pacific Rim Uprising, que espero que sigui tan bona com la primera.

ROGER POBLET FONTOVA, 4t ESO D

PEL·LÍCULES

SÈRIES

SHAMELESS: UNA SÈRIE

Shameless és una sèrie de televisió on s'expliquen els problemes d'una família amb un pare solter que ha de cuidar sis fills (en veritat, però, els cuida més la filla gran que no pas ell). Va ser creada per Paul Abbot, actualment consta de sis temporades i va explicant el transcurs de les seves vides. La recomano ja que explica molt bé la situació de moltes persones a tot el món i té parts molt humorístiques.

MAR DOMÈNECH COBO, 4t ESO D

VISITA LA NOSTRA WEB

WWW.INSTITUTJAUMEHUGUET.CAT

MÚSICA

UN GRUP: LA RAÍZ.

El grup musical La Raíz es va crear el 2003 i, tot i que la seva formació actual data del 2006, quan el grup es va tornar a unir a Gan-

dia. L'estil barreja reggae, rap, rock i ska. El seu últim disc, *Entre poetes i presos*, s'ha fet molt famós entre els adolescents. El grup està format per deu membres els quals tenen estils i nacionalitats diferents. A les seves cançons expressen el que pensen, parlen de política, sentiments... Recomano molt aquest grup perquè val molt la pena escoltar la manera que tenen d'expressar-se.

NEUS RIERA GRAU, 4t ESO D

UN GRUP: ROBA ESTESA

Roba estesa és un grup de música català que té un gènere propi: "el folk calentó". Fusionen diferents estils amb l'objectiu de portar el po-

sicionament polític a l'escenari festiu. Es reivindiquen com a dones i proposen noves dinàmiques per gaudir de l'oci i de la música des. El grup està format per sis noies catalanes. Us el recomano perquè és l'únic grup format només per noies i m'agrada perquè reivindica l'apoderament feminista i parla sobre la realitat que, després de tants esforços, seguim veient en el dia a dia de la vida quotidiana de la inferioritat social de les dones. Us recomano anar a algun concert, amb bona companyia i gaudir, però sobretot escoltar els missatges que en cada cançó ens volen transmetre.

JUDIT MATAS REDONDO, 4t ESO C

UN GRUP DE HARD ROCK

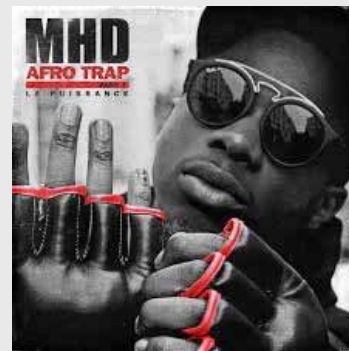

T'agrada la música en general, (reaggeton no, eh!)? Si és així et recomano un grup que tota persona en aquest món hauria de conèixer. Led Zeppelin va ser un grup britànic de hard rock format el 1968 per Jimmy Page (guitarrista del grup). Aquest grup constava d'un baixista (John Paul Jones), un vocal (Robert Plant), un gui-

tarra (Jimmy Page) i un bateria (John Bohman). Lanagrama del grup és un zepelí. Entre les seves cançons hi ha grans èxits mundials i han batut un munt de cops rècords de vendes atot el món. Grans grups com AC/DC o Guns N'Roses han intentat imitar la gran veu de Robert Plant. Han publicat nou àlbums d'estudi, entre les cançons dels quals sonen grans èxits com "Starway to Heaven", "Whole Lotta Love" i "Immigrant song". Espero que escolteu aquest gran grup: no us fallarà!

ADRIÀ SAPERAS PADRELL, 4t ESO

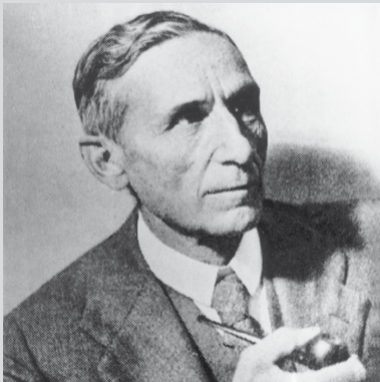
EI "TRAP"

El "trap" és un gènere de música en el qual la majoria de cançons parlen sobre sexe, droga i diners. Alguns autors expliquen la seva vida i els seus problemes. Aquest gènere de música m'agrada bastant perquè té molt de ritme, molt de "flow" i "swag". Les millors cançons de "trap" pel meu gust són les dels Estats Units i de França.

ANASE EL GHALBZOURI EL AYADI

PETIT HOMENATGE A POMPEU FABRA I POCH

n'escrivissin la definició i que en redactessin el motiu pel qual l'ha triaven, ja fos amb una breu narració, explicació o anècdota. Aquestes que segueixen són les paraules que hem rebut:

Aquest any 2018 es commemora l'any Fabra, entre les celebracions del qual destaca el 150è aniversari del naixement de Pompeu Fabra i els 100 anys de la publicació de la *Gramàtica catalana normativa* (1918). Fabra, a més, és autor de les *Converses filològiques* (1924) i del *Diccionari general de la llengua catalana* (1932), entre d'altres obres lingüístiques.

Des de la revista del centre, *reviScola*, hi volem participar en un petit homenatge que li dediquem en aquest número del curs 2017/2018 al voltant de la matèria lexicogràfica de la qual Fabra n'és mestre: les paraules.

Al mes de gener vam proposar a tot el professorat i a un grup classe d'alumnes que d'entre totes les paraules possibles en triessin una, que

PROFESSORAT

avenc *f.* Cavitat natural constituïda essencialment per un pou o diversos pous de parets verticals o subverticals.

Quan era més jove vaig dedicar-me a explorar-ne alguns; ara em semblen llocs molt llunyans. L'escullo perquè és una paraula tan poc coneguda com els mateixos avencs, que són coves però verticals. Els primers espeleòlegs catalans foren contemporanis de Pompeu Fabra.

Lluís Fernández Alcántara

fundacional *adj.* Relatiu o pertanyent a la fundació.

Tot acte fundacional comença amb un "per què?"

Darrerament li he agafat molta estima a l'adjectiu 'fundacional' i és que les professores de filosofia tenim una dèria especial pels *principis*, pels *fonaments*,... i *fundar* vol dir, precisament, «Donar principi, naixença, (a una cosa que ha de durar)», com recull el Diccionari de la llengua catalana de l'Institut d'Estudis Catalans.

En tots els àmbits de l'activitat humana hi ha d'haver persones que, com en Pompeu Fabra va fer amb la llengua catalana (de manera que podem afirmar, sense exagerar, que ell *va fundar* el català modern), construeixen amb determinació, passió i esforç les *parets mestres* de l'*edifici*, sigui del tipus que sigui, que després s'anirà construint, aleshores ja, molt probablement, de manera col·lectiva.

Així, fou *fundacional* la pregunta que es formularen els primers filòsofs de l'antiga Grècia (quin és l'element originari de tot el que existeix?) perquè amb ella es van separar de les explicacions mitològiques i varen *donar naixença* al pensament racional. Però també pot ser *fundacional* el pas de l'alumnat pel batxillerat en relació a la seva vida futura: el que comparteixin i visquin durant aquests anys aquí serà, de ben segur, determinant en els seus projectes vitals i professionals de futur perquè, de fet, i potser sense ser-ne conscients del tot, ja estan *donant principi* a la seva vida adulta. Tot acte fundacional comença segurament amb un "per què?"

Marta Inglès Figuerao

puntualitat *f.* Derivat de puntual. Que fa una cosa exactament en el moment assenyalat.

En el sentit de la més estricta pura conceptual del terme, no existeix la puntualitat en introduir l'adverbi "exactament" en la definició. Malgrat això, l'existència de la convivència en una societat implica el respecte vers els altres; en altres paraules, què passaria si tothom acceptés la "impuntualitat" com un fet normal? Doncs, que a vegades a nosaltres mateixos ens molestaria. Tal com diu la dita: "No facis als altres el que no voldries que et fessin a tu". Encara que alguna vegada estigui bé transgredir la norma, no ho és quan ho agafem per costum, ja que els altres es mereixen un respecte. En una sala d'espera d'un metge hi havia un missatge que deia: "No s'impacienti si va amb retard, doncs algun dia vostè pot ser la causa del retard". La puntualitat ajuda el dia a dia en la marxa estressant de la societat actual, encara que requereixi un esforç de tots plegats. Aquesta és l'afortunada paraula escollida per sorteig.

Ramon Andreu Benach

maixant -a *adj.* Entremaliat.

Aquesta paraula, que ve del francès *méchant*, però té, en català, un significat més amable que en la seva llengua originària, ja no se sent aplicada a les maleses que fa la canalla. Potser per això, quan em ve al cap, sempre hi acut acompanyada del record d'alguna dolenteria innocent, més graciosa que no pas malvada, de les que, durant la meua infantesa, et feien mereixedora de ser titllada de maixanta, amb bonhomia, pels adults: mentides de poca envergadura, dissimulacions poc creïbles, enemistats poc consistents, el furt d'alguna peça de fruita directament de l'arbre, una rebolcada damunt d'un camp de blat d'un verd massa temptador...

Anna Sans Solsona

xiuxiuejar *v. intr.* Parlar en veu molt baixa, a l'orella d'algú.

Mare meua!, vaig pensar quan els responsables de *reviscola* van demanar de triar una paraula per celebrar l'Any Fabra. Per a una professora de llengua catalana haver de triar una sola paraula suposava una gran feinada ja que definim el món amb paraules, som paraules... Però, després de pensar-hi molt, finalment, em vaig decidir per *xiuxiuejar*, per diversos motius. Primer, perquè m'agrada molt com sona quan la pronuncio igual com *això*. Segon, perquè em serveix a classe per posar-la d'exemple d'onomatopeia (mot format a partir de la imitació d'un so natural), i també quan explico l'al·literació (repetició d'un mateix so en dos o més mots consecutius) i dic una frase com ara: "Així mateix

xiuxiueja l'eixerida xica a l'eixida quan descobreix...". Però, sobretot, m'agrada perquè m'agrada xiuxiuejar (i que em xiuxiuegin, és clar!) paraules boniques o secrets inconfessables a l'orella de les persones que estimo.

Us convido, doncs, a descobrir paraules noves i a xiuxiuejar-les!

Neus Salvat Arbós

endreç *m.* Manera com hom arranja o disposa quelcom.

Als alumnes sovint els dic que "el català és llatí, però amb dos mil anys a l'esquena". Potser exagero, però el cert és que el fons bàsic del lèxic català és, en la seva major part, el del llatí vulgar. *Endreç*, mot que ja documentem des del segle XIV, n'és un bon exemple d'aquesta afirmació. El DIEC ens diu que *endreç* significa "manera com hom arranja o disposa quelcom", però la gràcia és a l'etimologia: del llatí *directus*, "dret", i aquest de *regere* "regir, governar". *Endreçar*, doncs, significa alguna cosa més que ordenar les coses, vol dir regir-les i donar-los dretura. No ens ha d'estranyar que al Japó s'hagi posat de moda una paraula, *katazuke*, per designar la neteja i l'ordre a casa i, de retruc, a les nostres vides. Practiqueu l'*endreç*... i governareu la ment!

Antoni M. Marsal Bonet

òscul *m.* Petó.

No sé si heu jugat mai al joc del diccionari tal i com hi jugo jo amb els amics. El joc consisteix a buscar una paraula al diccionari i que la resta de jugadors

se n'inventin la definició, es barregen totes les definicions inventades juntament amb la correcta i després tothom vota quina creu que és la definició bona. Si ningú vota la definició bona, qui l'ha triat guanya 10 punts. Una altra manera de guanyar punts és quan la teva definició inventada obté vots. Es guanyen tants punts com vots aconseguits.

Per què he triat la paraula 'òscul'? Perquè amb aquesta paraula que sona tan poc a petó, vaig guanyar un munt de punts i mai he oblidat el seu significat.

Núria Estruch Vilaró

esgambi *m.* Esbargiment. Lloc esbarjós.

He escollit aquesta paraula perquè a les Terres de l'Ebre s'utilitza molt i, a més, té una sonoritat que m'agrada. Tanmateix, com indica la definició, es fa servir per designar un lloc o espai obert (relativament gran) on es pot jugar, córrer o fer qualsevol activitat d'esbarjo

Joan Miquel Simon Plazas

tomàtic *m.* Tomàquet. Fruit comestible de la tomaquera.

De tots és sabut que el català és una llengua romànica, la base lèxica de la qual és el llatí. Però la nostra llengua ha rebut -i rep- paraules d'altres llengües per motius diversos. Una d'aquestes paraules és 'tomàtic'. Eti-

mològicament, segons el Diccionari Català Valencià Balear –l'Alcover-Moll-prové del mot mexicà 'tomatl' –sense concretar, però de quina llengua de Mèxic, i és que actualment, el govern d'aquell país hi reconeix més de seixanta llengües nacionals-. S'avia Anna –la meva àvia materna, d'es Miggjorn Gran- i l'avi Biel –de Maó- en deien 'tomàtic'; la iaia –l'àvia paterna, nascuda a Vilanova i la Geltrú-, 'tomàquet'; sa tia Guillermina –de Ciutadella-, 'tomàtiga'; na Magdalena i en Tomeu –uns cosins llunyans de Palma-, domàtiga; la meva cunyada Neus –del Pinell de Brai-, 'tomata'; el Padri Josep –de Montblanc- 'tomaca... I jo amb, amb tanta barreja, ja no sé ben bé què dic, però us ben asseguro que per berenar no hi ha re millor que una bona llesca de pa torrat fregat amb 'tomàtic de ramellet'.

Joan Foguet Coll

ALUMNES

platja *f.* Riba sedimentària i plana del mar, d'un llac o d'un riu gran, formada generalment de sorra o de grava.

He escollit aquesta paraula perquè desde ben petita, jo amb la meua família ens ha agradat passar temps junts. A l'estiu sempre passem dies sencers divertint-nos a la platja, sempre m'ho passo súper bé i cada any millor. El més especial d'aquestes sortides familiars és el mar, m'encanta veure el mar i passejar vora el mar quan es pon el sol, és el millor!

Esthela Maho Kinson, 2n ESO

menjar *v. tr.* Mastegar i empassar-se (un aliment sòlid). *Menjar pa. Ja has menjat arròs? Els moltons mengen herba. Menjar de pressa, a poc a poc, a cremadent. Menjar tres cops el dia. Menjar tot sol. Menjar a casa, al restaurant, al tren. La gana ve menjant.*

He escollit aquesta paraula ja que 'menjar'ho és tot. M'encanta menjar, però més m'encanta menjar porqueries. La pizza em torna boja, i crec que no sóc l'única. Per ser sincera, m'encanta moltíssim el menjar de la meua àvia, sens dubte és el millor. Sense el menjar ens moriríem, una informació interessant, però abans ens moriríem de set. El que més m'agrada és experimentar amb el menjar, no jugant, però sí cuinant.

Júlia Pérez Rojas, 2n ESO

record *m.* Fet de recordar una cosa passada. *Perdre el record d'una cosa, tenir-ne record.* Manifestació de l'esperit que reconstrueix el passat fent-lo viure a través del present.

Penso que els records són una de les coses més importants de la vida. Sense els records no podríem viure i és important recordar les persones que estimem, o hem estimat. Està clar que els records no són eterns. Algun dia o altre els records s'acaben oblidant. Si els records que s'obliden ens fan mal, llavors no pensar-hi és una cosa bona. El que fa mal és no oblidar el que hauríem d'oblidar, recordar el que no hauríem de recordar. Sempre hi haurà algun record que en el fons voldrem reviure. Es tracta d'aprendre a viure amb ells, i sense ells.

Ivet Segú Torné, 2n ESO

vacança-vacances *f.* temps de repòs durant el qual cessen els estudis d'una escola, els treballs d'un tribunal, etc. *Estar algú de vacances. Passar les vacances al camp.*

He decidit ficar aquesta paraula perquè sempre estic pensant quan arri-

baran els ponts, les vacances d'hivern o les vacances d'estiu ja que és el moment en què pots descansar..., no hi ha institut, no has de fer altres activitats, com futbol, així que pots descansar i de l'únic que t'has de preocupar és de saber quan vas "de vacances".

Joel Sans Herrera, 2n ESO

estiu *m.* Estació de l'any, entre la primavera i la tardor, que comença al solstici d'estiu i acaba a l'equinocci de tardor.

Jo he triat aquesta paraula perquè la paraula estiu em porta records, i és una època de l'any que m'agrada molt, per moltes coses, les més importants són que a l'estiu és el meu aniversari, el del meu germà i el de la meua àvia. No he de matinar perquè ja no anem a l'escola, puc anar a dormir més tard, vaig de vacances en un càmping on tinc un munt d'amics amb qui puc quedar per anar al cine, a la piscina, a la platja o a donar un tomb.

Sarai Zazo Garcia, 2n ESO

càmping *m.* Terreny dotat d'instal·lacions per a l'ús dels campistes.

Sempre he esperat amb entusiasme que arribin les vacances. Per molts motius: perquè tinc molt de temps lliure i vol dir que s'han acabat les classes, però també perquè significa que anirem amb la família a passar unes setmanes en un càmping davant del mar. Hi vaig des de petita i m'encanta poder anar a la platja a qualsevol hora, dormir en una tenda i conèixer nous amics. Si no hi heu anat mai, us recomano a tots anar de càmping!

Helena Nito del Bosque, 2n ESO

caca *f.* excrement.

Fa molt de temps, em vaig enamorar d'una persona. Aquella persona no en diré el nom- era un amor pràcticament impossible. Un dia, estava jo amb una noia i vam pensar posar-li un malnom. Vam estar bastant de temps

pensant, fins que vaig dir:

-Ostres, quina caca!

La meva amiga em va dir:

-I si li poses caca? Total, és una caca estar enamorada d'aquella persona, no?

I amb aquesta anècdota vam descobrir quin malnom posar-li. A dia d'avui, encara li diem caca. Caca, si llegeixes això, t'estimo.

Saray Queralt López, 2n ESO

gos *m.* Mamífer carnívor de la família dels cànids, tingut en domesticitat des dels temps prehistòrics, animal molt intel·ligent i fidel als humans, les varietats del qual difereixen granment entre elles per la grandària, la forma, el pelatge, el color, etc.

He triat aquesta paraula perquè sempre m'ha agradat aquest animal, ja que és molt intel·ligent i transmet molta companyia. Sempre n'he volgut tenir un, encara que la meua família no m'han deixat mai tenir-ne a casa.

Berta Fort Vendrell, 2n ESO

ballar *v. intr.* Executar, sol o acompanyat d'altres, una successió regulada de passos, de salts, de posicions, ordinàriament al so d'una música.

He escollit aquesta paraula perquè ballar em treu els malestors i m'oblido dels problemes. A més em fa "sentir" molt. El ball contemporani és el meu

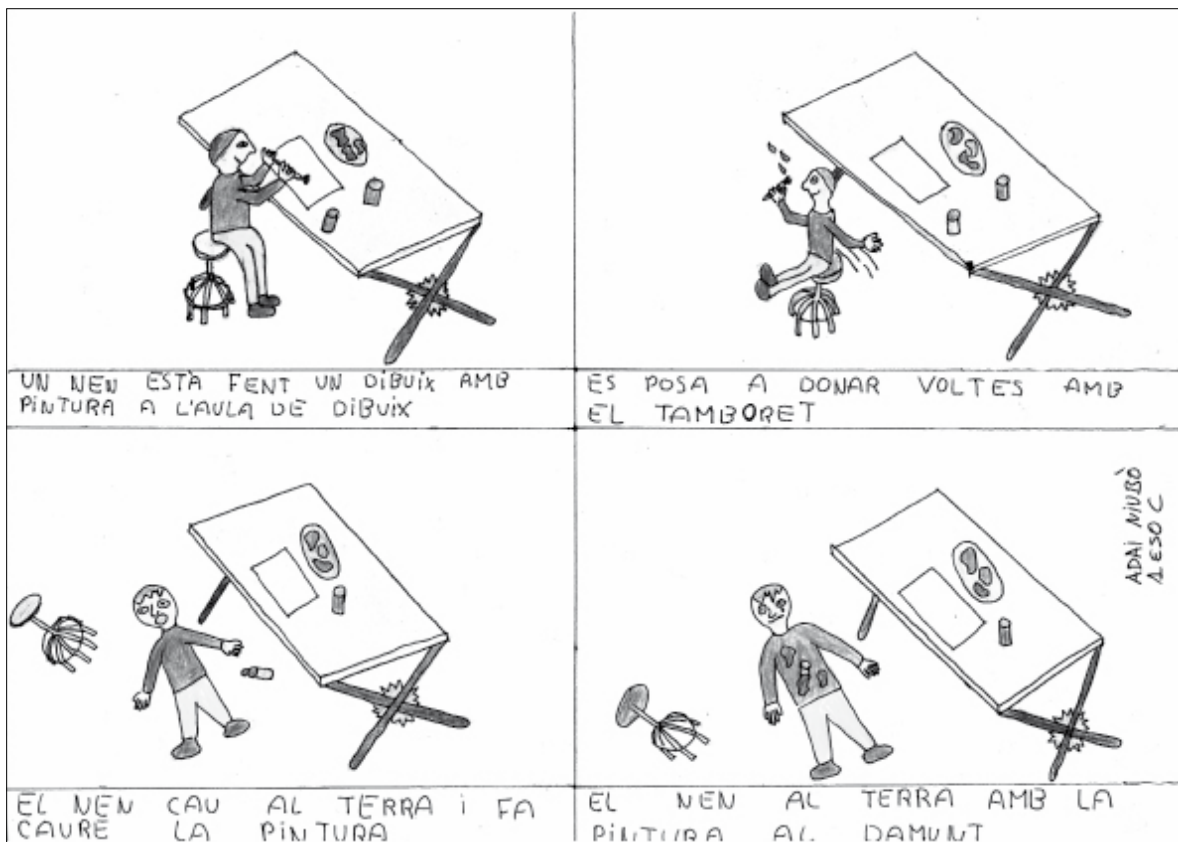
preferit, perquè el cos es deixa anar. Hola!

Judit Pérez Masdeu

amor *m. o f.* Inclinació o afecció viva envers una persona o cosa.

L'amor envers una persona apareix en la nostra vida dia rere dia. Es pot estimar i donar amor de moltes maneres diferents: amb cartes, amb petons, amb abraçades, amb carícies... Un dels tipus d'amor més típic és l'amor de parella.

Andrea Godoy Sanvidal, 2n ESO

ADAI NIUBÒ GARCIA- 1r ESO C

El bon humor ha estat el valor que l'institut ha triat perquè ens acompanyi al llarg d'aquest curs 2017-2018 que ja s'acaba. Les següents línies recullen "disbarats" que s'han produït espontàniament durant les hores de classe o bé són la resposta a preguntes d'examen. Alguns es presenten en format d'anècdota dialogada; d'altres, de flaixos breus. Tots, però, incideixen en aquest valor imprescindible: el bon humor.

☞ Durant una classe de català de quart d'ESO sobre el tema dels dialectes, un alumne pregunta:

-Profe, i els del català oriental... també mengen amb "palillos"?

☞ En una classe de català de quart d'ESO sobre les modalitats oracionals (declarativa, interrogativa, exclamativa, exhortativa, etc.), el professor pregunta:

-Algú sap dir un exemple d'oració declarativa?

I un alumne respon:

-Mmm..., la declaració de la renda?

☞ En una classe de català de segon d'ESO, parlant de locucions, refranys i frases fetes, el professor comenta:

-Com per exemple 'm'està pujant la mosca al nas'.

I un alumne intervén dient:

-Profe, a l'hivern no hi ha mosques!

☞ A primer de batxillerat, en el moment de lliurar l'examen, el llenguatge no verbal de l'alumne crida l'atenció del professor:

-Què, com t'ha anat? –pregunta el docent.

-L'he "bordat", profe! –respon l'alumne.

I aquest abandona l'aula deixant el professor immers en cavil·lacions, barreja de bub-bubs canins i ornamentades passades d'agulla.

☞ Una de classe de ciències socials de 2n d'ESO:

-Algú sap què és una ètnia? –pregunta el professor.

-No és allò que passa que se t'enganxa la pell i t'han d'operar... ?

☞ Una d'un examen de ciències socials de 2n d'ESO:

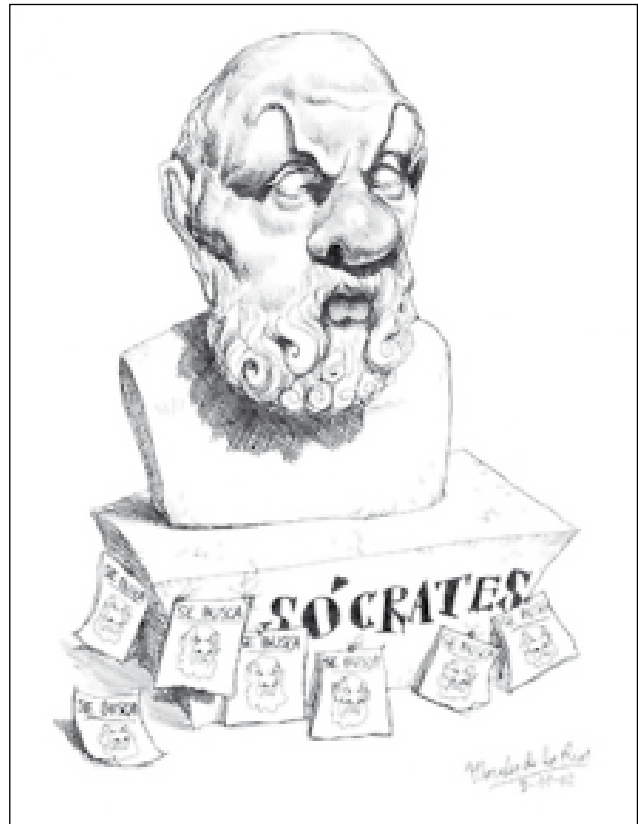
Pregunta: "Imagina que ets un pagès serf de l'alta Edat Mitjana. Ets vassall d'algú? De qui?"

Resposta: "Sí, de Puigdemont".

☞ Durant l'assaig del musical RIP, el director d'orquestra dona unes indicacions d'una cançó a músics i cantaires.

-No, no, no... Més lent..., però menys seriós... Així, veieu? Entre solemne i "chorra!"

I tothom esclata a riure sense saber ben bé de què...

☞ "Sòcrates, el tàvec o el tabac d'Atenes?"

Si bé Sòcrates (Atenes, 470 aC-399 aC) és considerat, per la historiografia filosòfica, el fundador del pensament occidental (de fet, els filòsofs que van existir abans d'ells són anomenats, genèricament, "filòsofs presocràtics"!), a la seva ciutat natal era conegut popularment com "el tàvec d'Atenes" per la seva semblança amb aquests insectes voladors que piquen: les preguntes que el filòsof formulava als jutges, artistes o comandants de renom posaven en evidència la ignorància d'aquests suposats experts provocant-los *ferides* greus en el seu prestigi social.

Tanmateix, un alumne de 2n de Batxillerat, que és un polemista apassionat, en un examen va decidir rebatejar Sòcrates anomenant-lo "el tabac d'Atenes"! I és que, si com a bones alumnes de filosofia hi busquem una explicació, a aquest error tan creatiu, *tàvec* (insecte) i *tabac* (producte per fumar) són mots homòfons, o gairebé, és

a dir, tret de la síl·laba tònica es pronuncien de la mateixa manera, però divergeixen quant al significat. Llarga vida a l'homofonia!

☞ A començaments de curs, una professora passa per davant del despatx dels caps d'estudis i, veient un alumne de primer d'ESO que s'espera a la porta, li pregunta:

-Que no tens classe? Què hi fas, aquí?

-És que el clickEdu no em deixa entrar... -respon l'alumne referint-se a la plataforma digital.

-Qui dius que no et deixa entrar? -insisteix la professora.

-El clickEdu... -repeteix tímidament i amb veu gairebé imperceptible el xiquet.

I la professora segueix el seu camí, pensant, encu-riosa, qui deu ser aquest tal Edu que no deixa entrar l'alumne a classe.

☞ Pregunta d'examen de 2n d'ESO de Ciències Experimentals: "Les mescles gairebé homogènies s'anomenen: mescles col·loïdals (en comptes de *col·loïdals*)".

☞ I una altra pregunta al mateix examen de 2n d'ESO de Ciències Experimentals: "Quan dos líquids no es poden barrejar es diu que són: invisibles (en comptes d'*immiscibles*)"

☞ Pregunta d'examen de Ciències Socials:

"Què vol dir PIB?"

"Pagament per Impostos Bariats"

☞ A 1r d'ESO, un alumne va explicar a classe que les precipitacions poden ser en forma de pluja, neu o calamars.

☞ A 2n d'ESO, corregint mapes polítics d'Espanya, he trobat comunitats autònomes com «La Roja» (com la selecció), o ciutats com «Celta» i Melilla.

☞ Excursió a Pont de Goi, davant del plafó informatiu de la Guerra del Francès, la professora pregunta:

-Gent! A tots totes us sona qui era Napoleó, oi?

Salta un alumne i diu:

-Sí, profe, l'inventor de les napolitanes.

☞ A socials de 2n d'ESO, vaig preguntar: "L'Equador és una línia imaginària que divideix el món en...?"

...en Espanya i Europa! -va ser la resposta.

☞ Un dia qualsevol de classe vaig observar com un alumne mantenia fixada la seva mirada a la pantalla de

l'ordinador i movia repetidament el dit índex de la mà dreta. En veure l'afició de l'alumne pel suposat treball que hauria d'estar fent vaig dir-li de manera decidida que deixés de jugar o li prendria l'ordinador.

Ell, tot sorprès, em va dir que com ho sabia. Jo vaig contestar-li que els vidres de les ulleres reflectien el joc i per això sabia que jugava al "counter". (improvisació docent) L'endemà, vaig preguntar a l'alumne com és que no duia les ulleres... Ell em va respondre que estava jugant a l'ordinador i no volia que jo me n'adonés pel reflex de les ulleres!

☞ Classe de ciències socials de 1r d'ESO. Els alumnes han de posar una contrasenya per entraren un qüestionari del Moodle. La pista és: "Sobre quants turons es va fundar la ciutat de Roma? (escriu en números romans)". Un alumne, preocupat, es dirigeix al professor: "Profe, profe... tinc un problema... Aquest ordinador no té números romans!".

☞ Classe teòrica de d'educació física de 2n d'ESO. Diferència entre alpinisme i muntanyisme: "La paraula alpinisme, d'on prové?". "Dels Alps". "Molt bé. I què són els Alps?". "Unes muntanyes que hi ha a Itàlia, França, Suïssa...". "Molt bé! Sabeu quina és la muntanya més alta dels Alps? Una pista..., el Mont...?" Resposta d'un alumne: "Montserrat!".

☞ Parlem de les tortures de l'Edat Mitjana o de l'Edat del Mediamarkt".

☞ Tu no prens apunts? "No yo lo memorio todo en la cabeza".

☞ Què vol dir la paraula mestissatge? "Pos... vacaciones".

☞ Què trobem en una església? "Pintures rupestres...".

☞ Què és un profeta? "El que va con Jesús y cena con él".

☞ Què vol dir la paraula dejuni? "Déu".

☞ Què vol dir la paraula almoïna? "Droga o peix...".

☞ Defineix pesca d'altura: "Amb helicòpter".

☞ Quin és el significat d'aixecar els braços amb el palmell de les mans cap amunt, durant l'oració de la *condemnatio anime*? "Representa que li dones energia al difunt"

☞ Per quins motius l'interessa a l'home l'estudi del fons marí? "Perquè hi passen coses estranyes..."

☞ Què vol dir que un país té una piràmide de població envellida? "Pos que... té una piràmide de fa molts anys".

☞ Quins són els problemes de les grans ciutats? "Que et perds amb facilitat".

☞ Parlem sobre l'ADN: "¿Eli..., entonces los cromosomas forman parte del DNI?".

☞ Què vol dir mossàrab? "Pues... un mosso però àrab".

☞ Any del descobriment d'Amèrica? "1942".

☞ Què van ser les croades? "Un torneo de lanza y caballos que se cruzan, de ahí cruzados...".

☞ Qui eren els croats? "Dos personas que se enamoran de religiones diferentes".

☞ L'església de Sant Joan de Valls és gòtica, què vol dir això? "Que es dónde van los góticos a rezar".

☞ Com eren les ciutats àrabs? "Estaven formades de fusta... crec que és la Niña, la Pinta i la Santa María".

☞ De què estem parlant en aquest tema? "Del gotiquismo".

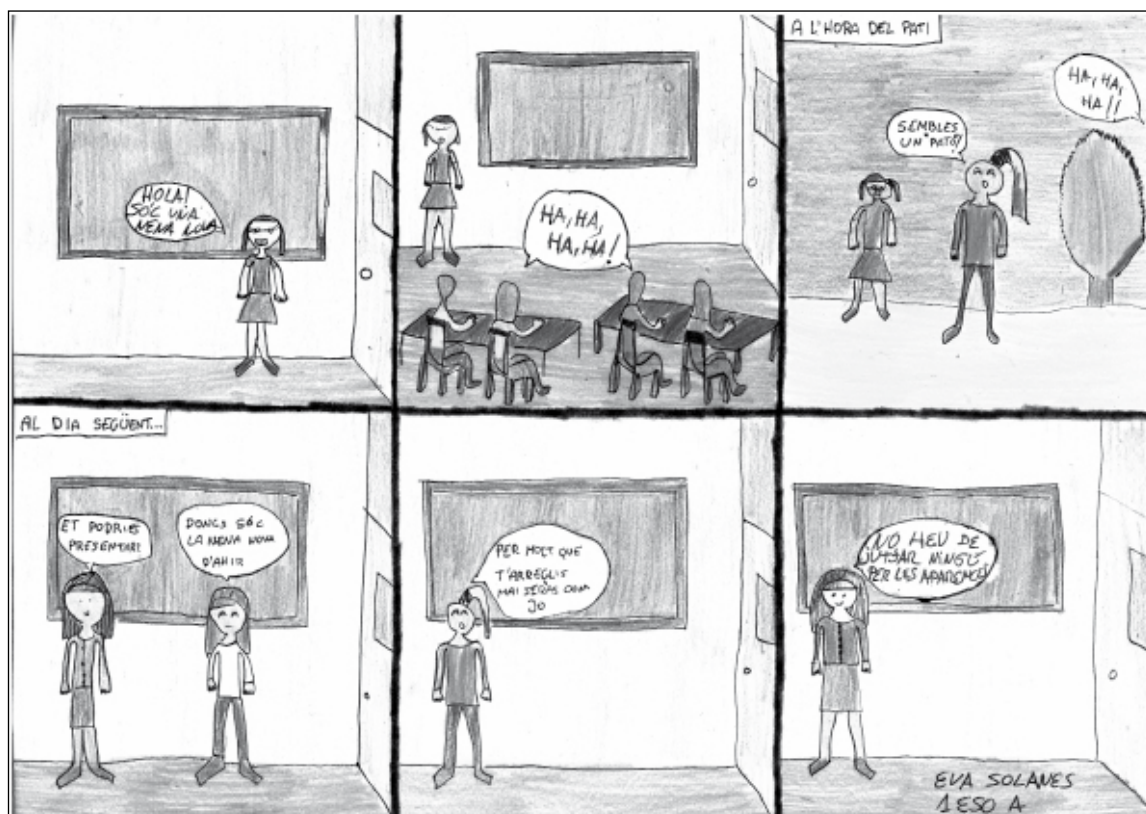
☞ Sabeu qui era Rocío Jurado? «¿Quien... es una youtuber?».

☞ «Pero... ¿Maradona... no es una cantante?».

☞ "Els monjos tenien el cap rapat al mig, per rebre millor els senyals de Déu... com un wifi".

Disbarats recollits per:

David Lòpez Córdoba, Marta Inglès Figueroa, Lluïsa Barbarà Rubert, Joan Foguet Coll, Núria Estruch Vilaró, Elisabet Gallardo Aguirre, Elisenda Armengol Vivas, Raquel Barniol Colom i Rosa Batalla Gras

EVA SOLANES QUERALT - 1r ESO A

EDUCACIÓ SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA (ESO)

BATXILLERAT

MODALITAT DE CIÈNCIES I TECNOLOGIA

MODALITAT D'HUMANITATS I CIÈNCIES SOCIALS

CICLES FORMATIUS DE GRAU MITJÀ

Tècnic/a en activitats comercials

Tècnic/a en gestió administrativa

Tècnic/a en sistemes microinformàtics i xarxes

Tècnic/a en instal·lacions elèctriques i automàtiques

2 cicles
en 3 anys

Tècnic/a en mecanització

Tècnic/a en soldadura i caldereria

Tècnic/a en cures auxiliars d'infermeria

CICLES FORMATIUS DE GRAU SUPERIOR

Tècnic/a superior en administració i finances

2 cicles
en 3 anys

Tècnic/a superior en desenvolupament d'aplicacions multiplataforma

Tècnic/a superior en administració de sistemes informàtics en xarxa

Tècnic/a superior en ensenyament i animació socioesportiva

2 cicles
en 3 anys

Tècnic/a superior en programació de la producció en fabricació mecànica

Tècnic/a superior en disseny en fabricació mecànica

2 cicles
en 3 anys

Tècnic/a superior en mecatrònica industrial

Tècnic/a superior en automatització i robòtica industrial

PFI

Auxiliar de serralleria i construccions metàl·liques

Auxiliar de manteniment i muntatge d'instal·lacions elèctriques, aigua i gas

HORARI D'ATENCIÓ AL PÚBLIC

(octubre - maig)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres
i de 16 h a 18 h dilluns i dijous
(juny - setembre)
de 10 h a 13 h de dilluns a divendres

Carrer Creu de Cames, s/n
43800 VALLS
TEL. 977 600 938 FAX. 977 612 565

NARCÍS OLLER

(1846 – 1930)

El reconegut escriptor vallenc Narcís Oller recordava a les seves Memòries com va començar el seu primer contacte amb la lectura i l'escriptura en els anys de la seva infantesa. Descobrim a través de les seves pròpies paraules els seus gustos literaris més primerencs:

«De noi, molt de noi encara, ja vaig sentir gran afició a les lletres. Atengui bé que no dic als llibres, car entre aquestes abunden els de ciències i

aquestes grans senyores mai no han tingut cap atractiu per a mi. Un oncle meu de branca materna, que em féu de pare per haver perdut jo el meu de molt menut, [...] don Josep Moragas i Tavern, tenia, en son casal de Valls on vivíem una esplèndida biblioteca que jo remenava a voluntat. Allí entre el sens fi d'obres importants de filosofia, història i jurisprudència, [...] vaig trobar [...] una abundosa secció literària de clàssics, grecs, llatins i castellans, i de neoclàssics i romàntics francesos i espanyols. De llavors ençà, l'enjogassat i entremaliat xicot es convertí en famolenc lector.

El que vaig llegir llavors [...] no té pas fi de compte. L'enfarfec i embull d'idees que es faria llavors dins d'aquell meu cervellet tan tendre, ni jo mateix me'ls sé pas. Però els poemes, drames i novel·les sobretot, em clavaven a la cadira i mentre durava l'acció jo no els sabia deixar sinó amb recança, amb gran recança!»

Així iniciava Oller els seus primers passos pel món literari. Amb la sort de poder comptar amb una ingent biblioteca, la del seu oncle, perquè, com ja sabem, aquest any es compleix el centenari de la Biblioteca Pública de Valls de 1918, i Oller ens parla de mitjan de segle XIX, quan encara no existia cap biblioteca pública a Valls i la més propera no apareixeria fins a partir de 1859 a Reus amb la fundació del Centre de Lectura. Només en aquest petit fragment de vida d'Oller ja podem veure com era de necessari l'accés als llibres per accedir a la vegada a la literatura i, en definitiva, a la cultura.

reviscola